

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום ראשון, א' בסיוון תשפ"ג, 21.5.2023

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

מועצה אזורית אשכול
ישיבת מועצה מן המניין מס' 8
מיום ראשון, א' בסיוון תשפ"ג, 21.5.2023

משתתפים:

- ירקוני גדי - ראש המועצה
- אלון דודי - סגן ראש המועצה, יתד
- שמואל ספקטור - חבר מועצה, חולית
- בן ארי רבקה - חברת מועצה, כיסופים
- אהרון איתן - חבר מועצה, עמיעוז
- השי רובין - חבר מועצה, ניר עוז
- קוברסקי אדוארד - חבר מועצה, אבשלום
- בן רומנו רונית - חברת מועצה, תלמי אליהו
- גרין סילביה - חברת מועצה, אורים
- דג'אווי רוויטל - חברת מועצה, ישע
- ברזילי דני - חבר מועצה, מגן
- בלברמן שמואל - חבר מועצה, ניר יצחק
- נוחומוביץ נתן - חבר מועצה, עין הבשור
- סלע נעמי - חברת מועצה, צוחר
- בר מאיר תמי - חברת מועצה, צאלים
- רביבו קובי - חבר מועצה, שלומית
- גליקסר שלמה - חבר מועצה, גבולות
- קסטרשטיין אברהם - חבר מועצה, כרם שלום
- גל נועם - חבר מועצה, שדה ניצן
- כהן מירב - חברת מועצה, עין השלושה
- צמח דורון - חבר מועצה, בארי

- בורנשטיין טל - חבר מועצה, נירים
- בר יובל - חבר מועצה, בארי

מוזמנים:

- ניר ים - מנכ"ל המועצה
- עידו לבנה - גזבר המועצה
- יפה בוקובה - הנהלת חשבונות
- אודי דנינו - מבקר המועצה
- יפעת ליפנר - דוברת המועצה
- מיכאל גוטסמן - מנכ"ל החברה הכלכלית

על סדר היום

1. מידע
2. ועדים מקומיים תקציב והאצלת סמכויות לשנת 2023
3. אישור פרוטוקול מליאה #5 2023 מיום 19.3.23
4. אישור פרוטוקול מליאה #6 2023 מיום 26.3.23
5. תב"רים למליאה
6. דיון על אפשרויות להפעלת בריכת צוחר
7. הגדלת פרויקט סולארי מאגר חולית (מיכאל)

מר גדי ירקוני: ערב טוב לכולם. אתם יכולים להמשיך לאכול ולהמשיך לדבר... טוב, כל אחד יכול לקום לקחת סנדביץ', אני בינתיים אדבר. רק בלי לדבר, לקחת סנדביץ' בלי לדבר. הנה, נועם, רציתי לשאול איפה מי שעזר לנו במלחמה, והוא הגיע. וואי, נועם, אולי אני אתן לך לתת את הסקירה על האירוע במקומי? מה אתה אומר?

מר נועם גל: אתה יודע, אם אני אעשה את זה, זה יהיה מאוד קצר.

מר גדי ירקוני: טוב מאוד, אתה רוצה או לא רוצה?

מר נועם גל: אני מוכן.

1. מידע

מר גדי ירקוני: יאללה. אני רגע אפתח ואני אגיד שנועם הצטרף למרה"פ כבר לפני כמה קרבות, אני לא זוכר כמה. הוא ומשה רמ"טים ביחד, מכיוון שהעבודה שם מאוד אינטנסיבית, וזו הזדמנות לומר לשניהם תודה ענקית, ולכל האחרים שצריכים להגיד,

מר תמיר בוקובה: מי זה משה?

מר דודי אלון: משה מורג

מר גדי ירקוני: משה מורג, שעושה את זה כבר לפחות שמונה שנים. באמת, שהוא הצטרף אליו, והם מנהלים את המרה"פ אני חייב להגיד לכם שאחד הדברים שלי נותן שקט תמיד, באירועים האלה, שאני יודע שיש לי את נועם ומשה. חוץ מכל צוות המועצה, אבל באמת, נועם ומשה שני אנשים שהם משכמם ומעלה בנושא צבאי, ביחד יש לנו רמטכ"ל פלוס, בגלל שמשה הוא תת אלוף ונועם הוא אלוף משנה, אז יש לי מעל רמטכ"ל שמחפה עליי. זו הזדמנות להגיד לך, נועם, תודה רבה

בשם כולנו, ובטח ... שבבית, שעושה את זה, אתם לא יודעים באיזו מקצוענות, ובאיזו דאגה ואהבה. ואני אבקש מנועם, במקום שאני אתן את הסקירה, מה הלך לנושא מבחינת המועצה, הוא ייתן. ואם יהיה צריך ... אזרחי, אז אני אשלים. אבל יהיה מאוד... בבקשה, נועם.

מר נועם גל: ראשית גדי נותן לי, כי הוא יודע שזה יהיה הרבה יותר קצר כשאני מדבר. מילה אחת על משה, יש משה ויש כל שאר העולם. באמת, המקצועיות שלו והמקצוענות שלו היא... וזה המקצוע שלו, בזה אנחנו התברכנו כמועצה, כאיש לדתי מספר אחת בארץ, מהרבה מועצות אחרות הם באים ללמוד אצלנו. לצערי, בזכות הניסיון העשיר שיש לנו. אנחנו, ביום שלישי נדמה לי, כשהתחיל הסבב, בשעה 15:00 קיבלנו הודעה שמתחיל סבב, ומה שקורה בהודעה כזאת, שבאים למרה"פ. אני מזמין, ומציע, אם מישו רוצה,

מר שמיל בלברמן: מה זה מרה"פ?

מר נועם גל: המרה"פ זה החמ"ל של המועצה, ואני מיד משלים את ה...

מר דודי אלון: מרכז הפעלה.

מר נועם גל: מרכז הפעלה, אבל למעשה זה חמ"ל. אני ממליץ, או מציע ואשמח, אם חברי המליאה בישיבה הבאה, נתחיל בשעה 18:00 במרה"פ, תראו מה זה, עם הסבר קצר איך המערכת הזאת עובדת בחירום. אני חושב שזה מאוד מעניין, וצריך לסקרן כל אחד ואחד, ואחרי איזה סיבוב של רבע שעה – עשרים דקות, אפשר להתרשם מהמערכת...

גב' סילביה גרין: כבר עשינו את זה פעם.

מר נועם גל: מה זה?

גב' סילביה גרין: כבר עשינו את זה פעם, אבל... לא מזיק.

מר נועם גל: אם עשיתם, בסדר.

גב' סילביה גרין: זה לא מזיק.

מר נועם גל: אוקיי, מי שלא עשה, וירצה לעשות השלמות, זה לא...

מר גדי ירקוני: לא חובה.

מר נועם גל: זה לא יהיה סיבוב חובה, לא ירשמו שמה נוכחות. בשעה 15:00

הודיעו על פתיחת הסבב, אנחנו באנו והתכנסנו למרה"פ. במרה"פ, יושבים שם, בסדר ישיבה יושב הרמ"ט, שהוא למעשה מנהל את סדר העניינים, כמובן שכדי ושאר מנהלי המועצה, שכל מנהל אגף שיש לו תפקיד מוגדר בחירום.

כשהדגש, באירוע הנוכחי, להבדיל מהסבב הקודם, הסבב הזה, זה נפתח במכה, כשזהל חיסל את שלושת המבוקשים, ואז נכנסנו לערפל של חוסר ודאות. בדיעבד, אנחנו יכולים לנתח את זה, אבל היו לנו יומיים של שקט, עם התראות ליצפה פגיעה ברמת הנחיות התגוננות מאוד מחמירות. להבדיל, להזכיר לכם את הסבב הקודם, שהוא נפתח בדיוק ההיפך. נפתח סבב, אמרו לנו – אל תזוזו, ואחרי ארבעה ימים התחילה המלחמה. אז להבין שאין סבב אחד דומה למישנהו, אלא להתחיל בדיוק זה... להבדיל גם, בסבב הזה, שעם הכרזת המבצע, יש מה שנקרא הגדרה של מצב מיוחד ברוב. המשמעות שממנה נגזרים המון דברים, כולל הנחיות ההתגוננות שמועדות ישר, דרך פיקוד העורף אנחנו מקבלים את זה, דרך פיקוד העורף, במקביל, דרך האוגדה שהיא מנחה אותנו לגבי ההתנהגות.

יש עוד כמה יתרונות, מעבר לשיפוי המשפטי להגדרה הזאת, שקיבלנו כמעט במקביל רשימה לפינוי של 11 יישובים. אלה היישובים – אתם צריכים לפנות אותם, ובגאווה רבה, אני מוכרח לציין שזה נעשה באופן מופתי. היישובים קיבלו את ההנחיה והתפנו.

תחשבו, למצוא עכשיו ל-11 יישובים, עם כל המורכבות, לאן לשלוח אותם ואיזה, לתאם בתי מלון,

הסעות, מי קולט אותם, מי מתחבר אליהם, מתוך כוונה לעשות את מירב המאמצים שהם יועברו כקהילות. קהילה, זאת אומרת – קיבוץ לא רוצה להתפצל, וזה אתגר...

אפשר לשאול שאלה באמצע?

מר שמיל בלברמן:

אפשר. כן, אני לא בטוח שאני אצליח לחזור לאיפה שסיימתי, אבל

מר נועם גל:

בסדר.

אתה תצליח. אני רוצה לדבר על הפינוי שהיה.

מר שמיל בלברמן:

זה אחרי זה.

מר גדי ירקוני:

בסדר.

מר שמיל בלברמן:

תן לנועם לסיים,

מר גדי ירקוני:

רק שנייה, גדי, שנייה. האזור רעש וגעש, למה פינו את אלה ולא את

מר שמיל בלברמן:

אלה,

אז אחרי זה, זה אליי, לא לנועם.

מר גדי ירקוני:

אני רוצה לדעת את הקריטריונים.

מר שמיל בלברמן:

בסדר, אני רק נוגע...

מר נועם גל:

אני יודע אותם, אבל...

מר שמיל בלברמן:

מר נועם גל: בסדר, אני מדבר איך אנחנו, במרה"פ, איך אנחנו מקבלים את ההנחיה. זו הנחיה שמונחת אלינו, מי מחליט, מי מפנה, איך ולמה. זה נגזר מרח"ל, הרשות לחירום לאומי. הם עושים ניתוח של איומים וסיכונים, מה מסוכן ומה לא, ואנחנו מקבלים את זה לביצוע. אנחנו נותנים את כל המעטפת. ותהליך הפינוי, להבדיל, לאלה שיש להם זיכרון מהסבב הקודם, לצערנו הוא לא היה כל כך מזמן, הפינוי של כרם שלום זה היה עינוי ליישוב, ואתגר, וגם סיוט לנו כמועצה, תחשבו, יישוב צריך לפנות אותו, אבל הכבישים בכניסה והיציאה שלו, הם נצפים לאויב, וזה היה אתגר, ובהחלט הקשה על היישוב. הפינוי הפעם עבד מצוין, לטעמי הסובייקטיבית, אבל...

מר גדי ירקוני: יותר ממצוין.

מר נועם גל: תודה. זהו, ואחרי זה האתגר הוא אתגר מתמשך. יש לנו עכשיו קהילות מבחוץ, צריך לשמור איתן על קשר, צריך לדעת את הצרכים המשתנים שלהם, החוזים עם המלונות הם חוזים מוגבלים. אנחנו מקבלים וואוצ'רים, הקצאות, למשל, אתם יכולים לפנות אותם לשלושה ימים. אנחנו יכולים להתחייב, על סמך זה, לשלושה ימים, אבל אחרי זה המבצע לא נגמר בשלושה ימים, ואז הארכות, וההתעסקות, אני לא אלאה אתכם, אבל זו עבודה מאוד מאוד מורכבת. במקביל, יש את התמיכה של כל הצד של הטיפול בקהילה מצד החוסן וצח"י ומצד כל הגופים ורווחה, שמתייחסים לזה. במקביל לזה, עולים המון צרכים, עולים צרכים נקודתיים של משפחות שסובלות ומאופיינות על ידי הרווחה, שדורשות פינוי. ההחלטה הזאת זו החלטה שהמלצות הן על ידי הגופים המקצועיים מבחינתנו, זה הרווחה וחוסן, כמובן מלווה עם צח"י, ומפנים פינוי לא מעט משפחות, מיישובים בכלל רחבי המועצה, על פי ניתוח ועל פי היכולות שלנו לפנות אותם.

זהו, יחסי הגומלין הם כל הזמן מול הצבא. אנחנו מקבלים את ההנחיות ומתרגמים אותן, את הנחיות ההתגוננות. בסוף סבב אנחנו אומרים, אוקיי, היה סבב שישה ימים, אבל כשאתה נכנס לסבב כזה, אתה יודע מתי הוא התחיל, בטח בסבב הזה, אבל אין לך מושג ואתה צריך להתארגן תמיד קדימה.

זאת אומרת, אם זה נגמר אחרי שישה ימים, אתה לא יכול להגיד ביום הרביעי, אתה צריך לצאת מתוך נקודת הנחה שהאירוע הזה נמשך לאינסוף. זאת אומרת, לחפש את כל ההקצאות גם למלונות, גם לצרכים המיוחדים שמתווספים, ובמקביל לטפל בדברים שקורים תוך כדי. אם ניתוקי חשמל, ואם לצערי, בכל סבב, יש לנו גם נפגעים בגוף, כמו אותו סיפור של העובד התאילנדי שנפצע בינוני.

רק לסבר את האוזן, שאירוע כזה הופך להיות אירוע מאוד מורכב מבחינתנו. אני מדבר על זה שנפצע בן אדם, במקרה הזה עובד תאילנדי, זה מצריך מעטפת שלמה של התייחסות, החל מלדעת, לבדוק שהפינוי שלו נעשה נכון, איך הוא מגיע, לאיזה בית חולים, שמירת קשר איתו, שמירת קשר רציף, לתחקר ולהבין למה האירוע הזה, מה הסיבה שלו, האם זה בגלל בעיות של חריגה מהנחיות ההתגוננות.

ואני, עם יד על הלב, אף אחד לא שומע את זה, אנחנו, כולל אני כחקלאי ומעסיק פועלים, אנחנו לא יכולים לעמוד בהנחיות ההתגוננות שנותנים לצד המזרחי שיש להם, ... אני גם דואג להגיד את זה בכל אפשרות, אבל זה עדיין לא פותר אותם.

וצריך מעטפת שלמה, למשל להיות בקשר רציף עם השגרירות התאילנדית. תחשבו, סתם מקרה שיכול להיות הצד הקשה שיכול להיות, שמלך תאילנד, או השגריר אומר עכשיו – עובדי מועצה אזורית אשכול, תצאו לערבה. אז נשאבים מפה 4,000 פועלים, קרוב ל-4,000 פועלים, ואנא אנחנו באים. זאת אומרת, זה משתק לגמרי את המועצה. אז זה נותן דוגמית קטנה של אירוע שלכאורה פצוע בינוני, שזה דורש מאיתנו התייחסות, כולל היום לדעת מה קורה איתו, מה המצב שלו, לבקר אותו, להביא לו קשר מהמועצה. במקביל, כמובן שהיה, אספו את אותם פועלים של אותו מעסיק, עם נציגות מהרווחה, עם מתורגמנית, טיפול, ולראות שהנושא הזה, אנחנו מכילים אותו, ולא נותנים לזה להפוך למשהו שהוא כאוטי מבחינת ההיבט החקלאי של המועצה.

זהו, אני יכול להגיד, בגאווה רבה, שכל אנשי המועצה עבדו מסביב לשעון, בצורה, לדעתי, מעוררת כבוד והערצה. החל מגדי, שכל הזמן פעל בדברים, עוד פעם, אני יש לי את הזכות, בתור אדם שגר 7.200 קילומטר מקו הגבול, ולא נהנה מממ"דים שהנושא הזה עולה כל הזמן.

עכשיו הטיפולים, שוב, דברים שמאוד מציקים לנו, זה אם זה דרך השדות, דרך המילוט, כל הדברים האלה שאנחנו יודעים שזה עדיין לא תם ונשלם, ויש עוד כמה דברים שלא תמו ונשלמו, אבל כל הסבב הזה, הוא מאיץ, לפחות בתחום ההבטחות, לטפל בנושאים האלה.

תוך כדי, טיפלנו בכל מיני דברים נקודתיים, כמו דרך השדות, לנסות באמצעים שלנו, לתת עזרה ראשונה. זה אף פעם לא מספיק, אני מקווה שלסבב הבא, שאני מקווה שיבוא כמה שיותר מאוחר, אבל הפתרון יבוא כמה שיותר מוקדם. תודה.

מר גדי ירקוני: תן לי רק להשלים כמה דברים, תודה נועם, תודה רבה. אני רוצה

להגיד כמה דברים, לא על מה שנועם אמר, אלא בהמשך.

אני רוצה שתדעו שהדגש של המועצה, לכל אורך המבצע, וברגע שבאמת גמרנו כמו שנועם אמר, הפעולה המדהימה, שדקלה ניהלה... לא היה פה אני חושב, לא היה פה אף אחד מאלו שהיו יכולים לנסוע. כל הפוקוס שלנו, הפך להיות הרבה יותר על התושבים שנשארו פה, ובייחוד על היישובים ללא הממ"דים.

אנחנו כל הזמן מדגישים את הדבר הזה, גם בטיפול כלפי מעלה, וגם ברגע של אזעקות, אנחנו דברים ראשון דרוכים בחשש, בידיעה שיש לנו ארבעה יישובים, ועוד שלושה שהם יותר רחוקים, ללא ממ"דים.

הדבר הזה, הוא גם בא לידי, כמו שנועם אמר, טיפול שלנו, כל הזמן, במהלך המלחמה וגם לפני ובטח שאחריה, על לנסות לקדם את זה. אני אומר לכולם, יש הרבה הרבה הבטחות, אבל ביצועים אין בינתיים, אבל אם במועצה, הייתה את האפשרות, והדבר הראשון שהיינו יכולים, בסדר העדיפויות, אחרי שהוצאנו את 11 היישובים, שזה צה"ל מחליט איך ולמה, אם הייתה לנו אפשרות והייתה לנו אפשרות תקציבית גם מהמדינה, היינו קודם כל, אחרי שהוצאנו את האנשים שכמו שנועם אמר, שהם אנשי רווחה ואנשים מוכרים בחוסן, שהם בפינצטה בחרנו אותם, מפני שאין לנו אישור מזה, לאף אחד לא היה. עשינו את זה על חשבון כזה או אחר, נוציא קודם את האנשים שאין להם ממ"דים.

לצערי, מדינת ישראל לא נותנת את האפשרות הזאת. אנחנו ממשיכים ומבקשים אותה, עד שיהיו ממ"דים, אבל אנחנו ראינו גם תופעה נוספת שאני מעלה פה, כאלה שיש להם כבר ממ"דים, שהממ"דים, וזו התופעה שאנחנו גם עברנו כמעט את כל היישובים, ויישובים שלא גמרנו, אנחנו נעבור אותם מחר, לפי דעתי, או מחרתיים גם, שגם כאלה שיש להם ממ"דים, רוצים לצאת מפה. מדינת ישראל, אני אומר את זה אולי בצער, אבל בעובדות, לא תוכל להוציא את כל המועצה

האזורית ואת כל עוטף עזה.

אנחנו צריכים לראות, איך אנחנו דואגים ש-א' תהיה יותר אפשרות לאנשים לעבור את התקופה הזאת כמה שיותר בקלות, מפני שאנחנו לא מאמינים שזה הסבב האחרון. אנחנו מקווים שהסבב הבא, יהיה כמה שיותר רחוק.

אבל זו תופעה שפחות ראינו אותה בסבבים הקודמים, וראינו אותה יותר בסבב הזה. גם, כנראה, שהפעם בגלל שההוראה הייתה מהרגע הראשון להישאר צמוד למרחבים מוגנים, הוראה שלא הייתה עד עכשיו, גם אותה אנחנו צריכים לדייק יחד עם הצבא, ואמרנו להם שצריכים לדייק אותה. מצד אחד, צריכים לזכור שאנחנו מתעסקים פה, זה הדבר הכי חשוב, לפעמים אנחנו שוכחים שמתעסקים פה בהצלת חיי אדם, ודבר ראשון המטרה שלנו, היא שאף אחד, כמו שנועם אמר, לא יישרט ולא יפצע.

לא עמדנו במשימה הזאת, כמובן, קודם אנחנו מדברים בגוף, אחר כך בנפש שיש הרבה מאוד כאלה שעכשיו, מהאירוע הזה, מגיעים עוד פעם לחוסן, ורואים את הסימנים, גם בבית, מה זה עושה להם. זה הטיפול ה... שאנחנו עושים.

שאלת, שמיל, מי החליט ואיך החליט. אני צריך להזכיר לכם במהירות, שלא גוזל את הזמן של המליאה עכשיו, הפעולה הזאת של לעזוב את היישובים צמודי הגדר, התחילה כבר מהאירוע הראשון שקראו לו עופרת יצוקה. כבר אז היישובים התחילו, על דעת עצמם, לעבור ליישובים אחרים, לתנאים של יישובים, להתארח ביישובים אחרים.

בעצם, עד צוק איתן ככה זה היה, וגם בצוק איתן. אחרי צוק איתן, הצלחנו לשכנע את המדינה, לקח לנו איזה שש שנים לשכנע את המדינה שהתהליך הנכון, זה תהליך שהיישובים צמודי הגדר לא יישארו פה, ושהמדינה צריכה לממן את זה. ואני רוצה להזכיר לכם, גם ניסינו בהתחלה להכניס עוד חמישה יישובים, אחרי צוק איתן, שהם גם קרובים כך או אחרת לגדר ולמצרים, שהיו אז הפגזות והפגנות. צה"ל ורח"ל כמו שנועם אמר, לא אישרו את זה. ומשרד הביטחון.

כל העוטף, יש 22 יישובים שיש להם את האישור הזה לעזוב, אני לא אומר להתפנות, לעזוב את הבית ולעבור למקום אחר. לשמחתי, זו הפעם השנייה שמשרד הביטחון, אחרי הרבה ריבים, הצליח להבין שמי שיעשה את זה הכי טוב, זה המועצות, ושהם רק יממנו את זה. סגרו לנו כסף מראש, אנחנו עם חברת אולטל, ועוד פעם עבודה מבריקה של דקלה עם הצוות שלה בנושא הזה. תחשבו מה

זה שפתאום צריכים לפנות מלונות, שבעצם הם בתפוסה כמעט מלאה, מהרגע להרגע, בעצם עד אחרי הצהריים באותו יום, לכל מי שהיה צריך מתושבי אשכול היה מקום להיות בו, וזה מאוד חשוב. גם לנו בגלל שבדרך כלל מתחילה הפעולה הקרקעית היא מתחילה, היא בתוך היישובים האלה, הצמודה אליה, זה גם אותן הקלטות של הצבא, למה הוא הגיע לזה.

אבל אנחנו מנסים להגדיל את האישורים שיהיו לנו, לכמה שיותר, בשביל שנוכל, וגם על זה אנחנו עובדים עם הרווחה, משרד הרווחה, ועם משרד הביטחון. אבל אני אומר עוד פעם, אני לא מאמין שמדינת ישראל תחליט על זה שהם מוציאים את כל העוטף מפה, ואת זה צריכים לראות איך, כמה שזה קשה, נשאים, מי שלא רוצה לעזוב, נשאר פה ואנחנו מצליחים לתת לו את הביטחון המקסימאלי שאפשר, שהוא לא תמיד הביטחון הכי שהוא רוצה, ובטח שזה לא הכי טוב לילדים. אבל זה מה שבינתיים יש, ואני לא...

מר שמיל בלברמן: גדי, הפתרון הוא מאוד פשוט, קודם מפנים ילדים, אחר כך מבוגרים.

דוברת: בדיוק.

מר שמיל בלברמן: אין שום סיבה בעולם שמבוגרים מניר יצחק,

מר גדי ירקוני: חבריה, איזה ילד ילך בלי ההורים שלו? חבריה, זה לא קיבוץ שאני הייתי לפני ארבעים שנה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: צריך הורה אחד לפחות.

מר גדי ירקוני: רגע,

רויטל דג'אווי בן יעקב: אתה צודק, אני מסכימה אותך.

מר גדי ירקוני: אף ילד, וגם אנחנו בודקים כל מיני פתרונות אחרים, שאני לא אעלה אותם עכשיו פה, בגלל שאנחנו בודקים, וזה לא אחראי לזרוק פה כל מיני פתרונות כאלה ואחרים.

מר איתן אהרון: הוא צודק אבל, ברמת העיקרון, במה שהוא אומר. הייתי מגדיר את זה כמשפחות, כמובן שילדים לא יכולים לנסוע בלי ההורים, אבל אתה יודע, נגיד רווקים בני 25, וכאלה, יכולים...

מר גדי ירקוני: זה לא אחד מול השני.

מר איתן אהרון: לא, לא אומר אחד מול השני, מה שהוא אומר, הוא צודק ברמת העיקרון, יש דרך.

מר גדי ירקוני: ברור. אמרתי, חבר'ה חבר'ה, אמרתי שקודם נוציא את האלה בלי הממ"דים, שיהיה ברור. אם זה תלוי בי, המלחמה הגדולה היא על הממ"דים, ולא על שיצאו פה, בגלל שצריכים לחלק את המלחמה.

קודם כל, אני חושב שמדינת ישראל מחויבת לתושבים האלה, ולנו, לממ"דים. היו שם קרוב למאה אזעקות באזור הזה, אתה גר שם, בין 70 ל-100 אזעקות, זה לא משנה אם זה באוהד, או שזה במבטחים, בשני המקומות ששומעים את האזעקה אותו הדבר. בגלל זה אנחנו מדגישים, את ההבדל בגוש הזה, את זה שמדינת ישראל, אתם יודעים, צריכים להשקיע מיליארדים במיגון, בצפון אין, באשקלון אין, אבל צריך להחליט איפה קודם.

אם שואלים אותי, גם אובייקטיבית, אני לא אובייקטיבי, אבל המקום הראשון שמדינת ישראל צריכה, הם, כסף... אני קורא לזה כסף קטן לעשות שקט גדול, זה פה. אנחנו גם מפעילים את מנכ"ל משרד ראש הממשלה, אני לא יודע כמה זה באמת ממשיך הלאה, אבל אנחנו עושים את כל המאמצים, ואני מאוד מקווה שכשאנחנו נכניס את ארבעת היישובים האלה, נצליח להכניס גם את שלושת היישובים היותר רחוקים, שגם הם, בהם ראינו תופעה שכבר אנשים עוזבים את היישוב בהתחלת האירוע, בגלל החשש.

אני לא מזלזל באף אחד שחושש, אני לא מזלזל באף אחד שלא רוצה להיות פה. אני יודע, אני חייתי בלי ממ"ד, אני חי עם ממ"ד, ואני יודע איזה ביטחון נותן הממ"ד הזה. ואנחנו, אני אומר לכם, נעשה הכול על מנת שכן יהיו ממ"דים לכל אחד. אבל היום, זה 58 מיליון ש"ח בארבעת היישובים האלה, ועוד כסכום מקביל, אל תתפסו אותי בדיוק, מפני שלא עשינו פה ספירה מדויקת, לשלושת היישובים הנוספים.

אני אומר שזה כסף קטן עושה שקט גדול, אבל לצערי, לא אני מחליט. חבל שפה נפתח את זה, בגלל שאנחנו באותה עמדה בנושא הזה. אנחנו נעשה, אמרתי, עוד פעם, הכול בשביל ששם יהיו ממ"דים, והכל בשביל לנסות ולהוציא משם אנשים, שתהיה לנו אפשרות, בגלל שלחיות פה, בלי ממ"דים, באירוע כזה, וכשאני שומע שיש צבע אדום באוהד, אז אני מתחלחל, מפני שאני יודע על מי האחריות. גם עליי, במקרה שמשהו... לא שיש לי מה לעשות, אבל חיי אדם, לא משנה למי הם, הם על כל אחד זה יכול, להיפצע או משהו כזה, ובטח כשיש ממ"ד זה הרבה יותר בטוח.

אז זה מה שהיה לי להגיד על הנושא הזה. יהיו לנו עוד דיונים בנושאים של המלחמה הזו, אנחנו עברנו על כל הסעיפים, אנחנו הולכים לעשות סיכום במועצה קודם, בשביל לראות, באמת, זה השפיע מאוד על היישובים, על התושבים ביישובים. מילא על היישובים, על התושבים ביישובים. אנחנו נר אה, צריכים לראות, איך אנחנו מטפלים בזה ביחד. אנחנו נבוא עם הצעות קונקרטיביות, אחרי שאנחנו נגמור לעבד אותן בזמן הקרוב. אני מקווה שהאירוע עבר כמה שיותר רחוק, שיהיה לנו גם זמן ליישם.

אנחנו מנסים לעשות כמה שיותר הפקות, ולגייס כמה שיותר כסף, לא בשביל לפצות, אלא בשביל שהאנשים יוכלו לחזור קצת, אתם יודעים, לנשום אוויר כמו שצריך, זה חשוב. הייתה פה פעילות מדהימה ביום שישי, אני הייתי בכובע מרכז, שמעתי שגם ביישובים הייתה פעילות טובה, לנסות לעשות פעילויות בין היישובים, הפגות כאלה ואחרות, זה הרבה מאוד כסף ב-32 יישובים שיש לנו, אנחנו צריכים גם לגייס כסף חיצוני, גם כסף של המועצה. אנחנו ננסה, אני לא רוצה עכשיו להבטיח שום דבר, מפני שאנחנו, זה לא אחראי. אבל אנחנו כן חושבים על זה, כן מנסים לגייס כסף, כן להביא כסף מפה, מהיקב ומהגורן, מפני שאנחנו חושבים שבאמת עכשיו החוסן של היישובים, והבריאות, להחזיר אותם לבריאות קהילתית, זה הדבר החשוב ביותר. כן, ניר מחלק רשות דיבור.

מר ניר ים: כן חברים, התייחסויות? שמיל רגע, סיימת?

מר שמיל בלברמן: כן, כן.

מר ניר ים: אוקיי. סילביה.

גב' סילביה גרין: אני חושבת שזה טעות טקטית לעשות, ללכת רק לארבעה יישובים,

אני חושבת שלהתחיל משא ומתן, או בקשה מהנקודה הנמוכה, לא יודעת אם זה יעזור למישהו, מצד אחד.

מצד שני, אני... אני חושבת שכדאי לבדוק בכל זאת, מהנקודה של השבעה יישובים, כי יש אנשים שכאן נכנסים לחרדה, אפילו חלק מהם אמרו – אף אחד לא שאל אותנו איך אנחנו מרגישים, מה אנחנו... שאלו אם אנחנו נמצאים או לא נמצאים, על פי המערכת.

ואילנה היא תותחית, תותחית בקטע הזה של צח"י, אבל לא יודעת מי היה צריך לעשות מהמועצה, אבל אף אחד, כרגיל, לא היה אכפת לו מאיתנו. ואני לא יודעת מה ההמשך. דבר שני, אתה יודע, היה לנו דין ודברים, ואמרת שאתה דואג לשבעה יישובים, ופתאום ביום מן הימים, ואמרת למרכז המשק ולצח"י, אני אדאג רק ל-4 יישובים, ואני חושבת שזה באמת לא הוגן, כי גם אצלנו אנשים נכנסים לחרדה, וגם אצלנו אין ממ"דים, בעיקר אצלנו אנשים, שלא יכולים לרדת מהמיטה, אם יש בלילה, לרדת למיטה להגיע לקלנועית, ונגיד שהגיעו לקלנועית, לא יכולים לרדת במדרגות של המקלטים.

זה פשוט בושה שאנחנו לא מטפלים בזה. אני בזמנו דיברתי במליאה, ודיברתי גם כן על זה, שתדאג לפחות שתהיה הלוואה עומדת, כמו שפעם בשנות השמונים, כל העיריות עשו את זה, בשביל לבנות את זה, ליישובים לפחות. לא ביקשתי מתנות. אבל זכות למיגון? חובה.

מר גדי ירקוני: אני רוצה לדייק שני דברים. א' – לא נכון שאמרתי שאני לא אדאג

ושלא אכפת לי, מה אמרת? אני שכחתי את המילים הלא מדויקות שאמרת,

גב' סילביה גרין:

אתה תדאג רק לארבע,

מר גדי ירקוני:

אני אמרתי שקודם אני דואג, קודם לארבע,

גב' סילביה גרין:

אתה יודע שאתה לא מסתכל עלינו.

מר גדי ירקוני:

לא נכון, יש יישובים שהייתי אצלם, ויכולים להגיד מה אמרתי, וגם

אילנה, תשאלי אותה, היא תדייק.

גב' סילביה גרין:

היא,

מר גדי ירקוני:

רגע, אני לא מתווכח, מפני שאין מה להתווכח, אני אומר רק מה אני

אומר. ומצד שני, אני לא מאמין, א' – אני באתי אליכם כבר יום אחרי המלחמה או יומיים, אני לא זוכר, ואני לא מאמין, בלי שעכשיו בדקתי, מפני שדיברנו על זה, שצח"י כן דיברו איתכם במלחמה, ומהמועצה כן דיברו איתכם, לפחות עם הצח"י שלכם במלחמה, כל יום. ואני מוכן שיבדקו את זה. ואני אומר לך, שהרגשות זה בסדר, אבל צריך גם לדייק במילים, ואת לא מדייקת במילים, וחבל לי, אני לא רוצה להיכנס פה לויכוח בינינו, אבל אני אומר עוד פעם מה אני אומר לכל... והחלטתי גם לא להגיד ליישובים את מה שאני עושה.

אבל אני חושב שזה לא, אני באתי ואמרתי ליישובים, שלושת היישובים, איך אני פועל, ואני אומר עוד פעם, היום להילחם על שבעת היישובים, זה לא אותו הדבר כמו להילחם על 4, ואני חושב שאחרי שנלחם על הארבע ונצליח, תהיה אפשרות, לא מבטיח, יותר קלה, להיכנס לשלוש האלה. נכון להיום, כמו שלושה היישובים האלה, יש עשרות יישובים בארץ, אני לא מזלזל בכם, עשרות יישובים בארץ. לעומת זה, כאלה ששמעו מאה אזעקות, אין הרבה.

ואני אומר את הדברים האלה על אף שזה לא פופולארי, ואני לא רוצה לפגוע באף אחד. זה, ניסינו כל הזמן ביחד לעשות את זה, ועכשיו אנחנו רוצים לעבוד על זה שהיו פה מאה אזעקות. אני לא יכול

להגיד מאה אזעקות על שבעה יישובים, הרי יודעים בדיוק מה קרה ואיך, ולמה. ואני מקווה שאת נושא המיגונויות, לפחות, ננסה להוסיף, שבאמת יהיה לאנשים לא איפה לישון, אבל איפה ללכת אם תהיה, אנחנו עובדים על זה, גם זה יש במחסור, אבל עכשיו, באמת, את רוב המיגונויות ננסה לשים בשלושת היישובים, או בשבעת היישובים שאין בהם ממ"דים, מפני ששם המיגונויות האלה,

גב' סילביה גרין: זה לא עוזר.

מר גדי ירקוני: זה לא תחליף, מפני שהן בטח לא לשינה, והן בטח לזמן קצר מאוד, אבל זה מה שאנחנו מסוגלים לעשות. לא נכנס פה ל...
מר ניר ים: כן, נעמי?

גב' נעמי סלע: אפשר? ... רצו קודם. טוב, אני רק אוסיף על מה שנאמר פה, עם תחושות אי אפשר להתווכח, אבל בסבב האחרון הייתה תחושה מאוד קשה של תושבים שפשוט הופקרו. אני גרה ביישוב שהוא מרוחק מאה מטרים, ולכן הוא לא נכלל בתוכנית המיגון, אבל בשנה שעברה, הנפילה באוהד הייתה 150 מ' מהבית שלי.

אני חושבת שחוץ מאתה, גדי, שאתה חווית מה זה נפילה עליך, התחושה שנופל 150 מ' מהבית שלך, זה כאילו הבית שלך מתפרק, זו בערך התחושה. והיירוטים, הם בעיקר מעלינו, ומנוע של תמיר שנופל, אז זה לא פחות מאשר קסאם שנופל, כשהוא לא מתפוצץ, הנזק הוא אותו הנזק. קולות המלחמה, אם זה המסוקים שיורים ממש מעלינו, כי זה המקום שמשם הם יורים, ואם זה כיפת ברזל, שיושבת אחרי בתים, שעושה רעש לא פחות מאשר... אנחנו שומעים גם את השיגור שלהם, אבל גם את השיגור של כיפת ברזל, וזה לא רק אצלנו, זה בעוד הרבה יישובים מזרחית ל-232.

גב' סילביה גרין: מזל"ט.

גב' נעמי סלע: המזל"טים, טוב, המזל"טים אי אפשר להתווכח, הם 365 יום מעלינו,

אבל בזמן מלחמה הם כפולים. אז כל קולות המלחמה האלה, הם לא רק מערבית ל-232. אני לרגע לא מקנאה בפצמרים שנופלים בכרם, או בתחושה הנוראית של כמה זה קרוב אליכם הנפילות, אבל גם אצלנו יש נפילות. ונפילה ישירה בבית, הייתה בבית בצוחר, שהחריב בית שלם. אז זה לא נכון לומר שמעלינו אין איזושהי כיפה וירטואלית ששומרת עלינו, לא. יש נפילות, והנפילות הן מאוד קשות ומאוד מסוכנות, שבמזל לא נפגעו תושבים, לצערנו נהרגו תאילנדים, אבל כנראה שזה פחות נוגע בנו, כשזה שמות של אנשים שלא מוכרים לנו.

אז זה משהו שמאוד מאוד מאוד חורה, מפריע לתושבים. התחושה הזאת של ההפקרות. והייתה שיחה לפני שבוע, שהגיעו לכאן אנשי ה... והם פשוט באו וסיפרו כל מה שיכלו, אני לא אפרט מה היה שם, אבל בגדול, בשיחה שהייתה לי איתה בחוץ, אז הרבה מהקריטריונים, הם קריטריונים שהיום הם כבר לא רלוונטיים, גם לתוכנית משב רוח, וגם לעניין הממ"דים. זאת אומרת, מה שהיה לפני המכשול, זה לא מה שקורה היום.

החשש לחדירת מחבלים, הוא כבר לא אותו חשש, אז כן צריך לשנות קריטריונים, וזה משהו שמהצבא הובטח שישונו, וזה בשיתוף פעולה עם גורמי המועצה. עכשיו, גם פה למועצה יש הרבה Say. זאת אומרת, יש שיתוף פעולה, זה לא שלא מתחשבים לגמרי, שאלו את המועצה, והגיע לכאן, אתם הייתם שמה, ונתתם את חוות דעתכם בנושא. אבל להגיד שלמועצה אין בכלל יכולת להשפיע, זה לא ממש נכון, כי למועצה כן יש אפשרות, וזה המילים לא שלי, המילים של האוגדונר, הוא אמר את זה אחד לאחד,

מה הוא אמר?

מר גדי ירקוני:

שלמועצה יש יכולת להשפיע, אפילו יותר מאשר לו.

גב' נעמי סלע:

על איזה יישובים יכנסו? או איזה יישובים להוציא?

מר גדי ירקוני:

על שינוי קריטריונים, של גם משב רוח, וגם על עניין המיגון, והוא

גב' נעמי סלע:

אמר שכן, למועצה, מול משרדי, גורמי הממשלה, יש יותר כוח מאשר לצבא. זה מילים שלו, אני פשוט

מצטטת את מה שהוא אמר. עכשיו, זה לגבי השינויים שכן אפשר לעשות.

אני יכולה להגיד, אצלי ביישוב, שלצערי הרבה מהמקלטים בכלל לא תקינים. אז גם אם תושבים, כמו שהיה בסבבים הקודמים, פשוט באו עם מזרנים וישנו שם, בגלל הפחדים האלה, היום גם זה, זה לא רלוונטי, כי הרבה מקלטים בכלל לא ראויים, אפילו לא למיגון, עזוב לשינה, שזה אפשר לנקות, אבל הם לא ראויים למיגון, וזה משהו ש... זה פאק של המועצה מבחינתי, כי זה צריך לטפל בשגרה. אז לא יכול להיות, אם זה רק אצלי ביישוב, אני מאמינה שבטח יש עוד יישובים, אבל צריך לבדוק את זה לעומק, ואם יש מקלטים, במיוחד בארבעה המושבים שאין לנו מיגון, אז לפחות שם, שהמקלטים יהיו עם יכולת להפעלה מעכשיו לעכשיו.

לא יכול להיות שיהיו רחובות שלמים, שאין להם אפילו איפה להתמגן. עכשיו, בנושא הפיננסי, אני חוזרת גם למה ששמיל אמר – לבוא ולפנות קהילה שלמה זה בסדר, אבל יש עוד קהילה שצריך להתחשב. אז אני אומרת, אל תפנו משפחות, יש משפחות שיפנו על חשבון, לבוא לשים 10,000 ₪ בשבוע, יש אנשים שיכולים. יש אנשים שלא יכולים, ואני לא צריכה להגיד ש-2500 ₪ ללילה זה עוד הסכום הבסדר שהצלחנו למצוא. אבל לא כולם יכולים.

אז אם אפשר להוציא את הנוער מפה, כי זה באמת שורט אותם, אז אם יש אפשרות כזאת, למצוא איזושהי דרך להוציא את הנוער, צריך למצוא את הדרך הזו. ילדים קטנים, על אחת כמה וכמה, לא צריכים להיות כאן.

עכשיו, לא צריך לשלוח שני הורים, מספיק לשלוח הורה אחד. אני אין לי בעיה להישאר כאן, אבל לילדים שלי יש בעיה להישאר כאן. הבת שלי נפל 50 מ' ממנה קסאם, מאז היא בחרדות, ואני מטפלת לה טיפול פסיכולוגי לא דרך חוסן. אז לא כל אחד מסוגל לעשות את זה, וגם יש הרבה אנשים שבחוסן אפילו לא יודעים עליהם, כי הם עושים את זה באופן פרטי.

אז לבוא ולומר שיש אנשים שידועים, אז זה בסדר, אבל יש הרבה שגם לא יודעים עליהם, וצריך לדאוג לכל התושבים. אנחנו מועצה אחת, ואנחנו חולקים את הקטסטרופות האלה ביחד, וזה לא משנה איפה אתה גר, מאה מטר לכאן, ומאה מטר לשם. קולות המלחמה, והקולות של הנפילות, והקולות של כיפת ברזל, והקולות של המסוקים מעלינו, והמטוסים מעלינו, הם אותם הקולות. אז אי אפשר להגיד שבסדר, אתה מאה מטר לפה, מאה מטר לשם, אז אתה לא שומע, אתה לא נחשב. מערבית ל-232 זה בסדר, מעבר לזה, כבר לא. זה לא נכון.

אז אם אנחנו מועצה אחת, ואנחנו כולנו ביחד בקלחת הזו, צריך למצוא את הדרך לדאוג לכל התושבים, מהתושב הראשון שנמצא בכרם, ועד התושב האחרון שנמצא בצאלים. זה לא משנה, צריך למצוא את הדרך לדאוג לכל התושבים. והתחושה עכשיו הייתה של הפקרות. ולא סתם הרשת געשה, לא סתם היה ממש, אתה פשוט שומע את המילים של האנשים, את הקושי, זה כבר מילה קטנה, אנשים פשוט דיברו מדם ליבם, וזה לא כי יש איזשהו כעס מקיבוץ כזה או אחר, למה הוא פונה. זו תחושה של להפקיר חצי מועצה.

עכשיו, אני לא באה אליך בטענות, גדי, באופן אישי, אבל צריך למצוא את הדרך לטפל גם בחצי השני, שנמצא מערבית, מזרחית ל-232, כי הכביש, זה לא חומת מגן. הלוואי וכן, אבל זה לא. צריך למצוא איזושהי דרך, וצריך לשנות את הקריטריונים, גם של הפינוי, וגם של הממ"דים, ואפשר למצוא את הדרך.

ואתם מכירים את גורמי הממשלה, ואפשר למצוא דרכם, כמו שהצליחו, דרך ה... בזמנו, עם הרב רפי פרץ לסדר את ה... מול משרדי הממשלה, את הסיפור של החלוציות, גם כאן אפשר למצוא את הדרך.

מר גדי ירקוני: לא רפי פרץ.

גב' נעמי סלע: מה זה?

מר תמיר בוקובזה: אז זה מישהו אחר.

גב' נעמי סלע: לא משנה, בסדר. אבל אפשר היה למצוא את הדרך, גם כאן אפשר למצוא את הדרך, הלוביסטים להגיע אליהם, וזה ברור לכולנו שזה פוליטיקה. אז צריך למצוא את הדרך, ומה שנקרא, זה בפניכם. בסדר?

גב' רונית בן רומנו: אני רק רוצה, דיברו, אמרו כבר הכול, אבל קודם כל אני רוצה להגיד כמה דברים. מיגוניות, לדעתי, זה לא רלוונטי. להמשיך לפזר מיגוניות בכל מקום, באמת שזה מיותר. יש מגרש משחקים, יש זה, זה בסדר לשים מיגוניות, אבל סתם...

מר גדי ירקוני: יש מקומות של חסרים, כל אחד במה שהוא צריך,

גב' רונית בן רומנו: השאלה היא אם ב-15 שניות מישהו יכול להגיע למיגונית הזאת.

גב' נעמי סלע: זה לא 15 שניות, זה 7.

גב' רונית בן רומנו: לפעמים זה פחות, עוד יותר גרוע. השאלה היא אם יש צורך לשפוך את הכסף הזה בכלל על מיגוניות. ואני הייתי רוצה,

מר טל בורנשטיין: אמרתי שאנחנו בתוך הבית עם ממ"ד, ואני לא מצליח אפילו להגיע לממ"ד לפני...

גב' נעמי סלע: בדיוק.

גב' רונית בן רומנו: אני אומרת, לפזר מיגוניות ביישוב, זה נחמד ויפה, אבל זה לא ייתן מענה.

מר גדי ירקוני: יש יישובים שרוצים, לא נביא להם?

גב' רונית בן רומנו: לא, אין בעיה, אני רק אומרת... אני כן הייתי רוצה לדעת, בגלל... אנחנו עשינו מיפוי, בזמנו, ופילוח של יישובים, וחילקנו באמת לפי מדרג, בסדר? לא כולם אולי יכולים בבת אחת, אבל כן עשינו מיפוי של רשימת היישובים, תושבים מעל 65, בעלי מוגבלויות, נכים, ילדים בחינוך מיוחד וכו'.

הייתי רוצה לדעת אם מישהו בכלל מתייחס לזה, כי מה שבזמנו אמרנו, קודם כל יש משפחות מעוטות יכולת, ויש אנשים שהם נכים ולא יכולים לזוז אפילו מילימטר, האם נותנים על זה את

המענה? זה אחד.

דבר שני, אנשים מבוגרים, בני 70 פלוס, ברור לחלוטין שהמדינה לא תיתן, לא המדינה, הבנקים לא יתנו להם הלוואות לקחת עכשיו, לבנות ממ"ד. השאלה היא מה אנחנו עושים? דיברנו את זה כבר לא פעם ולא פעמיים, ואיפה זה עומד? כי אני הייתי בטוחה שאנחנו מתקדמים, ואז פתאום קיבלתי תשובה מדקלה, שהבנתי שכאילו לא נעשה כלום. השאלה היא איפה אנחנו עומדים היום? אם זה בארבעת היישובים, בשבעת היישובים, לא משנה, איזה מדרג? איזה קטלוג אנחנו עושים כדי לתעדף את האנשים האלה? תודה.

מר גדי ירקוני: אנחנו העברנו את הרשימות של כל הממ"דים שצריכים בארבעת היישובים, כשנתקדם, יהיה לנו איזשהו כיוון ויגידו לנו שהבעיה היא הכמות והמדרג, אז נתקדם גם בזה. אני חושב שיש לנו את כל הנתונים, ואם יהיה חסר, אנחנו נאסוף אותם עוד פעם. מבחינת ההלוואות, אני אומר לכם, כל הרעיונות שניסינו עד היום, לא, על כולם קיבלנו תשובה שלילית. גם כשניסינו ללכת לבנקים הפרטיים, התשובות שקיבלנו, זה פחות או יותר התשובה של בן אדם פרטי, לא ראינו פה שום תוחלת בזה שאנחנו נעשה את זה באפשרויות האלה. לצערנו, כל הבדיקות האלה בינתיים, כמו שאמרתי, היו שליליות. זה לא שאמרנו, אפשר כבר, קיבלנו 100 ממ"דים ולא עשינו לכאלה שהם יותר מבוגרים או משהו כזה. בינתיים אי אפשר בכלל ממ"דים, אני מדבר.

מר תמיר בוקובזה: ערב טוב. קודם כל, לגבי ההתחלה של המליאה, המרה"פ וההתנהלות, אז הייתי יצא לי להיות בהערכת מצב אחת, בתחילת המבצע,

מר גדי ירקוני: רציתי להגיד שהיה 1.

מר תמיר בוקובזה: התנהלות מאוד מכובדת, מאוד מקצועית, ה... היה שם באמת ברמה, אני מכיר הערכות מצב, וזה יפה מאוד, ועל זה כל הכבוד. לגבי פינוי היישובים, אז הרשת געשה, כמו ששמיל התחיל להגיד, ואמר שיש קריטריונים. דבר

ראשון, הייתי מבקש שהמועצה תפרסם את הקריטריונים, בלי הסיבות המבצעיות שאולי הן חסויות, אולי לא, אין לי מושג. אבל אם הקריטריון הוא ארבעה קילומטרים, לצורך העניין, אז לכתוב שזה 4 קילומטרים, ואם זה קריטריון אחר, אז לכתוב שזה קריטריון אחר. כי באו טענות שעל פניו אני לא יודע איך להתמודד איתן.

פריגן, שנמצאת 4.2 קילומטר לא מפונה, ובארי שנמצא 4.4 קילומטר, כן מפונים מהיישוב, ונכון שזה מערבי וזה מזרחי, אבל הכביש לא ממש ישנה לאף אחד, מהבחינה של הפגיעה, או של הפצמ"ר או של כל דבר אחר.

אז אני לא יודע מה השיקולים, אני באמת לא יודע מה הקריטריונים שנקבעו, אני מבקש שהמועצה תפרסם אותם, כי זה ירגיע את הרוחות. זה יגרום לאנשים להגיד – בסדר, כי הקולות שהיו, הם קולות קשים מאוד. קשים מאוד של עוד פעם מושבים – קיבוצים, עוד פעם אפליה, אז אני בטוח שזה לא קשור למושבים – קיבוצים, ושארף אחד לא משחק בחיים של מושבים, על חשבון חיים של קיבוצים, או כל צורה אחרת, לא משנה. אבל לא יכול להיות שאנשים יחיו בתחושה הזאת, של החוסר ודאות, של הקיטוב והכול. זה בסך הכול יכול להיות הסברה, זה יכול להיות חוסר במידע, וזה יכול להיות דברים שדורשים תיקון, בגלל שינוי בקריטריונים או שינוי במצב. אבל כן, צריך לפרסם את זה לתושבים בהקדם.

לגבי פינוי יישובים, אז יישובים עם, שיושבת עליהם כיפת ברזל, או סוללת תותחים, הם יישובים בלתי ראויים למגורים בזמן מבצע. מי שהבית שלו נמצא 100 מ' מכיפת ברזל, כל פצמ"ר, או כל קסאם שיוצא לכיוון והסוללה צריכה ליירט, זה חרדת אלוהים. מי שעמד פעם ליד כיפת ברזל כשהטיל יוצא, יבין. ומי שלא עמד, לעולם לא יבין את הזעזוע הזה שקורה ברגע, כאילו פגע בך טיל. יצא לי יותר מפעם אחת לעמוד ליד סוללה כשיוצא ממנה טיל, זה פשוט מחריד.

ואם זה ילד שעכשיו פשוט חי לו בבית בשלום, ואין צבע אדום, ואין כלום, וכיפת ברזל יוצאת למרחק של 100 מ' ממנו, זה מחריד את הנשמה, אין לי מילה יותר טובה מזה. זה מזעזע, וזה, ויציאה של תותח של צה"ל, זה בדיוק אותו רעש כמו נפילה. מי שהיה בתותחנים, אולי יצליח להבחין בין רעש של נפילה, לרעש של יציאה. מעבר לזה, כל בן אדם אחר, יגיד שהייתה פה נפילה הרגע, הבית רועד, החלונות מזדעזעים, וזה מרגיש כאילו נפל לי בחצר טיל, ואין הבדל.

להשאיר ילדים במצב הזה בבתים, זה לא מצב שהוא אפשרי או נסבל בכלל, כי הנזק הזה אפילו לא

נספר. ביישוב, יכול להיות שלא תהיה פעם אחת אזעקת צבע אדום, אבל התושבים יספגו אינסוף נפילות או יציאות 'מדומיינות' נקרא להן, בסדר? כי זה לא באמת נפילה, אבל אין שום הבדל, באותו רגע ההרגשה היא אותה הרגשה.

צריך להתייחס לזה, גם בקריטריונים מול הצבא, או מול משרד הביטחון, או מול הגורם שמחליט על הפינוי ולהגיד – סליחה, פה אי אפשר לגור. גם אם זה יהיה חצי יישוב, וגם אם זה יהיה קריטריון של רדיוס מכיפת ברזל או תותחים, אני לא יודע. אבל מי שגר ליד זה, אז הוא יודע שהוא לא יכול להיות שם.

ואם אין לו את היכולת הכלכלית לשלם 2000 + ללילה, אז הוא יצטרך להישאר שם, כי אין לו ברירה, עם הילדים, וזה 24 שעות. אין הבדל בין יום ללילה, והיציאות ימשיכו, והזעזוע ימשיך. זה בלתי אפשרי לחיות ככה.

דבר נוסף, לגבי הפינוי, אני לא יודע, אני זורק איזשהו רעיון, איזה משב רוח, שזה מימון של המדינה, אבל זה מכרז של המועצה, שהמועצה עשתה מול בתי המלון, דרך החברה... השאלה היא אם אפשר להרחיב את זה לרמת התושבים, שבעצם הם יממנו את זה, אבל באותן עלויות ש... שבעצם המדינה, המועצה, לא משנה, משלמת.

ואז זה יאפשר, קודם כל, מחירים הגיוניים יותר ללילה, ב'י- פינוי ודאי, כי באיזשהו שלב כבר לא היה מקום במלונות באילת, או בדרך בכלל, ואז כן להגיד, בסדר, אנחנו לא מפנים 3000, אני לא יודע מה המספרים, אבל לצורך העניין, מפנים 15,000 או 10,000 באותו מכרז, והשלב הזה, כלומר, לא שאני מסכים עם זה, אבל בשלב הזה, התושבים ישלמו את העלויות האלה. אבל שיהיה לאן להתפנות, ובמחיר סביר וידוע מראש, ולא של אלפי שקלים ללילה. כי זו באמת מעמסה כלכלית, שמי שיכול כל הכבוד לו. גם לו זה לא קל, אני בטוח, ומי שלא יכול, לא יכול להיות שיישאר פה בגלל שאין לו כסף לזה.

הדבר האחרון שהוא, אני העליתי אותו בערך שבועיים לפני המבצע, בלי לדעת שיהיה מבצע, זה דרך השדות, שהפכה להיות דרך...

תן לי אני אדבר על זה.

מר גדי ירקוני:

מר תמיר בוקובזה: אין בעיה, דרך...

מר גדי ירקוני: אני אדבר, עזוב.

מר תמיר בוקובזה: אין בעיה, תדבר על זה, אני אשלים רק משפט. דרך בלתי אפשרית לנסוע בה, כי יומיים אחרי שאני העליתי את זה במליאה, נגרם לי נזק כבד לרכב בדרך השדות, ניר מעודכן בזה, מהבורות שיש שמה, ושבועיים אחרי זה המבצע, כשהמועצה מפנה את התושבים לנסוע בדרך השדות. זה ההודעות שיצאו מהמועצה, כשזה לא הגיוני בעיניי, בטח לא ביומיים הראשונים, לפני ששפכו שם קצת כורכר.

וכששפכו כורכר, אני רק מעדכן, שזה הופך את המצב ליותר מסוכן, כי מה שקורה, הכורכר מתייבש ומתפזר, והופך את הכול לפלטה אחת לבנה, ואי אפשר לראות אפילו איפה יש בורות, והבורות הם בעומק של 20 ס"מ ו-30 ס"מ, ואין לך מושג איפה אתה נוסע כבר. וגם כשאתה נוסע שמה...

מר גדי ירקוני: אני הבטחתי שאני אתן לך...

גב' נעמי סלע: שלא לדבר על המשאיות שמורידות אותך, ועושות שם...

מר נועם גל: תמיר, אני אנסה לענות על שתי נקודות, ואחרי זה גדי יענה על כל השאר, על שתי נקודות שאני רוצה להתייחס אליהן. אחת – זה הפינוי של היישובים. דרך אגב, יש גם קיבוץ שהוא היה מזרחית, רעים, והוא מעל חמישה, בסביבות חמישה קילומטר,

מר תמיר בוקובזה: גם הוא עלה, נכון, הוא עלה בתוך השיח הזה שהיה... בגלל זה אמרתי, אם יש תשובה מבצעית לזה,

מר נועם גל: תמיר, תן לי רק... אני ניסיתי להתקרב לאוזנו של, או של מפקד

האוגדה שגם הוא לא מקבל את ההחלטות, מה הקריטריונים, למה חמישה וזה. זה שיקולים מבצעיים, זה תשובה מאוד לא מספקת, גם אותי. אבל זה בהחלט מקום, עכשיו, לבדוק ולתקף את זה. מה הנכון. יכול להיות שצריכים להיות 15 יישובים, יכול להיות שיכולים להיות חמישה יישובים, הנושא הזה ייבדק.

נושא נוסף שהעלית, ובהחלט יש מה להתייחס אליו, ונעלה את זה מול גורמי הצבא, זה מיקום של המיירטים וה... יכול להיות שזה צורך מבצעי, שאי אפשר לזוז שם מילימטר, מה שאני לא נוטה לקבל, ולבדוק איך שיתחשבו בזה.

דרך אגב, יש עוד דברים שצריכים להתחשב בהם, זה שאיך שנגמר המבצע, התחילו אימונים מטורפים בצאלים. ועכשיו, התושבים שם לא יודעים להבדיל בין ה... אז זה כל מיני לקחים שאנחנו נטפל בהם, מיד עכשיו, בהמשך.

מר גדי ירקוני: שכחתי, בדרך השדות וכל ה... שדיברתי, אז שתי הדרכים. א' – אנחנו צודקים, למה? בגלל שבאמת הבטיחו לנו שיגמרו את זה כמה שיותר מהר, וכמו כל דבר במדינת ישראל, שנה לא הצליחו להוציא את התקציב. אני מקווה, עכשיו, אחרי האירוע, סוף כל סוף, אולי יצליחו להוציא את המיליון, בטוח, 1.4 מיליון, ועוד שלושה מיליון שאני לא יודע אם שחררו היום או לא, כל זה דרך השדות, שנכון היו, אנחנו לוחצים מאוד השנה שיעשו את זה, וגם זה יסתום את הבורות, לצערנו, ולא הביאו את כל ה-13.5 מיליון ש, שבמחיר הזה יכולנו להרחיב את דרך השדות. זה לגבי דרך השדות, אבל לא יתנו לנו, יתנו לנו, כמו שאמרתי, 1.4 שצריכים ... קק"ל, אתמול ישבתי איתם, בתקופה הקרובה, וגם דרך המילוט שאנחנו קוראים לה, הדרך שיותר צמודה ל-232 שהייתה, אתה מכיר אותה?

מר תמיר בוקבזה: על הגדר, הדרך החדשה על הגדר.

מר גדי ירקוני: הדרך שצמודה ל-232, דרך היום, היא צמודה לגדר. גם אותה, צריכים לעשות באספלט, לא הספיקו, כמו שעשינו, אתם לא רוצים לשמוע מה אמרתי לאלוף, מה אני חושב עליו בנושא הזה, והוא חבר שלי, ליד כולם. זה לא גבורה גדולה מה שעשיתי, אבל לא משנה. קק"ל

אמורים ממש בימים הקרובים, שבועות הקרובים, לעשות שם את האספלט, וגם שם, לצערי הרב, הכביש שאושר, כמו שאתם רואים, לא שתי מכוניות יוכלו לנסוע עליו בו זמנית, אבל אני מקווה ששני הכבישים האלה יהיו במצב יותר טוב, ואחרי זה אני מקווה שנוכל לגמור את נושא התמרור, ואת דרך השדות, שאולי נצליח למנוע מהמשאיות, מפני שהיום חוקית, המשאיות מותר להן לנסוע שם.

אנחנו צריכים לנסות למנוע את זה חוקית, להצליח, ואז יהיו לנו שתי דרכים שהן לא מצוינות, אבל הן בסדר. אני מקווה שנגיע למצב הזה, לפני ה... הבאה. וזה מה שהיה לי על הדרך, על שתי הדרכים האלה,

גב' נעמי סלע: אבל זה לא רק לתמרר, צריך גם לאכוף את זה, זאת הבעיה.

מר גדי ירקוני: קודם צריך לשים אפשרות לתמרר, גם זה לא... אני לא רוצה... יש פה כל מיני דברים שצריכים לעבור ועדות, זה לא... עזבו את זה.

מר תמיר בוקובזה: התמרורים שיש שם הם לא חוקיים? יש עד 4 טון רשום, נכון?

מר גדי ירקוני: בדיוק. אבל לא, אתה לא יכול עד 4 טון, מפני שאז המשאיות שלך לא יכולות...

מר תמיר בוקובזה: אני מסכים, אבל אני יודע שזה התמרורים שיש היום.

מר גדי ירקוני: לא לא, אני לא יודע לפתור את זה, בגלל זה אני לא רוצה לתת פרטים. מצד אחד, אנחנו רוצים למנוע את המשאיות הגדולות, אני חותך, מצד שני, תזכרו שהמשאיות שלנו הן גם גדולות, אלה שנוסעות לשדות שם, צריכים לראות איך...

מר ניר ים: יש לנו ברשימת המבקשים לדבר את אליהו, את מירב ואת דורון.

אלי, אליהו, איך שאתה רוצה. ורק, בואו נדבר על הדברים העיקריים והמרכזיים.

מר אלי שמעיה: קצר מאוד. דיברו על הכול, באמת הכול... רק דבר אחד, כמו שלדעתי

ניקח בחשבון, אנחנו מבקשים פה על היישובים שאין להם ממ"דים מעל שבעה קילומטרים, עד שבעה קילומטרים, אומרים לנו גם אשקלון וגם פה וגם שם.

השאלה היא אם מישהו נתנו את הדעת על הנושא, שיש הבדל בין שבעה קילומטר מאצלנו... שבעה קילומטר לאשקלון. כמה נקודות יש בשבעה קילומטר האלה, וכמה נקודות בשבעה קילומטר האלה. כמו שמבקשים לעשות כביש או רמזור, או כיכר עד שלא עולים, לא עלינו, מספר ההרוגים, לא עושים בדיקה.

פה, בשבעה קילומטר שלנו, אין שום השוואה בין זה לבין אשקלון, עם כל הכבוד, של השבעה קילומטרים שלהם ושלנו, זה לא אותם שבעה קילומטר.

מר גדי ירקוני: אלי, אתה בדרך כלל מקשיב לי, אני יודע שאתה מקשיב לי. בדיוק

בגלל זה אמרתי, ציינתי, שבגלל זה הפרדתי את הארבעה יישובים האלה, בגלל שבשבעה, שם היו מאה אזעקות, לעומת באשקלון, שאמנם יש שם טילים יותר כבדים, אבל הרבה פחות.

דובר: אבל באשקלון כל פגיעה זה בול.

גב' נעמי סלע: באשקלון זה מיירט את כולם.

מר ניר ים: מירב?

גב' מירב כהן: באמת בתור אחת שהייתה שם, אי אפשר שלא לציין את הפינוי

המופתי ב-30:23 בעין השלושה היו 100 איש שחיכו לאוטובוס, והאוטובוס הגיע. לא יודעת כמה שעות זה מהרגע שהוכרז מצב מיוחד, וזה באמת באמת באמת ראוי להערכה, וזה לא מובן מאליו. היה חסר לי מבוגר אחראי בכל השיח המזעזע, מבחינתי מזעזע, לגבי הפינוי מושבים, קיבוצים, כן

רעים, לא בארי, כן ארבעה יישובים, לא ארבעה... אני חושבת שהיה, היה מקום והיה מתבקש לעשות לזה סוף מיד כשזה נולד. לפי דעתי היה שם פקשוס, שכן צריך ללמוד לקח. בתור אחת שכן התפנתה, אני לא שמעתי פה התייחסות, שאני ציפיתי לשמוע, לגיל השלישי ביישובים הלא ממוגנים. אני חושבת שזה משהו שלא צריך לחכות אפילו למבצע הבא, שיכול לבוא בשבוע הבא. הם צריכים מענה היום, עכשיו, לא מחכים לכספים, לא מחכים להחלטות מבצעיות כאלו ואחרות. הגיל השלישי צריך מענה.

גב' רונית בן רומנו: היה מענה.

גב' מירב כהן: היה מענה?

גב' רונית בן רומנו: כן. אני חייבת להגיד שאני פניתי, והיה מענה.

גב' מירב כהן: אוקיי, אז סליחה.

מר גדי ירקוני: לא קולקטיבי, למי שצריך.

גב' מירב כהן: למי שצריך, למי שרוצה.

מר גדי ירקוני: לא, לא מי שרוצה.

גב' רונית בן רומנו: לא מי שרוצה, ממש לא מי שרוצה.

גב' מירב כהן: אז אני הייתי מצפה, שהמועצה תיתן מענה לכל בן אדם בגיל השלישי

שרוצה להתפנות. אני יודע שזה מסובך,

גב' רונית בן רומנו: זה לא רק גיל שלישי.

גב' תמי בר מאיר: גם הרווחה, וגם הם כל הזמן היו על הגיל השלישי, וגם נווה אשכול, כל ה... שלנו, מי שרצה להתפנות, ועשינו טלפונים,

גב' מירב כהן: יפה, מצוין.

גב' תמי בר מאיר: ענת, יחד עם הרווחה, הם טיפלו בזה.

גב' מירב כהן: מברכת. עכשיו, יש לי משהו שיהיה לא פופולארי, ונכון, אני התפנית למלון, והיה לי מאוד מאוד כיף, מאוד, היה נהדר. אבל אני אומרת את זה מאחת שכבר התפנתה הרבה יותר מדי פעמים, זו פעם ראשונה שאני מתפנה למלון, אף אחד לא רוצה לדעת לאן התפניתי בסיבובים הקודמים, ובאיזה תנאים גרתי וחייתי עם ארבעה ילדים. המלצה שלי, לא מתנשאת, ולא משום עמדה, יש הרבה מענים במדינת ישראל, של מקומות שאפשר להתפנות אליהם, לא מלון. לפעמים מזרון על הרצפה, לפעמים שבוע שלם של לאכול מנה חמה, אבל כשיש ילד חרד והבית רועד, בהחלט הייתי לוקחת את זה כ...
מר שמיל בלברמן: מירב, את יודעת מה יקרה? חצי מהאנשים לא יתפנו.

גב' מירב כהן: לא, אני, כל אחד עושה מה שהוא רוצה, ונלחם על מה שהוא רוצה. אני רק נותנת מהניסיון שלי, כשבאמת הרגשתי בסכנת חיים, לא חיכיתי לכולם. לא חיכיתי לאף אחד, ולא למשב רוח ולא למצב רוח, מהמקום הקטן שלי, אני באמת לפעם הבאה. כי אני לא בטוחה שעד הפעם הבאה יהיה פתרון שהיינו רוצים כולנו לראות. כי אני הייתי רוצה את כל מועצה אזורית אשכול איתי באילת, אני מבינה שזה לא ישים.

כן להתחיל, תודעתית, להבין שיש פתרונות אחרים, שהם לא נעימים, הם חינם, הם לא נוחים, הם לא כיפיים. לפעמים זה גם עם בריכה, לפעמים לא. הנערים שלנו, לצורך סתם לדוגמא, יצאו לקיבוץ

אחר. אני באמת יכולה לראות נוער מושבי שיוצא למושב אחר.

עוד פעם, לא מלון, לא מקלחת לכל שניים, לא מיטות קינג סיז, לפעמים גם היינו צריכים להביא, כן, מצעים ומגבות. אבל זה פתרון מציל חיים, ולא הייתי מזלזלת.

מר דורון צמח: טוב, אני הייתי רוצה להמשיך, אבל בצורה יותר מעשית את מה

שמירב אמרה. אני גם דיברתי עם דודי, סליחה, בשבוע שעבר. אני הייתי ברשתות החברתיות, היו שם מצבים באמת לא נעימים. אני חושב שפונקציה שמאוד הייתה חסרה שם, זה דודי,

גב' נעמי סלע: לא מבינים מה שאתה אומר.

מר דורון צמח: סליחה, ודודי אומר לי שזה קיים, לא הייתה שום פונקציה... אני

חושב שברגע שמשפחה אומרת – אנחנו רוצים להתפנות, מישהו היה צריך לקפוץ על זה מהמועצה, פונקציה במועצה, תתקשרו אליי בפרטי, יש לנו פתרונות בשבילכם. מישהו היה צריך לרכז את אלפי המשפחות במדינת ישראל, ששיוועו לתרום, ושיוועו לקלוט משפחות מהיישובים בעוטף עזה, אבל משהו בקשר הזה לא היה קיים. לא היה קיים, ואני חושב שזה תפקידה של המועצה לדאוג שהקשר הזה יהיה קיים, ושהקשר הזה יהיה זמין לכל אחד, בכל רגע נתון. אני קראתי אינספור פוסטים של אנשים שרצו להתפנות, ופשוט לא נשמע שיש פתרון לזה.

מר גדי ירקוני: דורון,

מר דורון צמח: רגע, זה ה... אני מבקש, זאת התחושה שלי, אני שומע פה מעוד

משפחות, ולא רק, גם ברשתות החברתיות, שלא היו להם פתרונות. צריך לעזור לפנות, לא רק להגיד – זה קיים, צריך לעזור ולעשות את זה זמין.

מר גדי ירקוני: דורון, יש במועצה קוראים לזה... צוות שלם במועצה,

מר דורון צמח: אבל לא הרגישו אותו, זה מה שאני אומר לך.

מר גדי ירקוני: רגע, רגע, יש צוות שלם, שגם...

מר דורון צמח: אל תתנו עוד פעם חצי מועצה,

מר גדי ירקוני: רגע, תנו לי רגע. תן לי רגע. יש צוות, אולי צריך לשפר את הפרסום שלו, אני לא יודע, אנחנו נבדוק. אבל יש צוות שלם, אנחנו קוראים לזה הפגות, שחוץ מההפגות המרוכזות הוא עושה, כל מי שיש לו, של כאלה משפחות שרוצות לארח משפחות אחרות, חלק, אני חושב, הוא מפרסם ישירות,

מר דורון צמח: הם לא היו ברשתות, הצוות הזה לא היה ברשתות.

מר דודי אלון: יש גם ברשת פייסבוק הפגות, שנקרא... יש.

מר גדי ירקוני: יש גם פייסבוק הפגות, וגם טלפונית, מי שמגיע מאתר המועצה, אנחנו מנסים מאוד. יכול להיות שצריך לשפר את זה, אבל אנחנו מנסים לחבר אנשים, לא כולם רוצים את המענה הזה.

היה לנו, אם אני רוצה לדייק, היה יותר ביקוש מהיצע, אוקיי? היה יותר ביקוש של אנשים שרוצים לארח, מאשר אנשים שרוצים להתארח.

מר דורון צמח: מצוין.

מר גדי ירקוני: בסדר?

מר ניר ים: טוב, חברים תודה. אני רוצה לסגור איזו פינה, ברשותכם, רגע דודי,

אתה רוצה להוסיף משהו למידע?

מר דודי אלון: כן. קצת שגרה, אחרי כל החירום. קודם כל, בהמשך, אריק שאל אותי מקודם, הסיפור עם התחבורה הציבורית, עם מה שהצגנו לגבי קיום קווים, אז השבוע מולי, יחד עם משרד התחבורה, ולירון שלנו, ודן בדרום, עשינו איזשהו זום ראשוני נוסף, ובעצם החלטנו שתוך שישים יום? כמה סוכים? 60 יום, יש איזה צוות משותף, שבעצם יעבור קו קו ונקודה נקודה, איפה כן רכבת, ... של כל האירועים, 379, 3379, ויביאו לנו, מה שנקרא, מתווה מקובל ומסודר, שנוכל להציג אותו לפרטי פרטים, זה העדכון בסיפור של הטיוב קווים.
דווקא היום, זה היה חשוב לציין, אחרי הצהריים גם רוויטל הייתה נוכחת, היינו בוועדת סמים ונגע האלכוהול והאלימות עם המרכז הקהילתי, היישובים החברתיים ומדור נוער, עם היערכות לקיץ, שהיא מאוד מאוד חשובה וכל הסיכונים שהקיץ מביא איתו. זה בינתיים.

גב' נעמי סלע: מה, מה היערכות?

מר דודי אלון: אני אומר, שיעשו פעולות גם של הסברה ומניעה, היה שם השוטר הקהילתי, אני אומר, כל הנושאים האלה שבעצם מתגברים במהלך תקופת הקיץ, חשוב לעדכן שהצוותים גם בבית ספר, וגם במדור נוער, יושבים ומכינים תוכניות סדורות כדי למזער את הסיכונים, גם בנושא אלכוהול, גם בנושא נהיגה לא בטוחה, וכל מה שאנחנו מכירים בקיץ, זה הכול.

מר ניר ים: עדכון קטן שלי, על בחירות שעשינו בשבועיים האחרונים.

מר גדי ירקוני: שכחתי, את ה... הכי כיפית הוא הולך להגיד.

מר ניר ים: לא יודע. בכל אופן, אחרי שמיכל עוזיהו יצאה מהמרכז הקהילתי, ביחד כמובן, זה לא ביחד, זה בהובלת חברת המתנסים, בחרנו את מי שתחליף אותה, קוראים לה סיוון כהן, היא חברת רוחמה, ובתפקידה היום, היא רכזת התרבות של מתנ"ס שער הנגב, היא תעשה

את המעבר לפה.

מר תמיר בוקובזה: גם... מרוחמה, נכון? משתלטים עלינו.

מר גדי ירקוני: היום היה עוד אחד מרוחמה שהגיע אלינו.

מר ניר ים: אז זה בחרנו... אותה לפני שבועיים, והיא די מהר תתחיל להתכנס פה לעבודה. כרגע, מי שהיה מודאג לרגע, אז המרכז הקהילתי, למעשה, נקרא לזה מנוהל על ידי הרפרנטית שלנו במרכז המתנסים, שמכירה את המרכז הזה טוב מאוד, וגם יש לה תמיכה מאוד רחבה באגפי המועצה. בקיצור, העסק עובד. וגם ראינו בהסלמה האחרונה, שזה עובד לא רע. המינוי השני שעשינו אותו היום, זה שבחרנו סוף סוף, מנהל לאגף החינוך. (מחיאות כפיים)

מר ניר ים: הבחור קוראים לו עמיחי הס, הוא גר בשיזף, שזה, לא כולם מכירים את המקום הזה.

גב' נעמי סלע: איפה זה?

מר ניר ים: ליד משאבי שדה.

מר דודי אלון: רמת נגב.

גב' נעמי סלע: מותר לי להגיד, בדרך כלל אומרים – איפה זה אשכול?

מר ניר ים: אז הוא גר ברמת נגב, אחרי שהוא התנסה בתפקידי ניהול במערכות החינוך, וגם היו... על הכיפאק, וגם בכלל בחור...

דובר: צריך לאשר אותו, לא?

מר ניר ים: לא. אנחנו מאשרים פה, אגב, במליאה, רק סטוטוריים, שני אלה לא סטוטוריים,

מר תמיר בוקובזה: הסטוטוריים, מה הם? היועמ"ש?

גב' נעמי סלע: רגע, שנייה שנייה, לא סיימנו, הוא כבר עובד בפועל?

מר ניר ים: לא, רק היום בחרנו אותו, היום בחרנו אותו, ככלל, אנשי מערכת החינוך, למעשה, שעוברים ממקום למקום, אנשי מערכת, בדרך כלל צריכים לסיים את התפקיד הקודם שלהם רק בסוף אוגוסט, זה היום שמשחררים אותם. הם, כמובן, מגיעים לפני זה, ועושים חפיפות. דברים מהסוג הזה, גם צריך בדרך כלל להעביר חפיפה. אז יהיה פה מהלך של איזה חודשיים – שלושה,

גב' נעמי סלע: נכון לעכשיו, אבי ממשיך?

מר ניר ים: נכון לעכשיו אבי ממשיך, אבי פה, הוא יעביר את החפיפה, ולמעשה, מי שיכיר כבר את הכול, ויפתח את שנת הלימודים הקרובה, זה יהיה אותו עמיחי החדש. זה ה...

מר תמיר בוקובזה: נשמח אם תוכל להביא את שני המינויים לפה, את שני האנשים, להיכרות פשוט.

גב' נעמי סלע: כן, שנדע, נכיר פרצופים.

מר ניר ים: בכיף, בהחלט. אז זהו. אנחנו מאחלים גם להם וגם לנו בהצלחה רבה.

מר תמיר בוקובזה: אז מה התחלת להגיד על היועמ"ש?

מר ניר ים: ניסיתי להתחמק מזה. יועמ"ש, יש לנו סדר גודל חמישה משרדים שהגישו מועמדות להיות היועמשים שלנו, כולם טובים, כולם עומדים בתנאי הסף, ואנחנו ביום שלישי הקרוב, עוד יומיים, אנחנו עושים, למעשה, ועדת בחינה, שבסופה יבחר אחד מתוך אותם חמישה או שישה מציעים.

מר תמיר בוקובזה: לא צריך נציגי מליאה?

מר ניר ים: לא. ועדת הבחינה הזאת, היא ועדה מאוד מצומצמת ואגרסיבית, היא מורכבת ממני, כמנכ"ל המועצה, מעידו כגזבר המועצה, ומיועץ משפטי של מועצה אחרת, אבל יועץ משפטי אינטגרלי, אין האוס כזה, עובד מועצה, לא משרד אחר, אוקיי?
אז יש לנו כזה אחד, זה כבר למעשה, ביחד איתו, בנינו, סגרנו את המכרז, שלחנו את זה, קיבלנו אישור ממשרד הפנים, פרסמנו כמובן, ועשינו את הבקרה.

גב' נעמי סלע: אפשר לפרסם לנו אחרי שתסיימו?

מר ניר ים: כן כן.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אמרתם בזמנו שהמכרז יוצג לעיון המליאה.

מר ניר ים: איך?

רויטל דג'אווי בן יעקב: בזמנו נאמר שהמכרז יוצג לעיון המליאה.

מר ניר ים: המכרז הוצג לעיון המליאה,

רויטל דג'אווי בן יעקב: אז הצענו הצעות,

מר ניר ים: כן, חלק מההצעות,

מר תמיר בוקובה: אנחנו מאשרים אותו במליאה בסוף?

מר ניר ים: לא.

מר תמיר בוקובה: אמרת סטטוטוריים אנחנו מאשרים, תהיה עקבי.

מר ניר ים: אני עקבי.

מר תמיר בוקובה: אמרת שסטטוטוריים המליאה מאשרת.

מר ניר ים: נכון, אבל הוא לא סטטוטורי, כי הוא לא אינהאוס, הוא

אאוטסורסינג, זה ההבדל.

רויטל דג'אווי בן יעקב: רגע וזה, הוא גם יכנס לכובע של התובע העירוני?

מר ניר ים: יכנס לכובע של תובע עירוני.

רויטל דג'אווי בן יעקב: והכנסנו את כל הסיפור של הקריטריונים החמורים... שהוא לא יוכל

להיות...

מר ניר ים: כן, כן, כן. זהו, עכשיו ברשותכם, דקה שקט, לפני שאנחנו נותנים למיכאל להסביר על ה... אני לא יודע איפה הוא, להסביר על ה... על הסולארי שבמאגר חולית.

2. ועדים מקומיים תקציב והאצלת סמכויות לשנת 2023

מר ניר ים: אז אני מבקש את רשותכם לאשר את ככה, ועדים מקומיים. האחרון חביב, סוף סוף, הגיש לנו בקשה להאצלת סמכויות ביישוב שדה אברהם, וגם מבקש תקציב בסך של 883,883, מספר מאוד מקורי, ואם למישהו יש משהו, אם יש למישהו משהו להגיד... אז אם יש למישהו משהו להגיד על שדה אברהם, זה הזמן.

גב' נעמי סלע: אין להם נציג.

מר ניר ים: מי בעד לאשר את התקציב? בבקשה להרים את היד. 25 בעד, יש מתנגדים? לא. יש נמנעים? גם לא.

החלטה: הוחלט פה אחד (25 בעד) לאשר תקציב בסך 883,883 ₪, והאצלת סמכויות ליישוב שדה אברהם.

מר יובל בר: יש מישהו שלא...?

מר ניר ים: עכשיו סיימנו לפחות עם העניין הזה של הוועדים המקומיים.

3. אישור פרוטוקול מליאה #5 2023 מיום 19.3.23

מר ניר ים: פרוטוקול המליאה מספר 5 מה-19.3 זה ממש מזמן, כבר אני שלחתי לו כמה מליאות קודמות, רק לא הצלחנו להגיע לזה, ראיתם אותו כבר שמונה פעמים, מתחיל בעמוד 7, נגמר בעמוד 13. האם למישהו יש איזושהי הערה לגבי הפרוטוקול הזה? זה הזמן. לא. מי בעד לאשר את הפרוטוקול? בבקשה ירים את היד. 21 בעד, נמנעים? אין. מתנגדים?

גב' רונית בן רומנו: אני, אני נמנעת, לא הייתי.

מר ניר ים: בכיף, תמנעי.

גב' סילביה גרין: גם אני נמנעת.

מר ניר ים: בכיף, תמנעי גם את. קריאה אחרונה לנמנעים? 3. מתנגדים? אין.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (21 בעד, 3 נמנעים, 0 מתנגדים) לאשר את פרוטוקול המליאה
2023#5 מיום 19.3.23

4. אישור פרוטוקול מליאה 2023#6 מיום 26.3.23

מר ניר ים: והמליאה שבאה אחריה מספר 6 מה-26.3, עמודים 14-17, הערות? מי בעד לאשר את הפרוטוקול הזה? בבקשה ירים את היד. 21 בעד. נמנעים? שלושה אני רואה, מתנגדים? שלושה נמנעים, אפס מתנגדים.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (21 בעד, 3 נמנעים, 0 מתנגדים) לאשר את פרוטוקול המליאה
2023#6 מיום 26.3.23

מר ניר ים: הגדלת פרויקט סולארי מאגר חולית, זה נושא שהבטחנו לפרט אותו

קצת.

מר תמיר בוקובזה: אין פרוטוקול שבע?

מר ניר ים: מה?

מר תמיר בוקובזה: פרוטוקול מליאה שבע לא?

מר ניר ים: לא לא, עוד לא יצא לנו.

מר גדי ירקוני: שכחתם, אבל הבן אדם היה שבועיים בטיול על ההרים.

מר ניר ים: היה בשבועיים בטיול על ההרים, בדיוק בהסלמה. מי שמכיר, דורון צמח מכיר את המסלול הקמינו.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אה יפה, חזרת עם יבלות?

מר ניר ים: לא, חזרתי ... בשלושים קילומטר ליום.

7. הגדלת פרויקט סולארי מאגר חולית (מיכאל)

מר מיכאל גוטסמן: אהלן, ערב טוב. הנושא המדובר הוא... בעמוד 34, אנחנו בעצם רוצים להגדיל את הפרויקט של אנרגיה במאגר חולית. מאגר חולית, בעצם הוא קיים היום,

גב' סילביה גרין: אני שמעתי את זה כמה פעמים,

מר מיכאל גוטסמן: אז אני שנייה אסביר, ואחרי זה... מאגר חולית, הוא בעצם יש שם את המט"ש שבעצם עושה את כל הטיהור של הביוב של המועצה, כמעט כל ישובי המועצה מחוברים לשם. היום אנחנו בעיצומו של פרויקט שנקרא מפעל השבה, דרך אגב... אני אומר בסוגריים לצריכת המים במושב, סגור סוגריים, וחלק מזה, מה שקורה בהרבה מאגרים ומט"שים, עושים פרויקטים של אנרגיה.

פעם אחת גם בשביל לנצל את זה, כי זה מקום שהוא בעצם מתקן הנדסי, טוב לשים שם פאנלים סולאריים, במקום בשדות או דברים כאלה, זה בעצם אופי ה... פעם שנייה גם המאגר, המט"ש צורך הרבה אנרגיה, והייצור, לטובת צריכה עצמית, יכול לעשות הרבה כסף.

הפרויקט הזה יושב שם, כמו שאמרו פה, הוא בעצם התחיל לפני כמה שנים, אני חושב שבשנת 21, הוא כבר, כמו שמופיע פה למטה, במליאה 15 לשנת 21, הוא הוצג פה, בעצם בשביל לעשות פרויקט של ייצור אנרגיה במאגר.

כשהציגו אותו, זה אושר גם, שם אושרה ההלוואה של המועצה, מיליון ₪, אישור תקציבים ממשד האנרגיה לטובת העניין, ומשרד איכות הסביבה. וכרגע, ב אותה מליאה כבר נאמר שאנחנו נבחן בהמשך את נושא האגירה.

נושא האגירה לא היה מפותח לפני שנתיים, היום הוא הולך ומתפתח, ונהיה הרבה יותר רלוונטי, בסדר? פעמיים. כי פעם אחת יש שעות של ייצור עודף בשעות היום, ולאזור שלנו, על אחת כמה וכמה, שיש בעיה של יכולת הולכה, בסדר? האזור שלנו נחסם כבר בשנה – שנתיים האחרונות. הנה, אומר פה קובי לידי, קיבל סירוב מחברת חשמל בשלומית, על בית פרטי. כולה מערכת של 16 קילו וואט, היום חברת חשמל...

מר שמיל בלברמן: בניר יצחק זה כבר עובד שנתיים.

מר מיכאל גוטסמן: אגירה, הם החלוצים של האגירה בארץ, וזה מדהים. בעולם זה הולך ומשתכלל, בהתחלה באמת ניר יצחק, ואז המחירים התחילו לטפס, ואז הם כבר ירדו, ונושא האגירה נהיה מאוד מאוד חם, ואני מכניס פה שני משתנים, שבעצם גם לא היו לפני חודשיים שלושה – אחד, זה בראשון באפריל, נכנסה תקנה של רשות החשמל, שאישרה לאגור בסדר? כל מערכת של עד 630

קילו וואט, יכולה לאגור ולייצא לרשת, מגדיל מאוד את הכדאיות של אגירה, במחירים טובים בלילה.

כי היום, בלילה, זה הופך להיות בעצם השעות הטובות שהן בעצם יקרות יותר, וחברת החשמל מוכנה לשלם עליהן יותר. ופעם שנייה, גם תקנה שהולכת להיכנס בשנת 24, בינואר, זה שכל אחד יוכל, בעצם, לייצר חשמל ולמכור אותו למי שהוא סוגר איתו, לאחד מספקי החשמל הגדולים, ולא צריך פה את רשות החשמל. מי שסוגר, יכול לעשות עסקה, סוגר את זה...

מר שמיל בלברמן: זה מה שקורה כבר היום, אגב. כבר היום,

מר תמיר בוקובזה: לא נכון.

מר גדי ירקוני: זה לצריכה עצמית, שמה...

מר מיכאל גוטסמן: זה בגדול הסיפורים. עכשיו, אנחנו עוד לא ביצענו את הפרויקט של הייצור, אנחנו רוצים לצאת לפרויקט של הייצור, אבל לחבר אותו, בסדר? לעשות פרויקט אחד אחד, גדול, שיודע גם לייצר פעם אחת במאזן, לצרוך חלק אחד, כמו שאתם תוכלו לראות פה, חלק מהחשמל אנחנו מייצרים מחברת חשמל לרשת, חלק לצריכה עצמית, ואנחנו רוצים גם לאגור חלק מהחשמל, להשתמש בו בלילה, שהמערכת שלנו לא מייצרת, ומה שלא נצטרך, נוציא לרשת. הצגנו את הפרויקט הזה בפני כמה משרדים,

רויטל דג'אווי בן יעקב: צרי להצמיד את תפעול המאגר?

מר דודי אלון: מט"ש,

מר גדי ירקוני: זה החיסכון הגדול.

מר מיכאל גוטסמן: היום במועצה, החשבון הכי גדול, חשבון החשמל הכי גדול זה המט"ש, יותר מקרית החינוך, יותר מכל המונים של המועצה, וזה חשמל מאוד יקר, כמה מאות אלפי שקלים בשנה.

אז באמת שאנחנו רוצים לעשות פה פרויקט אחד גדול, שעושה גם ייצור וגם אגירה. אנחנו פנינו גם למשרדי הממשלה, בסדר? גם משרד האנרגיה שבפרויקט, משרד איכות הסביבה, אנחנו איתם עוד שבועיים, משהו כזה, איכות הסביבה, להסב את כולם לפרויקט אחד, שיודע לייצר, יודע לאגור, ויודע גם לצריכה עצמית וגם לייצא לרשת.

מתבססים על המיליון שש שכבר אישרנו פה כהלוואה, אני חושב שהיא כבר עומדת, מה שנקרא, בגזברות ומחכה לביצוע, ובעצם אנחנו רוצים להכניס פה עוד 600 אלף שש ממשרד הפנים, לטובת פרויקט כלכלי שיאפשר הכנסות למועצה, להכניס אותנו לפרויקט הזה, במקום להגדיל את ההלוואה שלנו, בכדי שהפרויקט יהיה פעם אחת יותר רווחים, ופעם שנייה לא נצטרך לשלם ריביות וכל הדברים האלה, כמו שאני לא יודע אם אתם יודעים, אם פעם בסולארי אפשר היה לקחת ריבית, אפשר היה לקחת הלוואות גדולות בלי ריביות, היום המצב לא כזה. ולכן, הבקשה שלנו, מול משרד הפנים, לקחת 600 אלף שש, להפנות תקציב לפרויקט הזה, בשביל להגדיל את הכנסות המועצה מייצור וצריכה.

מר תמיר בוקובזה: לפני כמה חודשים, אישרנו בוועדת מכרזים איזשהו פרויקט סולארי עם אגירה, מה זה היה?

מר מיכאל גוטסמן: אתה... בפטור ממכרז?

מר גדי ירקוני: לא, היה זה,

מר תמיר בוקובזה: עם אגירה, שנייה. אישרנו בוועדת מכרזים, מכרז סולארי גדול, שהיה מפוצל לשניים,

מר גדי ירקוני: זה זה.

מר מיכאל גוטסמן: זה זה.

מר תמיר בוקובזה: לא.

מר גדי ירקוני: פיצלנו אותו לשניים, בהתחלה לא הכנסנו את האגירה כחובה, הכנסנו כאפשרות במכרז.

מר מיכאל גוטסמן: אתה מדבר, בעצם הלכנו לוועדת מכרזים, ביקשנו לאשר את ההתקשרות עם חברת ... זו חברה שגם עשתה עם המועצה כבר כמה פרויקטים, ולעשות איתם אגירה בצורה מסוימת. התקנה הזאת שנכנסה באפריל, לא הייתה רלוונטית, בסדר? עם כל המשתנים עכשיו, אנחנו רוצים בעצם לבחון את זה, את הכול מחדש, לעשות פרויקט. אנחנו יודעים כמה אנחנו רוצים, אגירה של 750, ייצור של 300, והכדאיות פה עוד יותר גוברת, בסדר? כאילו, בגלל שאנחנו יכולים גם לייצא לרשת אגירה בלילה, זה לא היה.

מר תמיר בוקובזה: לא, אין בעיה, אני מנסה להבין מה אישרנו בוועדת מכרזים. זאת אומרת, ועדת מכרזים זה אחרי מליאה, שהיה שם את העניין של התחזוקה, עם הפיצול, עם ה...

מר מיכאל גוטסמן: נכון נכון נכון.

מר תמיר בוקובזה: היה שם איזשהו עניין של אי הבנה, לא משנה, נפתר, הכול בסדר.

מר דודי אלון: זה לא היה מכרז שיצאנו, זה היה בגלל שהחברה הכלכלית, היא בעצם הפרויקטור, וכאילו ועדת המכרזים, היא ועדת המכרזים של החברה הכלכלית. איזשהו הליך פורמאלי של ועדת,

מר תמיר בוקובזה: לא לא, מה פתאום... דודי, הגשתם הצעות,

מר גדי ירקוני: אני אעזור לך, בלי שהייתי בוועדת מכרזים, אני... אנחנו ביקשנו שאת

המכרז, יהיה כל הפרויקט. ושהוא יתחלק לשניים, שלא תהיה חובה לעשות את שניהם. בגלל זה, עכשיו, יש לנו כבר את המחירים, בדיוק הוא יודע כמה תעלה לו האגירה. אז אישרתם אותו,

מר תמיר בוקובזה: זה לא מה שאני שואל,

מר מיכאל גוטסמן: אישרנו את זה, נכון. אישרנו את הפרויקט הזה,

מר תמיר בוקובזה: זה היה הפרויקט הזה? הוא היה מחולק לשני חלקים במכרז עצמו,

מר מיכאל גוטסמן: ייצור ואגירה.

מר תמיר בוקובזה: אחד תחזוקה ואחד הקמה.

מר מיכאל גוטסמן: נכון נכון.

מר תמיר בוקובזה: היה שם עניין, לא משנה, הייתה שם איזושהי אי הבנה, אחר כך הלך,

חזר, זה אותו פרויקט?

מר מיכאל גוטסמן: כן.

מר תמיר בוקובזה: אוקיי, ושם זה היה בלי אגירה? או עם אגירה?

מר מיכאל גוטסמן: שמה זה היה עם אגירה מסוימת, בסדר? אנחנו גם חשבנו שאולי...

תשמע, בסוף הוועדת מכרזים של המועצה, אישרה מחיר לקילו וואט ייצור, ומחיר לקילו וואט אגירה. אתה יכול לעשות עם זה, יש לי מחיר שאני יכול לעשות את זה עם הזכיון, 200 קילו וואט ייצור, ו-500 קילו וואט אגירה. מה שמשנתנה עכשיו, זה גודל המערכת שאנחנו עושים לייצור ול...

מר תמיר בוקובזה: וזה יהיה עם אותה חברה?

מר מיכאל גוטסמן: אנחנו חושבים לעשות מכרז חדש, פומבי,

מר תמיר בוקובזה: ומה קורה במכרז, עם הזוכה הקודם?

מר מיכאל גוטסמן: יקבל הודעת ביטול.

מר תמיר בוקובזה: יקבל הודעת ביטול?

מר מיכאל גוטסמן: כן.

רויטל דג'אווי בן יעקב: כי הצרכים משתנים,

מר תמיר בוקובזה: בסדר,

מר גדי ירקוני: זה לא קשור לפה, בואו נדבר על זה אחר כך, בסדר?

מר תמיר בוקובזה: טוב.

מר מיכאל גוטסמן: אני אגיד לך למה, כי המחירים שיכול להיות שנקבל היום באגירה,

יותר טובים מאשר...

מר תמיר בוקובזה: לא, אבל גדי, זה חשוב, כי אם יש ביטול של מכרז קודם, שיש לו השלכה כלכלית, אני באמת לא יודע.

מר מיכאל גוטסמן: המחירים שיש לנו, בינינו, הם עומדים לזכותנו. אני חושב, בסדר? זה יתבטא במחירים של האגירה, הליתיום ירדו היום, בכלל בעולם ובארץ בפרט, יכול להיות שיש... לצאת למכרז חדש, נלמד מזה.

מר תמיר בוקובזה: טוב.

מר אדוארד קוברסקי: אולי הוא יעלה את המחיר שנשלם. לא צריך לסגור...

מר דודי אלון: טוב, הלאה.

מר ניר ים: אם יש שאלות לגבי האגירה, זה אחר כך יבוא בתור תב"רים, אז זה הזמן להקדים שאלה למכה. ואם לא, נדבר על זה בתב"רים.

מר תמיר בוקובזה: בסוף כמה כסף אנחנו צריכים לשים?

גב' נעמי סלע: 600 אלף.

מר דודי אלון: אנחנו שמים את זה, המועצה.

מר גדי ירקוני: לא משנה, כמה זה הפרויקט?

מר מיכאל גוטסמן: 3 מיליון.

מר תמיר בוקובזה: שלושה מיליון, וכמה שלנו?

מר ניר ים: בואו נסתכל על משרד הפנים.

מר תמיר בוקובזה: אתה לא מוציא כסף מהכיס?

מר גדי ירקוני: משרד הפנים.

מר ניר ים: בואו נסתכל רגע על עמוד 19, תחבר אותנו, עידו. כאמור, אישרנו עד

כה 1,760,000, עכשיו קיבלנו הרשאה חדשה ממשרד הפנים, אנחנו עושים שינוי כאמור, ומכניסים גם מערכת אגירה, או משנים את היחס בין האגירה לקולטים, ומוסיפים עוד 636, מעמידים את הפרויקט, על סך הכול, כרגע, 2,696,000 ש. אם אתם רוצים, נרים אצבעות ונסגור את העניין על התב"ר הזה. טוב, נגמור את הסיפור. כן, רצית להגיד משהו? מי בעד התב"ר הזה? 23 בעד, מתנגדים? אין. נמנעים? גם אין.

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר את תב"ר 1355 - מועצה - להגדלת פרויקט

סולארי מאגר חולית לסך 2,696,000

מר ניר ים: אנחנו מתקדמים, מיכאל, תודה.

6. דיון על אפשרויות להפעלת בריכת צוחר

מר ניר ים: אנחנו רוצים לדבר כרגע על מה שהגדרנו כדיון על אפשרויות להפעלת

בריכת צוחר. חבר'ה, לי אתם מפריעים. דיון על הפעלת בריכת צוחר.

עכשיו, זה מגיע ככה, נקרא לזה, בשם הסעיף, כי זה כבר סעיף שאנחנו גוררים אותו מספר מליאות, וסוף סוף אנחנו מגיעים לדיון בו.

גב' רונית בן רומנו: נגיע לחורף.

מר ניר ים: ואנחנו כבר כמעט בחורף, ולכן אנחנו עכשיו נמצאים, נקרא לזה ככה, נמצאים, זה כבר לא המאני טיים, זה זמן פציעות, אוקיי? זה זמן פציעות, ואם אנחנו רוצים לעשות איזשהו שינוי כזה או אחר, אנחנו רוצים לקבל עליו החלטה עכשיו. הרעיון הקודם היה, לבוא ולשמע מה אומרים ההנהגות, או היישובים, בעניין הזה, בנושא הזה, ואז להביא את זה לדיון נוסף במליאה, ולראות איך, על איזה ציר נכון לנו להתקדם.

מה שאני רוצה להזכיר לכולנו, זה את ההחלטה של המליאה שקיבלנו אותה רק בפברואר, וההחלטה הזאת, אומרת שני דברים – אחד, היא אומרת שהבריכות האלה, שמדובר על בריכת אבשלום ועל בריכת צוחר, הן בריכות אזוריות. וזה שונה מבריכה פרטית, ששמה כל אחד יכול להגיד לשני אם מותר לו להיכנס או לא, וזה שונה מבריכה ציבורית, שבה אין זכות לאף אחד להגיד למישהו אחר שהוא לא יכול לבוא ולהשתמש בבריכה הזאת.

בריכה אזורית, זו בריכה שמיועדת לתושבי האזור הקרוב, שלמעשה למעגל השייכות של הבריכה, וזה דבר מאוד מאוד חשוב להבין אותו. זאת אומרת, שאם גוש של יישובים, בואו ניקח בתור דוגמא את גוש היישובים בדרום המועצה, באבשלום, רוצה להחזיק בריכה, ורוצה שמי שיהיה מורשה להשתמש בה, אלה היישובים של הגוש, אז הוא יכול לעשות את זה, אוקיי? ואף אחד לא יכול לבוא בטענות, אף אחד אחר שמחוץ לגוש, לא יכול לבוא בטענות על זה שלא נותנים לו להיכנס. לא חייבים לתת לו.

בכך, הגוש שומר על הצביון של הבריכה, ושומר על התרבות שלה, כפי שהוא רוצה שהיא תהיה. אז זה הפורמט שעובד באבשלום, והוא עובד לא רע בכלל.

עכשיו, אז ההחלטה של המליאה, לא מזמן, שהבריכות האלה יהיו רק בריכות במודל הזה. ההחלטה השנייה אומרת, שכדי לעבוד במודל הזה, ולפי עקרון של דו רובדיות, כבר דיברנו עליו כמה פעמים, צריכה להיות קיימת איזושהי התאגדות או התארגנות. זה לא חייב להיות עמותה, או חברה בע"מ

כדי לקחת את ה... זה יכול להיות וולונטרי, בין מספר יישובים, שכל אחד שם את מה שהוא צריך לשים ואת ההסכמה, ואפשר לתפעל את הבריכה. ובמקרה הזה, היישובים הם אלו שמממנים את עלויות התפעול השוטפות של הבריכה.

והוספנו ואמרנו, אם אין שותפות עם היישובים, תבוצע סגירה רשמית של הבריכה. חוץ מזה, במהלך חמש שנים, תשקיע המועצה סך של 250 אלף ₪ בפיתוח תשתיות לכל בריכה. זאת אומרת,

מר תמיר בוקובזה: זה אם יש התאגדות.

מר ניר ים: אם הבריכה תהיה בריכה אזורית, וכל ההוצאות השוטפות של התפעול יהיו על אותם יישובים שהבריכה הזאת, במירכאות, "שייכת" להם או מוקצית להם, המועצה תבוא כל חמש שנים ותשים שם 250 אלף ₪, או תבוא כל שנה ותשים 50 אלף ₪, תלוי. תלוי איך צריך...

מר תמיר בוקובזה: 250 בחמש שנים, בגדול, לא משנה כרגע החלוקה.

מר ניר ים: כן, זה לתכנון,

מר דודי אלון: זה לחיזוק תשתיות,

מר ניר ים: לתשתיות, משאבות, חשמל,

מר דודי אלון: דברים גדולים.

מר ניר ים: דברים גדולים כאלו או אחרים. אז אלה כרגע ההחלטות של המליאה. דברנו את ההחלטה הזאת ליישובי גוש צוחר. התקיימה ישיבה אחת עם דודי, לא הגיעו להסכמות. היישובים חושבים שזה לא צריך לעבוד בצורה הזאת, התקיימה פגישה עם גדי אחר כך, שגם שם

ניסינו להסביר את העניין, היישובים עדיין לא מקבלים את העמדה הזו של המועצה, ואת ההחלטה של המליאה. ולכן, אנחנו למעשה באים לפה היום, כדי לשמוע את היישובים, למה מה וכמה, ואיזו הצעה יש להם,

גב' נעמי סלע: אני יכולה רק לתת הערה על מה שאמרת?

מר ניר ים: כן.

גב' נעמי סלע: בישיבות האלה לא הגיעו להסכמות, בגלל המצב של הבריקה שנמצא עכשיו.

מר ניר ים: אני לא יודע, בואי ניתן להם לדבר.

גב' נעמי סלע: זה משהו שהוא מאוד עקרונית.

מר ניר ים: אני לא יודע. אני מודה ש...

מר שמיל בלברמן: רגע, בואו נשמע את היישובים, נו?

מר ניר ים: היישובים יגידו, אפילו אני,

גב' נעמי סלע: על זה דובר, שהמצב כרגע לא מאפשר ליישובים,

מר דודי אלון: סוכס שאם יש מי שלוקח את זה לתפעול שוטף, המועצה יודעת להחזיר את זה למצב מסודר.

גב' נעמי סלע: דיברנו על 60 אלף.

מר ניר ים: רגע, בואי, אנחנו עוד לא בתוך הדיון,

מר דודי אלון: זאת לא הייתה הבעיה,

גב' נעמי סלע: זאת כן הייתה הבעיה. העיקרית.

מר ניר ים: חבר'ה, בואו ננסה...

מר אריק דניאל: ניר, בקשה קטנה, לפני שמתחיל הדיון, אם מישהו יכול להזכיר לנו, כמה יישובים מדובר?

מר ניר ים: רגע, דקה, הכול יפרש, שנייה. כרגע אני בנוהל, אני אפילו עוד לא בתוכן. אפילו עוד לא בתוכן.

מר דודי אלון: שישה יישובים.

מר ניר ים: אז כאמור, יש החלטת מליאה מצד אחד, יש רצון תושבים מצד שני, התושבים יגידו בדיוק מה הם רוצים. עכשיו, כיוון שהשתבש לנו לוח הזמנים, וחשבנו קודם כל לבוא ולשמוע את התושבים, ואחר כך לגבש הצעה להחלטה, אז מה שאני שואל היום את חברי המליאה, אם רוצים, שכבר בסוף הדיון, ואחרי שנשמע את הכול, אנחנו נגבש ביחד הצעה להחלטה, או שיובאו מספר הצעות להחלטות, ואת ההחלטה הזאת נקיים היום.

מר דני ברזילי: אם יהיה זמן, ואם יבשיל העניין.

מר ניר ים: כן, אבל מבחינת הנוהל, לכן אמרתי שאני כרגע בנוהל. וזה אומר, וזה

אומר שאנחנו מוסיפים סעיף לסדר היום, והסעיף הזה, שאנחנו מוסיפים אותו לסדר היום, לא כתוב בשום מקום, כי הוא נולד הרגע, אוקיי?

מר דני ברזילי: כתוב דיון.

מר ניר ים: יש דיון, ויכול לבוא מישהו היום ולהגיד, תקשיב ניר, אמרנו דיון, אל

תקבל פה החלטות, אוקיי? ואני שואל את חברי המליאה, אם אנחנו יכולים להוסיף סעיף שאומר דיון והחלטה, יכול להיות שהחלטה תהיה שונה, תהיה סותרת, תהיה כזאת או אחרת, אני לא יודע, ביחס להחלטה שקיבלנו, תלוי איך התרשמו, איך התקבלו, ומה תהיה דעתם של חברי המליאה. אז זה מה שאני שואל, האם אפשר להעלות את הסעיף לסדר היום, שינוי הסעיף ואומר במקום דיון על אפשרויות להפעלת בריכת צוחר, דיון והחלטה, אוקיי?

מר תמיר בוקבזה: ניר, לפני שנה בדיוק, מה שאמרת כרגע, קרה, אוקיי? הבאנו את

הסעיף רק לדיון, ואז אמרנו – רגע, בואו נקבל החלטה, בהפתעה, בדיוק באותו מצב כמו עכשיו, ואז אמרנו – לא נקבל החלטה, והמשמעות של זה הייתה שהבריכה לא תיפתח בפועל, וזה מה שיקרה גם היום, אם נגיד שאנחנו לא מקבלים החלטה.

גב' נעמי סלע: נכון.

מר תמיר בוקבזה: זה לא תקין, זה לא בסדר להתנהל ככה, זה מכעיס, כי אני מאוד רוצה

להגיד לך – לא רוצה לקבל החלטה עכשיו, כי כולם צריכים לדעת מה הולכת להיות ההחלטה, ומי שרוצה לבוא ולהביע את דעתו בנושא הזה, שהוא נושא מורכב וכואב להרבה מאוד, מכל מיני כיוונים, אז להגיד לך – לא, לא רוצה. וזה, לגמור את הסיפור ולהגיד – לא תהיה החלטה, וגם לא תהיה בריכה בפועל. זו המשמעות של האמירה הזאת.

מר ניר ים: אני מאוד מכבד את זה, זה לא...

מר תמיר בוקובזה: מצד שני, אני אומר זה לא בסדר גם לדחות את זה, ולהגיד ליישובים

– בגלל משהו טכני, אני עכשיו דופק אתכם עוד שנה, אוקיי? ועוד פעם, לא תוכלו בכלל את האופציה לפתוח את זה, זה מכעיס,

דובר: מה אתה מציע?

מר תמיר בוקובזה: אין לי מה להציע.

מר איתן אהרון: זה היה אמור להיות בינואר. ובדצמבר...

מר דודי אלון: מליאה קודמת לא דנתם בזה...

מר תמיר בוקובזה: עברה שנה שלמה מהפעם האחרונה שאמרנו בדיוק את המשפט הזה

עד עכשיו, זה היה ביוני שנה שעברה, או במאי. וזה מכעיס, כי עוד פעם אנחנו עומדים עם הגב לקיר.

מר שמיל בלברמן: ניר, למה שלא נשמע את התושבים קודם? אני רוצה לשמוע קודם את

התושבים, לפני שנכנסים לדיון.

מר דני ברזילי: את עצמנו אנחנו שומעים כל הזמן, בואו נשמע אותם, ואז נהיה יותר

חכמים. אני שומע אתכם כל יום.

מר ניר ים: רגע, דני...

מר נתן נחמוביץ': בואו נצביע שיש החלטה היום, וגמרנו, יאללה נו, מה מסובך?

מצביעים על זה שהיום אפשר לקבל החלטה? אפשר להתקדם?

גב' רונית בן רומנו: גם אם נקבל החלטה,

מר נתן נחמוביץ': אפשר להחליט אחר כך שלא, לא עושים כלום, אבל בואו נחליט.

מר דודי אלון: אם זו אותה החלטה נשארתי, אבל שתהיה את האופציה.

מר נתן נחמוביץ': להחליט שלא להחליט היום, זה לסגור את הבריקה, נו?

מר שמיל בלברמן: מה הבעיה לשמוע אותם?

מר ניר ים: אני... שאני לא יכול להתחבר לעניין הזה, דקה אחת. דקה אחת.

*** אישור שינוי שם סעיף מספר 6 – דיון והחלטה באפשרויות לפתיחת בריכת צוחר

מר ניר ים: מי בעד? לשנות, אני אומר ככה דווקא, לשנות את הסעיף ולקרוא לו

דיון והחלטה על אפשרויות להפעלת בריכת צוחר, בבקשה ירים את היד.

מר גדי ירקוני: לדיון והחלטה.

מר ניר ים: דיון והחלטה – אפשרויות להפעלה של בריכת צוחר.

גב' רונית בן רומנו: תמיר, תרימו, כי אם הבריקה לא תיפתח, אתם תהיו אשמים.

מר תמיר בוקובה: זה בדיוק מה שאני לא מוכן.

גב' רונית בן רומנו: התושבים לא אשמים.

מר שמיל בלברמן: אפשר לשמוע את התושבים סוף סוף?

מר ניר ים: 20 בעד, מי נמנע? שניים נמנעים, מי מתנגד? אין מתנגדים. אז אנחנו פותחים את הדיון.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (20 בעד, 2 נמנעים, 0 נגד) לאשר את שינוי סעיף 6, לסעיף דיון והחלטה באפשרויות לפתיחת בריכת צוחר.

6. דיון והחלטה על אפשרויות להפעלת בריכת צוחר

מר תמיר בוקובה: אתה צריך 2/3? כמה צריך?

מר ניר ים: צריך 2/3. אז אנחנו נשמע את התושבים, רק חשוב שגם אנחנו וגם התושבים נדע שבסוף הדיון, ולא רק שמענו אתכם, אבל אתם יודעים, יש החלטה... אלא יש כן, אפשרות כזאת או אחרת, אני לא יודע באיזה סדר גודל, לשנות את החלטה. זה הכול, וזה חשוב שיהיה בבסיס של הדיון. אני נותן לדודי לתת, בבקשה, את הרקע ואת מספר היישובים, מי היישובים וכו'.

מר דודי אלון: אני אעשה את זה קצר, כי באמת חשוב לשמוע את התושבים, כי זו הדרישה של ההנהגות, אחרי שתי ישיבות.

אז אני אגיד ככה – אתן רקע שנייה אחורה, גם במהלך הקורונה היה זכיון מטעם המועצה, שהמועצה גם סבסדה לא מעט מההשקעות ומהתפעול של הבריכה, התושבים הצביעו ברגליים, היו רק 12

מנויים, אותו זכיון נאלץ לפתוח את זה החוצה לכל העולם ואשתו, שיבואו באוטובוסים לבריכה. הרבה תלונות של רעש, הרבה תלונות משכנים, צוחר ג', מאחרים, כלומר העסק הזה לא עבד כמו שצריך, וכשנגמר ההסכם איתו, הוא נגמר בצורה לא פשוטה.

עשינו עבודה מסודרת, יצאנו למכרז חדש, כולל סיור קבלנים, הגיעו 5-6 מציעים, זה היה בשנה שעברה, כולל מתן סבסוד מטעם המועצה, כי זה עוד היה בתקציב של שנה קודמת, ואף אחד מהזכיינים לא רצה לקחת את הבריכה. וזה היה בשנה שעברה.

נגיד עוד דבר, שבשנה שעברה, הייתה גם הצעה, עם היישובים, יחסית בעלות נמוכה, להשתתף כל יישוב. זה היה ממש, סכום יחסית זעום, אם אני זוכר נכון, משהו כמו 17 או 20 אלף ₪. רונית פה, מתלמי אליהו, תעיד שהיא אפילו הלכה, גירדה את זה מבית בית, יישוב יישוב, כדי לנסות עם היישוב שלה לבוא, ושאר היישובים לא נענו, לא למיילים, לא לבקשה, לא לשיחות, ולא היה עניין להשתתף בסיפור הזה, וגם לא היה אף אחד שגם זכה במכרז, אז לא היה אפשר להפעיל.

זה היה בשנה שעברה, נגמר, אמרנו נעשה את זה יותר מסודר, ננסה להביא פתרון יותר רציני. ובאמת, ישבנו כבר בינואר הבאנו את זה לסדר יום.

פה, חלק מחברי המליאה, ביקשו או התעקשו, כל אחד יגדיר איך שהוא רוצה, לא להפריד את הדיון בריכת צוחר נפרד, בריכת אבשלום, ורצו שתהיה בריכה, בריכות אזוריות בכלל. קיבלנו את הדרישה של חברי המליאה, הכנו חומרים, הבאנו גם אנשי מקצוע שהלכו, בחנו את המצב, והתקיים כאן דיון במהלך פברואר, וזו ההחלטה שניר כרגע סיפר, זו ההחלטה שהתקבלה. פברואר זה עוד מספיק זמן כדי להיערך.

דיוורנו את ההחלטה ליישובים, ביקשו להגיע לפגישה איתי, ראשי היישובים, הייתה הישיבה, הנושא הוצג. באותה ישיבה סוכם שעושים עבודה עוד יותר יסודית, נוספת, והולכים לבדוק גם את הציליה, ואת כל הדברים שלא רק להפעיל כדי להפעיל, אלא ממש שיקום מלא של הבריכה. נעשתה עבודה מקצועית, כל החומרים פה מבחינת עלויות.

היישובים ביקשו פגישה עם ראש המועצה, באותו פורמט. באותה פגישה, כל הנתונים היו מולנו, סוכם, המועצה אמרה שהיא מבינה, ודרך אגב, משם נולד גם הסיפור של ה-250 כל חמש שנים, כדי להשקיע בתשתיות, שבעצם המועצה בהחלט, אם היישובים החליטו לקחת את התפעול עליהם, תשקיע את ה-300, או 330 או כמה שזה יצא בסוף, כדי להביא אותה למצב של ייעול ותפעול טוב,

מה שנקרא, כמו חדש. ופה, בעצם, הגענו עוד פעם למבוי סתום, שבו עוד פעם נציגי היישובים אמרו – חברים, אתם לא מבינים את האירוע כמו שצריך, אנחנו מבקשים לבוא למליאת המועצה, להסביר להם למה זה צריך להיות אחרת.

קיבלנו את הבקשה, זה היה אמור להיות בדיון, במליאה, לפני חודש ומשהו. היה פה דיון על נושא אחר, לא פחות, כנראה, משמעותי. אני לא נכחתי בארץ באותה מליאה, ולא הספיקו לדון בזה, וזה הגיע למליאה מיד אחריה, שהיא היום. ללא קשר להסלמה שהייתה. זו תמונת המצב נכון לעכשיו, ובוא נשמע את התושבים, ונחזור חזרה לשיחה שלנו. גילה, בבקשה.

מר אריק דניאל: רגע דודי, רק לפני כן, כמה תושבים, פחות או יותר?

מר דודי אלון: כמה תושבים? בשישה יישובים, אלפיים ומשהו.

מר ניר ים: הבקשה,

גב' גילה אמיתי: ערב טוב.

מר ניר ים: לאט לאט, איזי, שנייה.

גב' גילה אמיתי: ערב,

מר ניר ים: דקה אחת.

גב' גילה אמיתי: כן.

מר ניר ים: בואו, נשמע שיש פה איזושהי עמדה עם מיקרופון, איפה שאת עומדת,

בכיף אפילו, רק פנו לה מקום. ובבקשה, בואו תדברו אחד אחד לפני שאתם מתחילים, תנו שם ותגידו

מאיפה אתם, ודברו בבקשה לעניין ובקיצור.

(מדברים ביחד)

אז אנחנו, בבקשה, נרשום גם את השמות.

מר ניר ים:

גב' גילה אמיתי: אוקיי, ערב טוב, אני גילה אמיתי, גרה ביישוב צוחר, תושבת. הייתי

פעם תושבת קבע, כרגע שכירה, מזכירה. ומאוד חשוב לי שתהיה בריכה.

לי אין לאן ללכת, אין לי ילדים קטנים אמנם, שאני רואה את הצורך בזה, של בריכה, אבל גם למבוגרים יש צורך, צרכים, מה לעשות. נפגשתי עם דודי לפני כמה חודשים, והעלינו את זה. וכל הדיבורים פה על כסף וזה, זה לי, כתושבת צוחר, זה באמת לא מעניין אותי, אני אומרת את כל האמת, לא מעניין אותי מאיפה יבוא הכסף, אני רוצה שתהיה בריכה. ואם הבריכה לא מופעלת על ידי קבלן חיצוני, המועצה תרים את הכפפה, תכניס את היד לכיס, ותפעיל אותה השנה, ותראה, ותביא אותה למצב שתיישר את הקו, ואני בטוחה שבשנה הבאה, כשהבריכה תהיה מופעלת על ידי המועצה, יבוא קבלן חיצוני ויראה, ואולי אפילו אחד התושבים, ואולי בכלל היישובים בכלל יחליטו, יגידו יופי, בואו נתאחד וכן נפתח את הבריכה, וכן ניקח את זה עלינו.

תקשיבו, בכף יד אחת יש חמש אצבעות, אף אחת לא דומה לשנייה, מבטחים לא כמו עמיעוז, עמיעוז לא כמו צוחר, ומה נעשה? יש יישוב אחד, ששמו אני לא יודעת למה הוא יצא ככה, של אנשים שלא רוצים לשלם, של אנשים זקנים שאין להם... שם יש הרבה ילדים גם, דרך אגב, שהם צריכים את הבריכה, יותר ממני. אז מה לעשות? אנחנו לא בוחרים, לא את האצבע ולא את הגודל, כמו שאימא לא בוחרת את הילדים שלה, אחד מוצלח יותר, אחד מוצלח פחות, המועצה, לפי דעתי, ככה אני רואה את זה, צריכה הפעם להכניס את היד לכיס, לעזור כמה שאפשר גם אם יהיו רק עשרים מנויים בבריכה הזאת.

כשיראו שהמועצה נותנת, והמועצה באה לקראת, אני מאמינה שזה, אני את שלי אעשה, אפיץ ואנסה לדרבן. אבל עכשיו אני חושבת ש... מדברת מכל הלב, עם לב כואב, ולדעתי צריך לעשות פה שינוי, והוא צריך להיעשות על ידיכם. תודה.

מר דודי אלון: מי שעוד נוסף רוצה...

מר אילן אסולין: אהלן חברים, ערב טוב, אילן. שלום דודי.

מר גדי ירקוני: מאיפה אתה?

מר אילן אסולין: אני כרגע בצוחר, אילן אסולין, אבל בעתיד הקרוב זה אוהד. אנחנו מספר יישובים שאני עם דודי בקשר כבר שנתיים, בהתכתבויות לגבי ההפעלה של הברכה. לצערי, שנה שעברה זה לא עלה, בגלל כל מיני כאלו ואחרים שדודי והחבר המועצה שהפנית אותי אליו, שאני כל כך רציתי להפעיל, וגם אם זה היה חודש, ולחצתי אותך, ואתה תגיד פה בדיוק מה שהיה בינינו, כל השיח, וגם בהתחלה של השנה, וגם לכבוד השנה הזאת.

אני חושב ששמונת היישובים שאנחנו נמצאים בהם, לא יכולים להיות במצב של בלי בריכה, לא קיים דבר כזה, אפילו שיש בריכות בבתים פרטיים. יש כל כך הרבה אנשים שאין להם בריכה, וכמו שניר אמר, המועצה החליטה פה אחד, וגם לפני, שהחליטו שהמועצה, שהבריכה שמה באבשלום ובזה, ... אז הם לא מקבלים את התושבים שלנו, את הילדים שלנו, וזה לא יכול להיות. כי ככה תיפתח השנה הבריכה, אז אתם בעצמכם תצטרכו להחליט בשבילם לגבי הבריכה הזאת, לעניין הילדים שלנו שירצו בריכה.

כמו שאני שוב פעם אומר, אני הצעתי להפעיל את הבריכה, לא פעם ולא פעמיים, וגם השנה אני הצעתי להפעיל אותה במהירות, אני הייתי צריך חודש אחד, חודש אחד, עם עזרה כספית שלכם, שאתם תחליטו עליה, הנה. כולם פה, אתם תחליטו כמה אתם יכולים לעזור. אני לא צריך יותר מזה. לא צריך יותר מזה, רק ... ואני אדאג לכל השאר. אני מפעיל בריכות היום, לא מהיום, אני שלחתי לך והראיתי לך את כל הדברים,

מר דודי אלון: היה מכרז שנה שעברה, היית יכול לגשת, לצורך העניין,

מר אילן אסולין: שנה שעברה אני הייתי אחרי המכרז, אמרתם לא,

- מר דודי אלון:** אני אתן לך להמשיך, אבל זה לא עסק פרטי שלי, שאני אומר...
- מר אילן אסולין:** אני פניתי אליך בתור דובר מועצה, בתור איש של המועצה, לא פניתי אליך באופן פרטי.
- מר דודי אלון:** אתה צריך להבין איך זה עובד. זה עובד בזה שאם היישובים היו מקבלים את החלטת המליאה, ומוכנים להשתתף בהפעלה שלה, היה יוצא מכרז מסודר, וכל אחד יכול לדעת, כי זה לא עסק פרטי ביני לבין אילן, או ביני לבין...
- מר אילן אסולין:** זה לא, אני אמרתי לך, אני אמרתי לך...
(מדברים ביחד)
- מר גדי ירקוני:** אילן, רגע, היום אתה מוכן להפעיל את הברכה, ... רק שיכינו אותה למצב הפעלה?
- מר אילן אסולין:** כן. כן כן כן, אני מוכן. הנה פה, מול כולם.
- גב' נעמי סלע:** רגע, אבל איך זה עובד מול התושבים?
- מר תמיר בוקובה:** אתה אומר פה משהו, שהוא חדש, לפי דעתי, ל...
- מר אילן אסולין:** אני יכול להראות לך התכתבות שנתיים עם דודי.
- מר תמיר בוקובה:** אני מאמין לך, אני רק אומר שאנחנו, אנחנו נמצאים פה בדיונים האלה כבר מעל שנה, על הברכה,

מר אילן אסולין: אתה רוצה לראות התכתבות?

(מדברים ביחד)

מר אילן אסולין: זה מה שאני אומר, קדימה בואו, תתחילו, אני רוצה להריץ.

מר שמיל בלברמן: רגע, אסולין, תסביר.

דובר: הוא שאל אותך שאלה פשוטה, אתה יכול להפעיל את הבריקה בלי

כסף מהמועצה עכשיו? אפס. לך, קח מפתח, תפעיל?

מר אילן אסולין: לא.

דובר: גם אני הבנתי שאתה אומר את זה.

מר אילן אסולין: לא, אני אמרתי אני לא רוצה שקל.

מר ניר ים: אילן, שנייה, שקט רגע, דקה אחת. שקט רגע, שקט רגע, דקה אחת.

אילן, תן לי רגע... לא, חברייה, דקה בשקט, זה לא קשה. אילן, מה אתה אומר, תן לי להבין אותך, מה

שאתה אומר – אתה אומר דבר כזה – שהמועצה תביא את הבריקה למצב של הפעלה, תיתן לך את

המפתח, תגיד לך – אילן, צא לדרך, עכשיו. יופי, אף אחד לא מפריע לי עכשיו, ואתה מחזיר אותה

למצב של חדש, אם לא, אתה משלם על כל מה שנגרע ממנה, נזקים כאלה ואחרים.

מר אילן אסולין: כן.

מר ניר ים: יופי. עכשיו, קיבלת בריכה, ועכשיו אתה פותח אותה, ואתה מחכה

למתרחצים, לאיזה מתרחצים אתה מחכה?

מר אילן אסולין: רק שלנו.

מר ניר ים: רק שלנו?

מר אילן אסולין: רק שלנו.

מר ניר ים: בהתחייבות שלך?

מר אילן אסולין: כן.

מר ניר ים: שגם אם יעלה לך המציל, והמים,

מר אילן אסולין: הכול הכול, רק שלנו.

מר תמיר בוקובזה: ניר, מנהלים משא ומתן במליאה? ברצינות, ניר?

מר ניר ים: דקה,

(מדברים ביחד)

מר שמיל בלברמן: תמיר, זה חשוב, זה חשוב מה שהוא אומר.

מר תמיר בוקובזה: זה חשוב מאוד, זו הבעיה. זה חשוב מאוד, לא רק חשוב.

מר אילן אסולין: תמיר, כי זה מה שהוא הגדיר, כי זה מה שהוא הגדיר לפני כן.

מר ניר ים: אני מסביר. גם אם אני שואל אותו בלשון הזאת, בשפה שגם אילן מדבר, אז זה לא אומר שאני עוד רגע אומר לו – יאללה, צא לדרך. אנחנו מועצה. אם נחליט שהמועצה שמה כסף כדי ליישר את הבריכה, אם נחליט שהמועצה מוכנה שלברכה הזאת יכנסו רק אנשי היישובים, ואנחנו עכשיו מחפשים את המפעיל האולטימטיבי, שיעשה את זה הכי טוב, הכי נכון, עם הכי הרבה תעודות, עם כל הביטוחים האפשריים, כל אלה, בסדר, לא בהכרח זה יהיה אילן, אולי זה יהיה שלמה, לא יודע, הוא יציע. אני רוצה להבין מה הוא מבקש.

מר תמיר בוקובזה: ואני אומר שצריך, כאילו, אם יש איזושהי הצעה, אז צריך לעצור את הדיון בהצעה הספציפית, לקחת יום, לשבת איתו מחר בבוקר, היום בלילה, ולהביא לנו את זה...

מר אילן אסולין: תמיר, זאת הצעה מלפני שנה וחצי, תמיר, ההצעה היא מלפני שנה וחצי.

מר דודי אלון: חבריה, בין הודעת ווטסאפ, לבין אני יש לי רישיונות, אני יודע להפעיל, יש לי את כל הכלים, יש לי את כל הידע, לא הצגת לי כלום. הייתה התכתבות,

מר אילן אסולין: הנה, בטלפון,

מר אלון דודי: בוא, אבל אני לא מנהל ככה משא ומתן כי זה לא עובד ככה. זה מועצה ועסק מסודר. יש מכרזים, יש דרך... זה לא עובד ככה בווטסאפים. לא מקובל עליי, חבריה. מה זה הדבר הזה.

מר ניר ים: תהיו רגע בשקט. אני לא מסתכל עכשיו על אילן כאילן ולפרנסה שלו אני לא דואג. אני מסתכל עכשיו על ההצעה שאילן מעלה. אילן מעלה הצעה נורא פשוטה. אילן אומר – אישור הבריכה, ותחפשו את הפעיל שיבוא בחינם, להכניס רק את תושבי הגוש. ובסוף העונה יחזיר

אלינו את הבריכה תקינה ומסודרת. זאת ההצעה שלי אליו.

מר אילן אסולין: לא, לא, לא, לא, ניר, לא, זה צריך להיות חוזה חתום לשנים, שיחזיק

את ה... אותו אחד שיזכה, יחזיק אותה לשנים רבות. זה לא, והוא זה שידאג גם כן כל הזמן. זה לא לעבוד חודשיים ולהחזיר את המפתח.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: ניר, לא הבנתי, אנחנו בונים חוזר עכשיו בלייב? מה קורה?

מר ניר ים: לא, לא.

מר דורון צמח: רויטל, עכשיו מנסים להתקדם, מנסים להתקדם.

גב' רויטל דג'אוי בן יעקב: אז בואו נתקדם.

מר דורון צמח: זה לא בדיוק סדר היום, מנסים להתקדם.

(מדברים ביחד)

מר אלון דודי: כל אחד שרוצה להפעיל את בריכת צוחר, בהנחה שיש לו... בנוהל

שיוצא מכרז. כרגע מליאת המועצה החליטה, אתה צריך להבין.

מר אילן אסולין: אבל לפני שנה אני בדקתי לך את כל התעודות ואת כל הרישיונות.

מר אלון דודי: ... היה מכרז...

מר אילן אסולין: אתה אמרת כל יום שבוע...

מר אלון דודי: אין מה להוכיח.

מר אילן אסולין: לא, זה להוכיח פה.

מר אלון דודי: לא.

מר אילן אסולין: למה לא?

מר אלון דודי: כי אתה לוקח את זה לעניין אישי שלא קשור בכלל.

מר אילן אסולין: זה לא עניין אישי. הילדים ברעננה לא יסבלו, בקיצור.

מר אלון דודי: אין קשר אחד לשני. אין קשר.

מר אילן אסולין: יש קשר.

מר אלון דודי: אני לא מנהל בווטסאפ עם אף אחד עסקים.

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: חברים, אין שנייה, יש סדר. בוא חיים, שב, תגיד מה שאתה אומר

בשקט ובשלווה, נשמע אותך באהבה רבה.

חיים בן חמו: אני חיים תושב צוחר, חיים בן חמו, רכז הביטחון, הרבש"צ של

היישוב. אני באתי, פספסתי את החלק של המקלטים אז מחילה. אבל אם אתם כבר מדברים על

ברכה-

מר גדי ירקוני: מה מקלטים? זה דיברנו בהתחלה.

חיים בן חמו: כן, לא, פספסתי את זה. אמרתי שפספסתי. תקשיבו, אני לא רואה צבע עור שונה בין כל החברים שיושבים פה. באמת, בואו, הילדים שלי גדלים ומתחנכים באותה מועצה כמו של הקיבוצים, כמו של היישובים, כמו של הקיבוצים, כמו של היישובים, כמו של כל דבר אחר. אני רוצה לילדים שלי בריכה. אני רוצה לילדים שלי תהיה את הגאווה להגיד 'אני גרה בצוחר'. כמו שהבת שלי מייצגת את המועצה הזאת בנבחרת ישראל, במכבי תל אביב, באליפויות של הכדורעף וזה אני תורם גם מכספי, וגם אתם, עם החינוך שאנחנו מקבלים, לילדים האלו כתושבי אשכול, חבריה, אנחנו לא יכולים לעצור את הכל ולהגיד – בגלל בעיה תקציבית אנחנו נתחיל לפלג אותנו, אנחנו נתחיל לשים את הילדים שלנו, בוא נשים אותם רגע בצד עודו שנה, עוד שנה, עוד שנה, זה כבר 3 שנים שאין לנו בריכה. וגם כשהיה פה את המפעיל של הבריכה, בחרתם את הבן אדם הלא נכון. בחרתם את הבן אדם הלא נכון. אז להגיד – חבריה, גם השנה לא יהיה כי לא מוצאים תקציב, כי לא מוצאים מפעיל, יש פה אנשים שיפעילו אותם. יש פה אנשים שאולי ירצו להפעיל את זה בצורה הכי טובה שיש. זה ההנהגות של היישובים לא מגיעים להסכמה עם ההנהלה של המועצה-

מר גדי ירקוני: לא, זה לא.

חיים בן חמו: רגע, שנייה, זה מה שאתם אמרתם, שלא הגעתם להבנות, לא הגעתם להסכמות.

מר גדי ירקוני: לא, המליאה, המליאה.

חיים בן חמו: אין בעיה, המליאה, המועצה, ההנהגה, היישובים, או ישבו אצלי. חבריה, הילדים שלנו סובלים. לא מספיק מה שאנחנו סובלים, גם כי אין לנו מקלטים. אני מכניס את זה כבר על הדרך. אבל זה שנה שלמה שתסכול של ילד שמגיע לחופש גדול ולא תהיה לו בריכה? לאן

נלך? יש לך פתרון בשבילי? יש למישהו פה פתרון בשבילי? מישהו מהקיבוצים מוכן להכיל את הילדים שלנו? אני מוכן להביא אותם כל הזמן.

כמה כסף אתה מוכן לשים?

מר דני ברזילי:

אתה מצאת את הבן אדם שמוכן לשים כל כסף על הילדים שלו. כל

חיים בן חמו:

שקל.

יופי, יופי.

מר דני ברזילי:

כל שקל אני מוכן. ואתה יודע מה, הילדים שלי... אני מוכן שאתה

חיים בן חמו:

תבוא איתי לוינגייט פעמיים בשבוע, כדי לקדם את הילדה הזאת. אז לא בשבילי ולא בשבילך.

חיים, זה לא העניין.

מר אלון דודי:

אני באמת אומר, זה לא כמה כסף אני שם מהכיס שלי. בסוף גם אני

חיים בן חמו:

משלם על המנוי, לא בחינם. לא ביקשתי חינם. לא ביקשתי להיכנס לך לקיבוץ חינם, בוא קח את הכסף, תגיד לי כמה כסף אתה רוצה אני מוכן לשלם לך, לפרוס לך את זה ככה, על השולחן. אבל תן לי את האפשרות, אתה אפילו אפשרות לא נותן לי פה.

קודם כל נכניס חזרה גם את הדיון למספרים הנכונים. בסוף, הנה אני

מר אלון דודי:

אומר את זה כאן, להחזיר את הבריכה למצב כקדמותו – מקובל על המועצה, מקובל על המליאה, זה הדבר הפשוט בסיפור. ההחלטה הייתה, ואני חוזר אליה, בסוף להפעיל בריכה עולה כחצי מיליון ש"ח בשנה. אוקיי. גם באו אליי חלק מהיישובים 'תן לנו, אנחנו היישוב נפעיל, אנחנו נרוויח'. הרי כולם מבינים שזה לא עסק כלכלי בריכה, בטח לא במועצה אזורית אשכול, בטח לא בגוש עם 2,000 תושבים, זה לא כלכלי. זה יכול לרדת לברוך, יישוב שיגיד 'אני עכשיו רוצה', בטח יישוב קהילתי. גם

זה נאמר. עם כל הכבוד לכל מפעיל שהיה, כן הפעיל, לא הפעיל, אני לא מתווכח, לא ביכולות, לא באיכויות ולא בשום דבר. הית הפה החלטה עקרונית, שהמועצה אומרת 'אנחנו ניסינו כל מיני דרכים, זכיין כזה, זכיין אחר, לא עבד'. הבריכה במצב קטסטרופה, כל אחד שקיבל זכיין, יכול להיות אילן אחד כזה, יכול להיות אחד אחר קוראים לו, החזיר אותה בצורה לא טובה. המועצה לא יודעת לנהל בריכות, זה מה שהיא אומרת. אוקיי? למה, כמה, טוב, לא טוב, זה הסיטואציה, ככה קיבלנו, בכל אופן כשאני הגעתי ככה קיבלתי את הסיטואציה, שהבריכה הרוסה ומפורקת, כמה שנים שמישהו החזיק אותה. ובעצם בדקנו ועשינו את כל העבודות, והבנו שהמודל היחיד שהוא בר קיימא, שהוא מצליח לעבוד, זו שותפות עם היישובים. ולכן אמרו 'מודל בריכה אזורית'. היישובים מתאחדים ביחד, דואגים קהילתית. כל יישוב משלם את העלות עבור המנוי שלו. עכשיו היישוב לא חייב לשלם את זה מכספי האגודה, הוא יכול ללכת ולאסוף את זה כמנוי מכל משפחה ביישוב שרוצה והוא הצינור, כי המועצה לא יודעת ללכת ולמכור מינויים אחד, אחד, אחד. גם זה נאמר בשיחה. וביחד יוצאים למכרז בצורה מסודרת. המועצה מלווה, עושה את הכל, ומפעילים את הבריכה לטובת האזור. המודל הזה הוא היחיד שהצליח עד עכשיו.

גב' רונית בן רומנו: מי אמר שזה המודל הנכון?

מר אלון דודי: אני לא אמרתי, אני אומר זה מה שהצליח.

גב' רונית בן רומנו: זה לא נכון, זה לא מודל נכון.

מר אלון דודי: זה המודל שהצליח עד עכשיו.

גב' רונית בן רומנו: זה לא מודל נכון כי... 10 אנשים...

מר אלון דודי: עוד משפט אחד. במסגרת אותן ישיבות שהיו עם היישובים, גם

העלינו את האפשרות – אוקיי, הבנו, לא דין אבשלום כדין צוחר. למה? לא חשוב. למרות שאם

בודקים. אני בכוונה מקצין, כשבודקים את היישובים אחד לאחד אין הבדלים... בטח לא כלכלית. אבל אמרנו בעצם – אתם יודעים מה, כדי לתת את המוטיבציה, בואו נעשה בשנה הראשונה חצי-חצי, חצי מההשתתפות להפעלה תהיה על המועצה, וחצי על היישובים. כדי לעודד שהמהלך הזה יקרה. גם זה לא כל כך התקבל. לא התקבל, אמרו 'אנחנו מוכנים 10,000 ש"ח כל יישוב'. זאת אומרת, צריך להחליט.

מר איתן אהרון: לא נכון, המספר הזה זה לא נכון. 10,000 ש"ח זה לא נכון.

מר אלון דודי: זה מה שחנניה אמר בישיבה, אתה לא היית, איתן.

גב' נעמי סלע: דודי, אתה מציג פה דברים שלא...

מר אלון דודי: נעמי, זה בדיוק מה שהיה. יש פרוטוקול לישיבה הזאת, בסדר?

גב' נעמי סלע: דודי, אתה מציג פה דברים שלא היו.

מר אלון דודי: נעמי, השאלה היא פשוטה, האם עובדים במודל שותפות או שבמודל אחר שלא הצליח. תחליטו אחרת, תפדאל.

גב' נעמי סלע: לא במודל שותפות.

רויטל דג'אווי בן יעקב: המספרים שהצגתם לא היו קשורים בשום צורה.

דובר: אבל המספרים מדויקים היום.

רויטל דג'אווי בן יעקב: עכשיו. לא המספרים שהוצגו בדיונים.

מר ליאור: המספרים שהיו בדיון זה היה 397,000 ש"ח לשנה.

דוברת: רגע, תציג את עצמך.

מר ליאור: ליאור, אני ראש אגודה קהילתית בישי"ע. אני מקווה שכולם מסכימים שהבריכות שייכות למועצה.

דובר: לא.

גב' נעמי סלע: סליחה, בריכת צוחר ואבשלום זה נכס מועצה.

מר ניר ים: המועצה... אותם, חבר'ה.

מר אלון דודי: הבריכות שייכות למועצה, ניישר קו בעניין הזה.

גב' נעמי סלע: שנייה, משהו שהוא חשוב. בריכת צוחר הוקמה על בסיס הבריכה שהייתה דאז לכל מי שגדל כאן, על הבריכה שהייתה בבית הספר, והיא הייתה כביכול שיפוץ של הבריכה. ואז בזמנו אורי נעמתי הקים בריכה חדשה תוך כלום זמן, על חשבון הבריכה הציבורית שהייתה קיימת. זה הסטטוס של הבריכה הזו. מאז ועד היום היו כל מיני גלגולים, אבל זה נכס מועצתי, נקודה. על זה אי אפשר להתווכח.

מר ליאור: תודה, נמשיך. דור עובדי, אני שומע הרבה את המילה הזאת כל הזמן, לאחרונה יותר. זה לא במקרה הזה. דור עובדי קשור להאצלת סמכויות. ותקצוב הסמכויות שמגיש כל מושב ואושר פה במליאה. מישהו יודע כמה צוחר הגישו למשל? אתם זוכרים? אולי זה 10% עכשיו אתם מבקשים מהם כסף? פתאום באמצע שנה, בואו תבקשו. אז אתם צריכים גם לשנות יישוב אחר,

כי אתם אישרתם תקציבים פה. אז לפני שאתם עושים את זה, תבינו לאיזה כיוון זה הולך. אתם מאשרים פה את התקציבים של היישובים. אז הדור עובדי פה לא נכנס קצת לתמונה הזו, כי בואו נדבר על השער הצהוב. אני הבנתי בשנים האחרונות שהמועצה לא ממש... את השער. באמת, אין לי ביקורת על זה, כי זאת מדיניות של המועצה. אני באופן אישי מתנגד לה, אבל מכבד זאת. מדוע? כי המועצה כן ביישובים בנכסים ציבורים, בסקייט פארק, במופת בצוחר, שבילי גישה וכל מיני דברים כאלה, אני מודה לה על זה. היא פחות נוגעת במושבים. עכשיו המועצה אומרת לי 'אנחנו רוצים להיכנס לך לתוך המושב, שאתה תצא מהשער הצהוב שלך, ותיתן לנו כסף להפעלת הבריכה. זאת בריכה מועצתית. לפי מה שהבנתי, כל אחד במועצה יכול להשתמש בה. גם אם קיבוץ פושט את הרגל עכשיו, ואין לו בשנה הזאת תקציב, יכול לגשת לאחת הבריכות האלה, תיאורטית, בריכה מועצתית. המועצה צריכה להחליט לפני הדיון הזה, מה מדיניות המועצה לגבי בריכות ציבוריות, מועצתיות, איך שתקראו לזה. האם אתם חשובים בכלל שילדים צריכים להיות פה? אם זה חשוב שילדים יהיו בבריכה בקיץ או לא. לפני הדיון הזה בכלל, האם אנחנו צריכים פה ילדים בקיץ שיהיה להם לאן ללכת. כמו לחדר כושר, אני רוצה ללכת לחדר הכושר, קונה מנוי וזהו. מה אכפת לי אם הוא מפסיד או לא מפסיד, אתם שמתם לי חדר כושר, אני אשלם מנוי. למה אני צריך להידפק בגלל שהמושב שלי לא רוצה לעשות יותר מידי מינויים? למה אני? למה אני בישיע יש לי את מנוי אחד, ואני בגלל ששאר המושבים לא רוצים או כן רוצים, אני צריך להיות בכלל, שילמתי כסף למנוי, תחליטו כמה, את השאר תעשו אתם את הדלתא. לצערי הרב, אתם גורמים פה לפערים בתוך הגוש, אני אגיד לכם למה. כי בסופו של דבר, היישובים האמידים, וכנראה יש פה הרחבות ביישובים האלה, באוהד, בישיע, בתלמי אליהו, לכו תדעו. הם ייבנו בריכות מתישהו לעצמם, ואתם יודעים מי יידפק, החלשים בתוך הגוש הזה לא תהיה להם בריכה. כל מושב ילך לעצמו, יתכנס לעצמו, כל מושב יהיה עם עצמו וזהו. בריכה, אולי חוגים, לא יודע מה. אתם דופקים פה את החלשים. אתם כמליאה צריכים להבין שאולי הילדים שלי ייהנו כי המושב שלי עשיר, אבל ילדים בצוחר לא ייהנו. והגיע הזמן שאנחנו גם כמליאה, כגוש, אנחנו נצטרך להבין שאנחנו פה דופקים פה את החלשים. תעשו עם זה מה שאתם רוצים. אנחנו נשים כסף, לא נשים כסף, 10,000, 20,000, 30,000. בסופו של דבר יהיה מושב שיידפק מכל העסק הזה.

מר ניר ים: תישאר שנייה כדי לתקן אותי אם אני טועה. אבל מה שאני מבין מההצעה שלך, אם ננקה את כל הדברים בלי להתייחס לאם אני מסכים איתם או לא, מה שאני שומע ממך, אתה אומר – בואו תיקחו את בריכת צוחר היא נכס מועצתי, תהפכו אותה לבריכה ציבורית.

גב' נעמי סלע: מועצתית.

מר ניר ים: ציבורית.

גב' נעמי סלע: מועצתית.

מר ניר ים: ציבורית. אין מועצתית. יש ציבורית. וזו דרך אגב אחת ההצעות הכי מוקדמות שעלו, ואפשר לקחת אותה הכי ברצינות. אבל תושבי הגוש לא רצו שאנשים בכלל מדינת ישראל נקרא לזה ככה, יגיעו לבריכה הזאת. מבחינתנו, לבוא ולהפוך את הבריכה הזאת לציבורית, יכול להיות מאוד אפשרי, מאוד מאוד קל. זה... אגב מאוד נכון, וזה הדבר הכי שוויוני בעולם. יושבת בריכה בלב מועצה. כל מי שרוצה, אותו קיבוץ שנקלע לקשיים, אותו מישהו מה... שלא בא לו...

מר נתן נוחומוביץ: ותושב אופקים יוכל לבוא?

דובר: כן, בטח.

דובר: אם זה ציבורי, אז כן.

מר ניר ים: סבבה לנו, למה לא?

גב' נעמי סלע: אנחנו יכולים לקבוע במליאה שזה לצרכי תושבי המועצה בלבד.

(מדברים ביחד)

מר דודי אלון: אם זה ציבורי וזה מוכר כרטיסים, אסור. יש בגיץ על זה.

מר נתן נוחומוביץ: החבר'ה מאופקים יבואו אלינו כל יום שבת לבריקה? זה לא יקרה.
אם לא תזמין אותם, הם לא יבואו.

מר ליאור: רגע, הוא שאל אותי שאלה, אני רוצה רגע להשיב. המודל הקיים היה זכיין בסופו של דבר שממילא הביא לפה אנשים מחוץ לאזור. יכול להיות שאם תעשה בריכה מועצתית, אבל בריכה מועצתית אזורית, יבואו לפה אנשים. אם הבריכה הזאת תתופעל שנתיים כמו שצריך, תאמינו לי שאנשים יבואו לבריכה הזאת ויעשה מנויים, והמנויים האלה יחזיקו את הבריכה. תנו צ'אנס רגע להרים את המקום הזה, לא עם זכיין שיפיל את המקום וגנב את כל המקום הזה. אני אומר לכם, ראש היישובים הלכו, ביקרו בבריכה הזאת. עזבו, אני לא רוצה להיכנס פה, אבל הבריכה ערומה כרגע, פשוט לקח הכל. ואני אומר לכם, תנו צ'אנס לבריכה הזאת שנתיים, תרימו אותה, אנשים יראו שזה עובד, ויאללה, בואו ניתן לדבר הזה להתקיים איך שהוא.

מר טל בורנשטיין: שאלה. אני מכיר את הסטטוס רק לאחרונה, ותמיד כיוונו כבר עם המפעיל הזה, שכנראה רק 20 אנשים יגיעו ואז הוא יביא אנשים מבחוץ והיו עם זה בעיות. הבריכה הזאת עבדה במודל שמצדיק אותו מבחינה כלכלית או לפחות ברייק-איבן לפני כן?

מר ליאור: עוד פעם, לי אין את התשובות האלה. לפני כן אמרתי, צריכה להיות פה מדיניות של המועצה, מה גורל ילדינו בקיץ, האם הם בבריכה או לא. יש כסף, אין כסף, זה לא אשמת המושב וההנהגה שלו. זו לא אשמת המושב.

מר אלון דודי: אני שואל אותך, האם זה חובה או מותרות?

גב' נעמי סלע: זה לא מותרות, זה שירות.

(מדברים ביחד)

חיים בן חמו:

אז הקיבוצים כולם מותרות? אבשלום הוא מותרות?

דובר:

מה זה מותרות, הם משלמים.

מר אלון דודי:

לא הבעתי עמדה. הוא שאל אם בריכה הוא מוצר בסיסי ומשהו שהוא

חובה.

גב' רונית בן רומנו:

כן, זה מוצר בסיסי.

(מדברים ביחד)

חיים בן חמו:

רשום חיים אבל זה נשמע חבר מועצה] אנחנו לא ברמת אביב ג' שיש

לנו 35 ...

מר ניר ים:

אל תצעק, תירגע, באמת.

מר אלון דודי:

אני לא נגדך, הבעתי את 2 העמדות.

מר ניר ים:

אתה לא תקבל ככה כלום אם תצעק.

מר אלון דודי:

עופר, ואני רוצה שנתן יתייחס אחר כך, סליחה.

מר ליאור:

סליחה, אתה לא מחליט פה שום דבר. מה זה אני לא אקבל פה כלום?

מר ניר ים:

לא דיברתי אליך.

מר ליאור: מי אתה שמחליט אם אני אקבל או לא.

מר גדי ירקוני: מספיק לדבר ככה. איך קוראים לו? ליאור, אי אפשר בכל ישיבה שאתה מגיע אתה מדבר לא יפה. דבר יפה.

מר ליאור: דיברנו יפה והבן אדם הזה...

חיים בן חמו: למה? בגלל שהקול שלי טיפה גבוה.

מר גדי ירקוני: אני מדבר לליאור, לא אליך עכשיו.

מר אלון דודי: בואו ננסה להמשיך את הדיון והזה, הוא רגשי, בואו נעשה אותו מתורבת ונגמור את זה בצורה מסודרת. בסדר? יש פה מספיק מתחים, ההסלמה הזאת עשתה מספיק שמח.

גב' נעמי סלע: מה זה קשור ההסלמה?

מר אלון דודי: זה קשור, הכל קשור. בואי ננסה לדבר יפה, הלאה.

גב' נעמי סלע: אנחנו 3 שנים בתוך הסרט הזה.

דוברת: אבל עדיין הדבר הזה מפלג.

מר אלון דודי: בשביל זה באנו לדבר על זה, לא סגרנו את זה.

מר עופר בוארון: קוראים לי עופר בוארון, אני תושב עמיעוז, ואני לא יודע כמה יש פה

בני 60 שהם גם ילידי המקום, אבל אני יליד המקום. בשנת 1971 או 1972, הקימו את הברכה בבית הספר, הישנה שדיברתם עליה. בתור ילד, כל החופש הגדול, כל יום הייתי הולך לברכה ברגל וחוזר כי זה היה אפשרי. וזה היה בחינם, כי זה היה לכל תושבי המועצה ובכל שבת הברכה הייתה מלאה והיה נהדר. יום אחד החליטו שזה צריך להיות כלכלי. נגיד קבוצות הכדורסל שהמועצה מממנת הן כלכליות? לא. החינוך הוא כלכלי? לא. אבל יש דברים שצריך לעשות שהם לא כלכליים. יש פה עניין של חינוך לספורט, לפנאי, להרבה דברים שהילדים יצאו מהרחובות וילכו למקומות יותר טובים. לא הכל מודדים בכסף, חברים. לא הכל מודדים בכסף. יש פה עניין של תרבות, של חינוך, של ספורט. זה דברים טובים, אנחנו צריכים לממן את זה. אנשים משלמים ארנונה כאן בשביל הדברים האלה, לא בשביל שיגידו להם 'שילמתם ארנונה, עכשיו תכניסו את היד לכיס' גם בשביל הברכה וגם בשביל עוד מיליון דברים אחרים. זה לא יכול להיות. זהו, זה מה שיש לי להגיד. תודה.

מר אלון דודי: תודה, נתן.

מר נתן נוחומוביץ: אני בעוונותיי מכיר את הברכה הזאת כמו ילד בשנות ה-80 שזכה מידי שבוע ביוני לשחות.

דובר: רגע, מי הדובר?

מר נתן נוחומוביץ: נתן נוחומוביץ. למען הסר ספק, אני מעין הבשור, זאת אומרת, יש לי בריכה. והוריי גרים בשדה ניצן וגם להם יש בריכה.

מר גדי ירקוני: תגיד שאתה חבר מליאה.

מר נתן נוחומוביץ: אה כן, לא היו בישיבה הקודמת, אז אני החלפתי את אמיר. לדעתי זה פשע אם ילד בצוחר או בגוש צוחר לא יכול להגיע לברכה בחודשי הקיץ, קל וחור בתקופה שאנחנו נמצאים. אני את הברכה הזאת מכיר, כי אני יחד עם רונית, עוד כשהיינו ועד הנהגת הורים ביובלי,

אני לקחתי על עצמי במשרד החינוך להפעיל את הבריכה במשך חודשיים, שנתיים בחודשי יוני, וכל ילדי יובלי הבשור קיבלו הכשרה בשחייה, על חשבון משרד החינוך. זה כסף על הרצפה שאנחנו לא לוקחים. כל ילד בכיתה ה'. דרך אגב, היום הם בכיתה ט' ו-י', עוד מזהים אותי בתור זה שלימד אותם שחייה, דרך אגב בהתנדבות של תושבי מועצה, אחד מהם יקיר אשכול קיבל פרס עכשיו, סיטבון, הבאתי אותו פרויקטור לשחיינים מתקשרים. חבר'ה, אנחנו הלכנו אחורה, ובעיניי זה כישלון שלנו כהנהגה וכמנהלים. אם אנחנו לא מצליחים לנהל את הנכס המועצתי הזה במודל הציבורי, אף אחד לא יביא לנו אף אחד מבחוץ. מי שהביא את האנשים מבחוץ, אני מכיר את זה באופן אישי. הייתי מגיע לשם עם הכיתות מבית הספר, מסתכל על המציל. ואותן שמשיות שעכשיו רוצים לתקן, ילדים... ושוברים אותן, ואני שואל את המציל 'למה אתה לא עושה שום דבר?', המציל הוא מאשקלון, שכר מינימום 25 ש"ח לשעה, אומר 'זה לא ענייני, שישבור, אנחנו פה לשנה'. המודל של ניהול חיצוני של מכרזים, שתסלחו לי על המילה באים לשנה, אונסים את הבריכה. ואם תסתכלו טוב בפרטים, לקחו את הרובוט, מי שהיה פה מציל, אני גם מציל, לקחו את השואב, לקחו משאבות, פירקו את הבריכה הזאת. זה מודל כושל, אסור להמשיך איתו. בסדר? המועצה יודעת, יכולה לנהל כזה פרויקט. זה לא תורה, זה לא סיפור. מחפשים שחקן נשמה מתוך הקהילה שלנו. תראו את הדברים הכי טובים שקורים במועצה, זה חברים משלנו. לא הולכים להביא. דרך אגב, עבדתי עם מאיר יפרח על הפרויקט הזה, ועם בשמת ילין לגבי רישיון עסק שהיינו צריכים ממשרד החינוך, והכל עבד פיקס. יש לנו את האנשים לעשות את זה. העובדה שאנחנו בסוף מאי מתכנסים פה לדבר על זה, זה כישלון שלנו. אסור היה שזה יקרה. אז עכשיו באים ואומרים – בואו נשפוך כסף לתוך הבור ללא תחתית שכרגע הסברתי לכם למה הוא בור ללא תחתית. זה כישלון, אני מסכים. אבל זה שהחברה האלה צריכים בריכה, הם חייבים בריכה. ואנחנו צריכים לנצל את זה כמועצה, ואנחנו יכולים, דרך אגב, כל מנהלות בתי הספר היסודי פנו אליי, אמרו לי 'נתן, ... את הפרויקט של השחיינים ביוני, של כיתות ה'. אין רישיון עסק לאף בריכה אחרת. אני לא יכול להביא אותם לא לעין הבשור ולא למגן, רק לצוחר יש רישיון עסק שאני יכול להביא אותם לשם, לקבל תקצוב ממשרד החינוך.

(מדברים ביחד)

אפשר שקט רגע? נתן, אתה מוכן להסביר לי למה בריכת אבשלום

מר ניר ים:

עובדת בסדר ולמה בריכת צוחר לא יכולה... בדיוק כמו בריכת אבשלום? למה?

מר נתן נוחומוביץ: כי המודל הזה שכל שנה באים למכרז.

מר ניר ים: לא כל שנה באים למכרז. רגע, אתה יודע איך אבשלום עובדת? דקה.

מר נתן נוחומוביץ: אני יודע שיש שם אגודה שמנהלת את הסיפור הזה.

מר ניר ים: נכון.

מר נתן נוחומוביץ: והיישובים פה לא רוצים לעבוד ככה, אני לא יודע למה.

מר ניר ים: אנחנו ננהל, זאת לא הבעיה. תהיו בשקט רגע. אנחנו באים ואומרים, שיהיה ברור, המועצה תנהל. במקום אגודת חבל שלום, תהיה מועצה, תנהל מא' ועד ת' ותדאג שלא ישברו את השמשיות. אבל את הכסף לתפעול, כמו שעושים באבשלום שכל יישוב בא ושם בקופה, ככה יעשו גם בגוש צוחר. למה? מה ההבדל בין יישובי צוחר?

מר נתן נוחומוביץ: אתה שואל אותי מה ההבדל?

מר ניר ים: כן, כן.

מר נתן נוחומוביץ: אז לך בתצלום אוויר מעל אוהד ותראה כמה בריכות פרטיות יש. אוקיי?

מר איתן אהרון: לא רק זה, יש יישובים כמו עמיעוז שאין ילדים, חבריה. אין שם ילדים.

מר נתן נוחומוביץ: זה לא אותם יישובים. והתשובה לשאלה שלך, האם זה רלוונטי? האם זה רלוונטי? אתם מחזיקים פטיש ואתם מחפשים מסמר. אני אומר לכם – תחפשו פתרון אחר. יכול להיות שהמודל בצוחר לא יכול להיות המודל של אגודת אבשלוס למה, ככה. (מדברים ביחד)

מר נתן נוחומוביץ: אני אומר, התשובה לא רלוונטית, אנחנו רוצים תוצאה. התוצאה שהברכה תהיה פתוחה. נמצא את המודל הנכון להפעיל את הברכה, שמתאים לגוש הזה. אתה רוצה לקחת מודל שמצליח שם אבל כנראה לא מתאים שם. לא, אני אומר דבר אחר. נתן, דקה, שיהיה ברור. אני אומר, קח את בריכת צוחר, תבוא תגיד – המועצה מפעילה את בריכת צוחר מעתה ועד הסוף, חברים וולקאס. ואז מה קורה יום למחרת? כשבאה אגודת אבשלוס ואומרת – חברים, קחו את הברכה, תפעילו גם אותה. בא בני נצרים, בא בארי, ואומר – עזבו אותי מהברכה שלי, אני רוצה בריכה. כאילו איפה אתה רוצה?

מר נתן נוחומוביץ: בחיים לא נפנה אליכם להפעיל את הברכה שלנו, אתה יודע טוב מאוד שאנחנו לא נעשה את זה, יש לנו את הסיבות שלנו. אתה אומר בריכה ציבורית, עין הבשור רוצה בריכה פרטית, מכל הסיבות שלה. דרך אגב, עם כל האלמנטים שקיימים ואין טעם להיכנס לזה, זאת בריכה ציבורית במודל שלה צריכה להיות.

מר גדי ירקוני: היא לא ציבורית.

מר נתן נוחומוביץ: אזורית, אזורית. אז גדי, מה יקרה? מישהו מבארי יבוא לברכה וצוחק ונגיד לו 'לא!' אז מה הסיפור? תגדירו את זה ציבורית, לא קרה כלום. מועצתית. חבריה, בוא נגיד מה שאף אחד לא רוצה להגיד פה, והמילה הזאת לא נאמרה, כי כולם ראיתי הלכו פה בין הטיפות. האוטובוסים מביר הדאג' יגיעו על ידי הקבלנים החיצוניים שהפעילו את הברכה, ולא בגלל ההגדרה של הברכה כציבורית פרטית אזורית או השד יודע מה. לא בגלל זה. חבריה, יש לי תואר שני

במשפטים ועבדתי בפרקליטות. הסיפור של האפליה הוא נכון לגבי כל תצורה שאתה תבנה. וזאת לא הבעיה. הבעיה הפרקטית היא לגבי הפעלת הבריקה, עזבו אתכם. אוטובים מביר הדאג' בגלל הקבלנים החיצוניים שהבאתם, שרוצים להתפרנס. וכמו שאמר פה הדובר, כסף זה לא הכל. ואם הוא צריך להתפרנס, אז הוא יעשה מה שצריך בשביל להתפרנס, והוא יביא גם אוטובוסים ממטולה. סליחה, אני לא אגיד ביר הדאג', שלא יפגע באף אחד.

מר גדי ירקוני: אתה לא עונה לניר על השאלה. סליחה, אני לא רוצה להתנגד. ניר אומר לך – אני מקבל כל מה שאתה אומר, רק דבר אחד. שהעלות השוטפת של הבריקה תהיה על המשתמשים.

גב' נעמי סלע: המשתמשים יקנו מנויים, גדי.

מר נתן נוחומביץ: המשתמשים, אתה נחשפת לזה פה, הם לא ייקחו לעצמם את האחריות על הגב שלהם, הם לא קיבוץ בארי ולא מגן ולא עין הבשור. מה אתה רוצה מהם? אני אומר לך.

מר גדי ירקוני: אני שואל אותך. מה ההבדל סתם בין יתד לבין אוהד?

דובר: באוהד יש פחות בריכות.

מר נתן נוחומביץ: קודם כל, זה נכון. למה אתם כל הזמן מחפשים לה ככה ולמה ככה?

מר איתן אהרון: לא רק זה, חבריה, אין אצלנו ילדים. מה לא מבינים, גדי? אתה לא מכיר את המועצה שלך? אתה לא יודע מה קורה בעמיעוז.

מר נתן נוחומביץ: הפתרון לנכס הזה הוא שונה מהנכס ש... מה לעשות?

מר ניר ים: אנחנו אומרים דבר אחר, ואני לא מייצג. אנחנו אומרים, אם תושבי הגוש הזה, גוש צוחר, רוצים להיות המשתמשים הבלעדיים בכריכה הזו, אז הם צריכים לשים כסף. אחרת, האפשרויות, 2 אפשרויות: או לסגור אותה לאף אחד לא, או לפתוח אותה לציבור הרחב ככריכה ציבורית. זה העניין.

מר נתן נוחומוביץ: אז תפתח אותה ככריכה ציבורית, ואני מרגיע את התושבים שנמצאים פה, אף אחד לא יבוא חוץ מתושבי המועצה.
(מדברים ביחד)

מר אילן אסולין: בגלל שבעין הבשור לא יכולים להיכנס, נכון? בגלל זה אתה אומר את זה.

מר נתן נוחומוביץ: לא, אין לי בעיה. תאמין לי, זה כסף מהכיס שלנו שנותנים לכם.

מר אילן אסולין: אז בואו, אנחנו לא נפתח שם, נבוא לעין הבשור.

מר נתן נוחומוביץ: אין שום בעיה, אתה מוזמן אליי מתי שאתה רוצה.

מר אילן אסולין: בתור אורח.

מר שמיל בלברמן: הוא לא ייתן לך להיכנס, אסולין.

מר דני ברזילי: אם עד עכשיו התרגזתם, אז עכשיו תתרגזו עוד קצת, למרות שאני אדבר בשקט.

גב' רונית בן רומנו: אז תדבר רגוע מעכשיו, שאני לא אתעצבן.

מר דני ברזילי: אני מדבר רגוע.

גב' רונית בן רומנו: זה גם יעצבן, יותר מטריף.

מר דני ברזילי: להגיד את מה שהרבה אנשים אני חושב חושבים, ובהתלהטות היצרים פה, לא כל כך נוח להם להגיד, אני בכל זאת אגיד. בקיבוץ שלי יש בריכה 60 שנה, אנחנו בנינו אותה מכספנו. היא בריכה פרטית. הקיבוץ שלי מוציא תקציב הפעלה 400,000 ש"ח לשנה על 450 אנשים. תעשו חשבון 900 ש"ח לאדם, כולל תינוק בן יומו, זקן בן 90. למה? כי זה חשוב מכל הנימוקים שאתם אמרתם פה, כי צריך לילדים וצריך בריכה ומקום לנופש והכל. החליטו שזה חשוב אז שמים כסף. זה אי אפשר רק להגיד כמה זה חשוב וכמה מגיע לכל הילדים. בטח שמגיע לכם. מגיע לכל אדם מבוגר ולכל ילד ולכל זה שתהיה לו בריכה. אבל זה לא יכול להיות בלי שהוא ישים את חלקו.

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: תנו לו לדבר רגע.

מר דני ברזילי: אני אענה על זה. ניסיתי לדבר בנחת, אבל לא נותנים לי. קיבוץ מגן הפך לקיבוץ מתחדש לפיני חודש וחצי, אז אנחנו עוד לא משלמים. אבל הרבה קיבוצים שאני מכיר שהבריכה היא במנויים. זאת אומרת, גובים כסף מחברים. בקיבוצים מתחדשים זה ככה...

דובר: מה פתאום, לא, דני, אתה מבלבל את המוח.

(מדברים ביחד)

מר דני ברזילי: הכל נכון, אי אפשר להגיד 'מגיע לנו כמו לאחרים'. נכון, מגיע לכם

כמו לאחרים, אבל אנחנו לא מוכנים להשתתף. לא יכול להיות שמגן יכולים לשים 900 ש"ח לאדם, ומישהו מ-6 המושבים לא יכול לשים 100 ש"ח לאדם. זה לא נראה לי סביר. הנימוק של בריכה מועצתית, אני מכיר אותו ובין אותו, אבל זה אומר - אוקיי, המועצה עשתה את הבריכה והיא תביא אותו... ולגבי אחזקה שוטפת, תשלומים, זה לא שלה בכלל.

מר איתן אהרון: הם משלמים מנויים. אף אחד לא אמר כניסה בחינם. ישלמו מינויים.

מר דני ברזילי: אני לא מקבל שום פתרון שלא יהיה בו אחזקה שוטפת מלאה על חשבון היישובים.

מר איתן אהרון: מה זה אומר? זה לא תשלום, דני? אנשים לא ייכנסו בחינם.

גב' רונית בן רומנו: מה אתה רוצה? הם קונים מינוי. אתה משווה את קיבוץ מגן לצוחר? אני לא מבינה איפה השכל הישר פה. מה אתם רוצים... את הבריכה?

מר ניר ים: חברים, בבקשה. אתם מפריעים לשלמה לדבר. שלמה, בבקשה.

מר שלמה: נראה לי שי שכאן 2 עמדות: אחת – עמדת המועצה, ואחת – עמדת הנציגים. לא יודע אם הם נציגים, אבל חברי... נקרא לזה. המסקנה שלי היא כזאת – גוש צוחר לא רוצה בריכה, לא רוצה בריכה. הוא רוצה בריכה בתנאים מסוימים, שהמועצה תקים אותם, הרשות המקומית... היא תטפל בה, היא תדאג לה, וזה מה שהם רוצים. אני מכיר בהרבה אזורים בריכות. ברוב האזורים, הרשויות המקומיות לא אחראיות על הבריכה. יש עמותות, יש בריכות פרטיות שהן ציבוריות למעשה. אבל הרשות המקומית אין לה שום עסק לא בתמיכה, לא בטיפול, לא בשום...

מר איתן אהרון: אתה מדבר עובדות, או שאתה עכשיו...? עזוב אותך. אין לו אחריות..

מר ניר ים: איתן, תן כבוד, לא, לא, זה כבר.

מר איתן אהרון: אבל שיהיה עם עובדות, הוא לא יודע מה הוא מדבר. כל עירייה, כל מועצה מפעילה...

מר שלמה: רוצים בריכה? מי מונע מהם להקים בריכה? אף אחד. הם בעצמם. לכן אני אומר ככה, אני חושב שההצעה שהציעו כאן במליאה, בנושא שהמועצה תשתתף ב-250,000 ש"ח לשפץ ולהביא את הבריכה, בתנאי שיהיה מישהו שייקח אחריות על זה, גם בהמשך, כולל חברי גוש צוחר. מי שבא לבריכה, ישלם מנוי בכבודו כמו בכל מקום אחר.

גב' רונית בן רומנו: זה מה שאנחנו רוצים.

מר איתן אהרון: שהוא אמר שלא ישלמו מנויים?
(מדברים ביחד)

מר שלמה: ... היא עושה את הדברים, אני גם את זה מכיר, זה קרוב. אני אגיד לכם עוד משהו. ... מסלול, יש בריכה פרטית לחלוטין, גם בריכה לטובת בעלי צרכים מיוחדים, קשורה אל קופות החולים. משפחה מפעילה אותה. המושב, יש ימים, מכיוון שזה מושב שומר מסורת, אז יש ימים לגברים, יש ימים לנשים, זה בסדר, הכל בסדר. אבל היא עומדת לרשות כל המושב. זאת בריכה ציבורית. לא יעזור שום דבר, מבחינת החוק, זאת בריכה ציבורית. היא כבר לא בריכה פרטית. ברגע שהוצאת בן אדם אחד מחוץ לגדר שלך, זו בריכה ציבורית. וזה החוק. אז אני מציע דבר כזה לחברי גוש צוחר. קבלו את ההצעה של המועצה, קבלו אותה, היא יצאה מכבדת. תאספו ביניכם את האנשים ותגידו – אנחנו לוקחים, אנחנו חותמים על זה... לוקחים אחריות על הבריכה. אם תעשו את זה, אין שום סיבה שלא תהיה בריכה.

גב' רונית בן רומנו: זה לא מה שאמרנו.

מר גדי ירקוני: לא אמרתם את זה.

גב' רונית בן רומנו: אנחנו גם לא נגיד את זה.

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: ניתן לאילן, בבקשה.

מר עמר אילן: אני עמר אילן, עמיעוז. אני כבר חודש ומשהו בא לפה, כל הזמן...

מר ניר ים: התרגלנו אליך כבר, אתה יכול להמשיך דרך אגב.

מר עמר אילן: הוא נותן את המודל של מגן. אין לי בעיה, אל תביא כסף בכלל, בוא תעביר לי אותה כמו מגן, שהיא שלי. אתה לא יכול להפקיע למגן את הברכה. הברכה היא שלך, הברכה היא שלך.

מר גדי ירקוני: אני יכול להעביר אותה אליך.

מר עמר אילן: לא, אתה מעביר אותה בחוזה. אתה יודע שאין לי... עכשיו אנחנו מחפשים פה, שאני מסתכל נגיד על דודי, אני רואה, לא בא לו על הדבר הזה, זה בסדר. אם אתה מביא מודל שאתה רוצה לחדד את גליל, את רונן כהן ואת זה ביחד, אז זה ככה מודל לפתוח בריכה? זה בית עלמין, לא בריכה. ואחר כך אתה מביא מודל של אם זה עובד באבשלום, למה זה לא עובד בצוחר. למה המודל של ירוחם לא עובד כמו בצפון תל אביב? כי האוכלוסייה אחרת אולי. לא יודע, צריך למצוא פתרון למה שקיים, לא לא מה שאין. זה מה קיים שם. אנחנו צריכים למצוא משהו שהמועצה היא חייבת להיות, אין בעיה, אנחנו נפעיל. אבל המועצה חייבת להיות אבא ואמא. היא חייבת להיות מלמעלה. היא חייבת. אנחנו נפעיל אותה ונהיה אחראים לכל מה שצריך והכל בסדר.

אבל אתה חייב להיות בתמונה, אתה לא יכול לא להיות. אין פה מישהו שבא, אתה יודע כבר מראש שכסף אין שם. אנחנו יודעים שכסף אין שם. אבל אנחנו רוצים לנסות שאף אחד לא... אתה מבין, והמושבים כן, אם המושב ישתתף איתך פה, אתה לא תוכל לעשות מנויים ממנו. אבל אם אתה תיתן את הכסף, אז אני יכול ללכת לוועד, אני אגיד לו – בוא תעשה מנוי, אל תשקיע בשיפוץ של הבריכה, בוא תעשה מנוי למשפחות שלך, כל משפחה 900 ש"ח, 1,000 ש"ח.

גב' רונית בן רומנו: זה הוועד...

מר עמר אילן: אני מוכן, אני מרים את הכפפה, אני מביא לך...

מר גדי ירקוני: מה אתה מפעיל?

מר עמר אילן: אתה תעמיד את הבריכה, ובשביל להחזיק אותה שוטף, אני מתחייב שכל מושב שאני אלך אליו, יידע את זה. אם יש מושבים שיש להם פחות, אז... אין מה לעשות.

דובר: אבל זאת ההצעה, זאת ההצעה.

(מדברים ביחד)

גב' רונית בן רומנו: דווקא צוחר זה היישוב היחיד שהסכים כן...

מר אלון דודי: ועד צוחר הראשון שאמר שמהפן הקהילתי הוא מוכן לשלם. הראשון.

לא לזלזל בצוחר. הראשון שאמר שהוא מוכן לשלם.

מר עמר אילן: דודי, אני דיברתי, לפני שפניתי אליך כמה פעמים, דרך אנשים פניתי,

דיברו איתך. לפני כן, תאמין לי שעשיתי שיעורים.

מר אלון דודי: מצוין. אז הנה, זה המודל.

מר עמר אילן: תאמין לי שישבתי גם לפני שבאתי היום, בסדר? לפני שנתיים שלוש הם... הם עשו.

מר תמיר בוקובזה: רגע, אני רוצה שתדייק את ההצעה שלך, בבקשה.

מר עמר אילן: ההצעה שהמועצה.

מר תמיר בוקובזה: רגע, תן לי שנייה, תגיד לי אם זאת הכוונה. המועצה אומרת אומדן שיפוט 332,000, זה מה שרשום.

מר גדי ירקוני: לא מעניין אותנו.

מר אלון דודי: אנחנו אחראים על זה.

מר תמיר בוקובזה: כן, כן, בסדר. זה מה שאני אומר.

דובר: הוא מקריא את מה שרשמתם.

מר ניר ים: סוף סוף הוא מדבר לעניין, אז תנו לו.

מר תמיר בוקובזה: אתה אומר שהמועצה תשים את ה-330,000 ש"ח האלה, את עלות התפעול שהיא רשומה פה ל-4 חודשים, 299,000 ש"ח, 300,000 ש"ח, זה היישובים ישימו?

מר עמר אילן: לא היישובים, אנחנו בתור...

מר תמיר בוקובזה: מי זה אנחנו?

מר עמר אילן: אנחנו פונים, היישוב יקנה מנוי, מהכסף הזה, אל תשכח שבבריכה הזאת.

מר תמיר בוקובזה: עצור, לא, שנייה, הסבר פשוט.

דוברת: 300,000 ש"ח מ-6 יישובים, זה 50,000 ש"ח מכל יישוב.

מר עמר אילן: נו, תגידי 64 משפחות בעמיעוז, הוא ייתן לך 50,000 ש"ח.

גב' נעמי סלע: השאלה אם יהיו מנויים.
(מדברים ביחד)

מר עמר אילן: אני אגיד לך, אני בסוף מעריך את הבחור הזה הכי הרבה, לא הסכמתי איתו, הוא צודק..

מר תמיר בוקובזה: אבל אני שואל אותך שאלה, אתה אומר משהו. אני שואל אותך שאלה, משהו שאמרת, הצעה.

מר עמר אילן: זה לא מעניין אותי המספרים שלך.

מר תמיר בוקובזה: בלי מספרים, אין בעיה. המועצה-

מר עמר אילן: תשים 100,000, 390,000, 330,000 ש"ח.

- מר תמיר בוקובה:** שמנו 330,000 ש"ח המועצה, הברכה עומדת.
- מר עמר אילן:** תעמיד אותה מפתח. אני מביא מציל, אני מביא מנהל בריכה.
- מר תמיר בוקובה:** אתה מפעיל את הברכה?
- מר עמר אילן:** אני מפעיל את הברכה.
- מר תמיר בוקובה:** ואתה נושא בעלויות התפעול שלה?
- מר עמר אילן:** עלויות תפעול, אני מביא מנהל בריכה, אני מביא...
- מר תמיר בוקובה:** מיס, חשמל, לא יודע.
- מר עמר אילן:** 330,000 ש"ח...
- מר תמיר בוקובה:** יופי. זו ההצעה שלך הייתה אותו דבר?
- דובר:** כן.
- מר אסולין אילן:** אני כבר מפעיל 6 בריכות.
- מר אלון דודי:** זה מה שהצענו.
- מר דני ברזילי:** אנחנו לא מנהלים משא ומתן פה, נו.

דובר: תמיר, אתה מנהל את הדיון עם האנשים הלא נכונים.

(מדברים ביחד)

מר תמיר בוקובה: עכשיו אני אשאל, מה הבעיה שתגישו כל אחד הצעה למועצה, או יצא

מכרז או אלוהים יודע מה כי כבר היה מכרז... את זה.

מר איתן אהרון: חבר'ה, אבל השנה זה כבר... אנחנו במאי.

(מדברים ביחד)

דובר: למה זה מגיע במאי?

מר אלון דודי: כי זו פעם ראשונה שמישהו אומר בקול רם...

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: דודי, אני אתן לך. תראו, קודם כל, זו לא צורה, חברים. זה לא לעניין

פעם אחת, כי זה מפריע למי שמדבר. פעם שנייה, אנחנו מביאים בהמון כסף, המון. בן אדם יושב,

מקליד פה כל מילה ורוצה לתמלל את זה אחר כך. וכשמדברים 2 ביחד אין תמלול, זה שטחים

אפורים. ואז גם אולי נצליח להבין אחד את השני. כי אחת ההתרשמויות שלי מהדיון פה, זה שאנחנו

לא כל כך מבינים אחד את השני. כי אחת ההתרשמויות שלי מהדיון ופה, זה שאנחנו לא כל כך

מבינים אחד השני. בבקשה, דודי.

מר אלון דודי: אני אומר, שאני א' שמח שבאת, אני שמח גם אילן על המאמצים.

אבל בשורה התחתונה, המועצה עובדת בצורה נורא מסודרת, קיבלה החלטות בפברואר, מספיק זמן.

לא לבוא אליי עכשיו להגיד לי בסוף מאי. בפברואר כבר הייתה על זה החלטה.

מר עמר אילן: ולמי אמרתם?

מר אלון דודי: לכל ראשי היישובים. הנה פה ליאור היה איתנו בכל הישיבות.

מר עמר אילן: אף אחד לא יודע. אבל אני איתך כל הזמן בקשר. אתה אומר לי ב-30.4, שבוע הבא, לא יום ראשון.

מר אלון דודי: אנחנו עובדים מאוד מסודר. את החלטת המליאה העברנו בצורה מסודרת להנהגות היישובים.

מר עמר אילן: אף אחד לא פרסם...

מר אלון דודי: שנייה רגע. מה היישוב עושה, זה אירוע אחר. לא אומר שאנחנו טלית שכולה תכלת בנושא של פרסום. אנחנו מבינים שאנחנו צריכים להגיע יותר ישירות לציבור, אנחנו מבינים את זה, גם בהסלמה וגם באירועים אחרים. יש לנו הרבה מה להשתפר, גם בזה. בסדר. זה לא הדיון כרגע. אבל כל מה שאתה כרגע אומר, כל זה נעשה מול חברי המליאה של נציגי הגוש, חנניה אווקרט היה איתנו בברכה עם הקבלן, ורונית הייתה בישיבה, והיו"רים או נציג מטעם, ליאור היה, יענק'לה. היו הנציגים ב-2 ישיבות. זאת אומרת, העסק הזה דובר. עכשיו בא מישהו, נחמד ככל שיהיה, ואומר 'אני מדבר בשם היישובים, אני אדאג להביא מהיישובים'. ישבנו עם היישובים, היישובים נתנו לנו להבין משהו אחר.

מר עמר אילן: הוא אומר... באחריותו, אל תציג את זה ככה.

דובר: אני מה שאמרת, היישובים לא העניין שלך, אתה תפתח לי את הברכה, את היישובים תשאיר לי, אל תגבה מהם כלום, תן לי את הכסף שלהם במנויים.

גב' רונית בן רומנו: אבל זו הייתה ההצעה תמיד.

מר אלון דודי: בא בן אדם, אומר 'אני יודע לנהל את זה'.

(מדברים ביחד)

גב' נעמי סלע: אז על מה הדיון בכלל? אז שהמועצה... שיגישו הצעות וזהו.

מר ניר ים: בואו נראה איך מתקדמים. תראו, אני כבר רשמתי פה איזה 4 הצעות.

איפה אנחנו עומדים? מה שאתה אומר, אילן, בוא נבין. אני רוצה לעלות על הנקודה שהיא הנקודה הבעייתית כאן. תבוא המועצה, על הכיפאק, תיקח את ההצעה שלך, תיקח 400,000 ש"ח, כמה שצריך, תיישר את הבריכה, תביא אותה למצב הפעלה. עכשיו אתה אומר לה – סמכו עליי, אני עכשיו אדע להפעיל אותה. ופה, אתה יודע, אנחנו במדינת ישראל. וכמישהו אומר במדינת ישראל 'סמוך עליי', בדרך כלל אתה לא סומך עליו.

מר עמר אילן: אנחנו בדיון. אם אתה תיתן לי את הבריכה, אני צריך להביא לך

תבטח אותה, אתה לא תיתן לי אותה. אז אנחנו לא הגענו להליך. עזוב אותנו מהליך. אנחנו הגענו הפלונטר היה כסף, בסדר? בוא, הבנו את הכסף, בוא נתקדם עכשיו מחוץ, עם השאר, כי אתה תרצה ממני ביטוח, אתה תרצה ממני הכל, לא?

מר ניר ים: ברור.

מר עמר אילן: יפה. אז אני לא מגיע לשם. בוא נפתור, כסף פתרתי לך, מה אתה

רוצה? אני מביא את הכסף. אני מביא את הכסף, מה אתה רוצה?

מר ניר ים: מאיפה אתה מביא אותו?

מר עמר אילן: אני מביא אותו מהיישובים.

- מר ניר ים:** ואם לא תצליח?
- מר עמר אילן:** אני אביא אותו מהכיס שלי. אני אשב בכניסה.
- מר שמיל בלברמן:** זה לא רציני, אילן. כי אתה מייצג את עצמך, אתה לא מייצג...
- מר עמר אילן:** אני היזם גם, אני חותם לו.
- מר טל בורנשטיין:** לא, הוא מפעיל הוא אומר.
- מר עמר אילן:** אני חותם לו. מה אתה רוצה, אני אייצג את מי, את המועצה?
- מר שמיל בלברמן:** לא, את היישובים.
- מר עמר אילן:** את היישובים, אני עומד מולם. אל תעמוד מולם. אני הולך ליישובים.
- מר טל בורנשטיין:** הוא כמו המפעיל שהיה עד עכשיו... הוא רוצה להיות המפעיל.
- מר עמר אילן:** אני אחד מהיישובים, אני חי שם, אני יודע ששלושה יישובים קיבלתי אור ירוק. בסדר? לך.
- מר טל בורנשטיין:** אתה רוצה להיות המפעיל, זה לא קשור ליישובים בכלל.
- מר עמר אילן:** למה? אני לא יכול להפעיל אותה בלי היישובים.

מר טל בורנשטיין: לא, אבל זה הסיכון שאתה לוקח לעצמך.

מר עמר אילן: אני לא לוקח סיכון.

דובר: את הסיכון אנחנו לוקחים, מה יקרה אם הוא לא יעמוד בזה?

מר ניר ים: אילן, שלא תבלבלו אותנו. אילן מעמיעוז, אתה ואילן, אתה למעשה מתואמים על אותה הצעה?

מר עמר אילן: לא, אני באתי לבד.

מר ניר ים: אני לא רואה את ההבדל.

מר עמר אילן: אני באתי לבד.

מר ניר ים: זו אותה הצעה-

מר תמיר בוקובזה: זה מה ששאלתי, זו אותה הצעה, אבל 2 גופים נפרדים.

מר ניר ים: סבבה. אז אם ככה, אני חוזר, תהיה לנו הצעה-

מר שמיל בלברמן: ניר, מול מי אתה עובד? אני לא מבין. מול אילן או מול זה? לא מבין.

מר ניר ים: אני לא עובד, לא מול אילן, ואני לא עובד מול אף אחד. אני עובד מול, תקשיבו, מה, אנחנו בגן ילדים?

גב' רונית בן רומנו: חבר'ה, זה פשוט, לא כזה מסובך.

מר ניר ים: תקשיבו, אנחנו פה בדיון לא רק בשביל לדבר נחמד ולהעלות רעיונות, אלא גם לנסות להגיע בסוף לאיזה שהם סיכומים. אז מה שאילן מעמיעוז אומר למעשה, בגדול זה מה שאמר אילן מקודם, הצעה, בסדר? אני לא מדבר מי יזכה בה, אין לי מושג. אולי שלמה יבוא ויזכה בה. ההצעה אומרת, בסך הכל תביאו את הברירה למצב הפעלה, תצאו לחפש את המפעיל המקומי שיידע להפעיל ויביא את כל הביטחונות להפעלה, זה לא יהיה-, תהיו רגע בשקט, דקה. זה לא יהיה לעונה אחת, זה יהיה למספר עונות אופציה, כדי שלא מישהו. אוקיי, בסדר. זה משהו שאפשר לבנות אותו. זאת הצעה שהיא רלוונטית. אני לא אומר אם אני תומך בה או לא, כי אני גם לא זה שמרים את האצבע. אבל זאת הצעה.

גב' סילביה גרין: רגע, יש לי משהו להוסיף. אפשר?

מר ניר ים: בוודאי.

גב' סילביה גרין: יפה שאנחנו מוכנים להשקיע בשיפוץ, הכנה וכל זה, סבבה. כשמחזירים, צריכים להחזיר באותם התנאים, וזה צריך להיות כתוב את זה. כי כבר שמענו מה נעשה... זה אחד. דבר שני, צריך, יפה שאתה או אתה לוקחים את האחריות לעשות את כל העבודה הזאת. מעולה. אבל צריך להיות שם דברים בתקן. כל פעם מפעילים עוד...

מר אלון דודי: סילביה, אנחנו לא ניתן את הברירה הזאת בלי חוזה מאוד מסודר, עם ערבויות גם בנקאיות.

מר עמר אילן: זה גם לא המועצה, זה משהו שעוקף את הדברים...

גב' סילביה גרין: זה חייב להיות מאוד מסודר, כי זה ברמה...

מר תמיר בוקובזה: ניר, אני רוצה להציע הצעה, כדי שהדבר הזה יהיה הגיוני בסוף. בואו נעצור את הדיון עכשיו בנושא הזה ככה, שבוע הבא יש מליאה, גם עידו אומר שצריך להביא את זה לאישור מליאה את ה-330,000 ש"ח.

מר גדי ירקוני: לא, לא. אנחנו אישרנו 250,000 ש"ח.

מר תמיר בוקובזה: רגע, גדי, תקשיב עד הסוף שנייה, זה יכול להתחבר.

מר גדי ירקוני: לא, חבל על הזמן להביא למליאה. תקשיב.

מר תמיר בוקובזה: אין בעיה, שנייה, תקשיב.

מר גדי ירקוני: בשביל עוד 70,000 ש"ח המליאה לא תאשר לנו עכשיו, אם נסגר הכל, אז יהיה שם שיפוץ עד 350,000 ש"ח. בשביל זה להביא עוד פעם הנה?

מר נתן נוחומוביץ: גדי, אבל זה אישור מותנה בתנאי שתמצאו את הקבלן שיעמוד בתנאים וכל זה.

מר גדי ירקוני: בוודאי, אין בעיה.

מר נתן נוחומוביץ: בסדר. אז מה הבעיה?

מר תמיר בוקובזה: ההסכם עצמו דורש אישור או לא? הסכם ההפעלה-

דוברת: לא, מה פתאום?

מר תמיר בוקובזה: שנייה, יוצאים עכשיו למכרז בזק, בסדר? הוא דורש אישור בסוף, הזוכה דורש אישור מליאה או לא?

מר ניר ים: לא, לא.

מר תמיר בוקובזה: זאת אומרת, שאפשר לצאת-?
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: אני רוצה להציע דבר כזה. אנחנו לדעתי, גם אם נקבל פה עכשיו החלטה, חלוטה נקרא לזה ככה, אנחנו קצת ממהרים, כי אין לנו את כל המנגנון כדי לנהל את זה נכון. יש פה בגדול רשמתי לעצמי 4 הצעות אופרטיביות. אוקיי? ואני חושב שמתוך ה-4 הצעות האלה, אנחנו צריכים לבחור אחת שזה הכיוון שאנחנו רוצים ללכת אליו, ואז נכין אותו עם נייר יפה, ונביא אותו לאישור במליאה הבאה, היא יכולה להיות בעוד שבוע.

מר תמיר בוקובזה: אמרנו לא רוצים, כי יש את ההצעה הזאת שלפי דעתי כולם מסכימים עליה. אז בואו נצביע עכשיו שהמליאה מאשרת למועצה לפעול להוצאת מכרז בזק להפעלת הבריכה, בתקצוב של שיקום הבריכה של 330,000-350,000 ש"ח מכספי המועצה. והמועצה עכשיו תצטרך לדאוג למרכז הזה. אבל ה-350,000 ש"ח זה בתנאי שיש זוכה במכרז.

מר גדי ירקוני: נכון.

מר תמיר בוקובזה: נהדר, רק שזה יהיה ברור בהחלטה, הכל בסדר. ובזה סיימנו.

מר שמיל בלברמן: הוא צודק תמיר לשם שינוי.

מר ניר ים: מה שאני שואל את עצמי, זה איפה היית עד עכשיו?

מר תמיר בוקובזה: הקשבתי, הקשבתי.

גב' רונית בן רומנו: חבר'ה, בואו נצביע, זה מוגזם.

מר תמיר בוקובזה: רגע, רק עכשיו ניסחנו הצעה, שנייה.

מר ניר ים: חברים, אני מקריא את ההצעה, תקנו אותי אם יש לי טעות. יישור קו

והבאה למצב תפעולי בהשקעה של עד 350,000 ש"ח בתנאי שנמצא מפעיל במכרז, מפעיל מקומי.

דובר: עם כל האישורים המתאימים.

מר ניר ים: שאלה טובה. בוא נשאיר את זה יימצא מפעיל.

מר תמיר בוקובזה: אסור מקומי, לפי דיני המכרזים.

גב' יהודית מימון: לא, בלי מקומי. מקומי זה בין השורות.

מר ניר ים: בתנאי שיימצא מפעיל שיקבל על עצמו את תפעול הבריכה ללא

תמורה.

מר יובל בר: מה לא ללא תמורה, ללא השתתפות המועצה.

מר ניר ים: ללא תמורה מהמועצה.

גב' רונית בן רומנו: ללא השתתפות נוספת מצד המועצה.

מר ניר ים: בשביל זה אתם פה, בשביל לעזור לי לנסח. ללא השתתפות המועצה בתפעול השוטף.

מר תמיר בוקובה: 350,000 ש"ח שמנו.

מר ניר ים: לתקופה של מספר שנים, נקרא לזה ככה. ... 3, 5.

דובר: רגע, מה הקריטריונים?

מר אילן אסולין: 5 עם אופציה ל-5.

מר גדי ירקוני: לא, לא, לא.

מר אילן אסולין: גדי, זה ייתן את ה... לאילן, לי, למישהו אחר.

מר גדי ירקוני: רגע, אילן, עזוב רגע את ה-5 ועוד 5.

דובר: אבל אתה חייב תחנת יציאה. אם לא תתאימו?

מר גדי ירקוני: אני מדבר על השנה. תקשיבו, בתנאי שלפחות יש חודשיים הפעלה.

מה הכוונה? שלא נלך נשקיע 350,000 ש"ח ולא יהיה לפחות חודשיים הפעלה. אני לא מדבר על יותר מזה.

גב' נעמי סלע: אבל זה כבר תלוי בכם, גדי.

מר גדי ירקוני: אין מה לשפץ את הברכה בשביל חודש וחצי, ואז היא תיהרס יכול להיות עד שנה הבאה. אם לא מצליחים יותר מחודשיים, שזה המינימום של המינימום גם למפעיל.

מר עמר אילן: השאלה אם גם יהיה אפשר, למפעיל כאילו, לקרות אותה.

מר אילן אסולין: איזה לקרות אותה?
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: נו די.

מר תמיר בוקובה: ניר, קודם כל, זה לא ל-5 שנים או לא 3 שנים, זה ל-3, 5, 4...
מר אריק דניאל: תמיר, תן למישהו אחר גם להתבטא.

מר תמיר בוקובה: לא, שנייה, לא הפרעתי לאף אחד להתבטא.

מר אריק דניאל: אי אפשר ככה.

מר תמיר בוקובה: כי פעם קודמת, מה שקרה עם שנים, השנה נגמרה במאי, ואז נתקענו איתנו עד מאי כשאין לנו שום אפשרות לתפעל את הברכה...
מר גדי ירקוני: שנת הרחצה..

דובר: זה נקודה חשובה מאוד מה שהוא אומר.

מר ניר ים: יש עוד משהו שמישהו חושב שחסר בהצעה של ההחלטה?

מר אריק דניאל: אני רוצה להתבטא. אני לא מבין מה הולך פה. אתם מגבשים עכשיו הצעה, בעצם סירסתם לגמרי את כל הרעיון שהייתם יושבים יש להם איזושהי אחריות. הכל עבר בעצם עכשיו להפעלה של המועצה.

מר ניר ים: לא, לא.

מר אריק דניאל: המועצה היא זו שתממן את השיפוץ, המועצה היא זו שתוציא את המכרז ותעמוד מול אותו קבלן שיתפעל. ואם אחרי זה תהיה איזושהי בעיה, בעיה היא של המועצה.

מר גדי ירקוני: נכון.

גב' נעמי סלע: כי זה נכס מועצתי.

מר אריק דניאל: אז מי יחשוב מה זה כן ומה זה לא. זה מסרס את כל הרעיון בהחלטה. אנחנו ייתרנו למעשה את כל האחריות של היישובים, כאילו היישובים או הוועדים או לא יודע... לא קיימים בכלל.

מר ניר ים: לא, דקה. יש חלקים שאתה צודק, אבל אתה לא צודק במאה אחוז. המקום שבו המפעיל מחליף את המועצה במירכאות, זה ללכת ולהביא את הכסף. המועצה לא מסוגלת, ישבה עם ראשי הוועדים, אמרה להם שכל ראש ועד ישים 50,000 ש"ח, תהיה לנו... הם אומרים לא רוצים. עכשיו במקום שהמועצה תחפש את הכסף, אז מי שיחפש את הכסף זה יהיה המפעיל. זה בגדול.

מר אריק דניאל: והיה ותהיה בעיה בהמשך.

מר ניר ים: איזה למשל?

מר גדי ירקוני: יש ערבות בנקאית. ערבות, לא בנקאית.

מר אריק דניאל: אותו מפעיל לא יצליח לממן את התפעול השוטף של הברכה הזאת, הוא יתחיל עכשיו לעמוד ברמה המשפטית מול המועצה, מול החוזה שהמועצה עשתה איתו, והמועצה היא אחראית. ואז יהיה לחץ של היישובים. מה עשיתם? מצאתם מפעיל שלא מסוגל להפעיל, בבקשה, לכו תטפלו בזה.

מר ניר ים: לא בטוח, לא בטוח.

דוברת: זו הייתה הקטסטרופה כל השנים האחרונות.

מר ניר ים: אני אגיד לך למה זה לא בטוח... אתה נכנס לקיבוץ שלך, ואתה רואה את התשתיות... 54 יחידות, להיכנס למצוקה, ולהגיד 'אני לא מסוגל להביא את השופליסט ואני עוצר את הכל'. הכל היה יכול להיות נעצר אלוהים יודע עד מתי. אז תמיד יש סיכוי שאותו קבלן, שאותו מפעיל ייקלע למצוקה ויגיד 'אלא יכול לשחק יותר'. ואם הקבלן, בפרויקט התשתיות היה נעצר, המועצה לא הייתה שמה את יפה על השופל ואומרת...

מר גדי ירקוני: אני רוצה משפט אחרון, כבר השעון נכבה. אריק, גם במצב שאנחנו רצינו שכל היישוב היה משלם את 100% של השוטף, היישובים שלהם היו משלמים את המפעיל, המועצה הייתה-

דובר: המכרז היה שלנו בכל מקרה.

מר גדי ירקוני: בדיוק. לא היה במקרה הזה שום שוני. לא הצלחנו בכל מקרה להגיע

לסיפור של ההפעלה כמו בבריכת אבשלום. זה בכל מקרה לא הצלחנו להגיע. עכשיו אנחנו משפרים את זה שאולי תהיה בריכה על ידי זה שהמפעיל ייקח את האחריות עליו. בואו נראה.

מר דני ברזילי: את המימון לזה הוא ימצא מהיישובים, זה בעיה שלו.

מר ניר ים: חברים, ההצעה ברורה לכולם, יש מישהו שרוצה הבהרה?

גב' רוויטל דג'אוי בן יעקב: לוודא, מבחינת ההסכם שעשינו בפעם הקודמת, אני רוצה למנוע שיהיו לנו איזה שהן אי הבנות ב עתיד. ההסכם שעשינו אז ה-250,000 ש"ח לכל אחת -2 הבריכות, האם הוא משנה משהו מבחינת החלטה של אבשלום?

מר גדי ירקוני: לא, לא נעלה גם לאבשלום, מפני שזה חד פעמי.

גב' רוויטל דג'אוי בן יעקב: רק לקחת את זה בחשבון, מינהל תקין. לוודא שאין פה משהו שחורג...

מר גדי ירקוני: אתם תהיו צריכים לעמוד על זה.

מר אלון דודי: הרעיון הוא 250,000 ש"ח לשדרוג בריכות...
(מדברים ביחד)

גב' רוויטל דג'אוי בן יעקב: רגע, וגם להחזיר את המצב לקדמותו. כשמתאים לי אני מבקשת מינהל תקין, כשלא מתאים לי אני...

מר ניר ים: אני מסביר. מה שהולכת בריכת צוחר לקבל, היא הולכת לקבל עכשיו

שיפוץ בסכום של עד 350,000 ש"ח. 2 הבריכות, גם צוחר וגם אבשלום, במהלך ה-5 השנים הקרובות, כל אחת מהן תקבל 250,000 ש"ח.

מר אלון דודי: צוחר מקבלת עכשיו.

מר ניר ים: לא אמרתי שלא מקבלת עכשיו. לצורך עניין בואו נדבר על צוחר. צוחר מקבלת עכשיו 350,000 ש"ח, ובעוד 5 שנים 250,000 ש"ח. סגור?

דוברת: בסדר גמור.

מר ניר ים: לבריכת אבשלום יש זכות ב-5 השנים הקרובות לקבל 250,000 ש"ח. יכול להיות שזה יהיה 50,000 ש"ח כל שנה, יכול להיות שזה יהיה 100,000 ש"ח בעוד שנתיים. לא יודע. אבל יש לה זכות ל-250,000 ש"ח ב-5 השנים הקרובות. אם אנחנו סופרים עכשיו כמה אנחנו שמים בכסף לכל בריכה ב-5 השנים הקרובות, אז לאבשלום אנחנו שמים 250,000 ש"ח, לצוחר אנחנו נותנים 350,000 ש"ח... נגיד 600,000 ש"ח. זה ההבדל.

מר טל בורנשטיין: 630,000 ש"ח.

(מדברים ביחד)

מר דני ברזילי: ה-250,000 ש"ח התחילו...

מר ניר ים: 100,000 ש"ח זה לא ההבדל, 350,000 ש"ח זה ההבדל. כי ב-5 השנים מהיום, אם אני סופר מהיום עד עוד 5 שנים, כל מה שאני אזרים לאבשלום זה 250,000 ש"ח, וכל מה שאני אזרים לצוחר 350,000 ש"ח ועוד 250,000 ש"ח.

מר תמיר בוקובזה: לא.

מר ניר ים: בסוף ה-5 שנים-

מר תמיר בוקובזה: ניר, לא. זה לא מה שאישרנו.

(מדברים ביחד)

מר תמיר בוקובזה: אבל עוד פעם אבשלום תקבל. אנחנו סיכמנו שיהיה זהות, אז 100,000

ש"ח אני אומר בשביל לאפס את צוחר, יאללה.

גב' נעמי סלע: אבל זה לא לאפס...

מר תמיר בוקובזה: ב-5 השנים הבאות, אם עכשיו אנחנו ב-2023, עד 2028 אבשלום תקבל

250,000 ש"ח, צוחר לא תקבל כלום.

דובר: תקבל 350,000 ש"ח.

מר תמיר בוקובזה: היא קיבלה היום 350,000 ש"ח. ב-2028 ייפתח שיק חדש תיאורטית

ל-250,000 ש"ח.

גב' נעמי סלע: נכון.

מר ניר ים: גמרנו, סגרנו.

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: חברים, זה מה שחשוב... מי בעד ההצעה הזו? בבקשה, ירים את היד.

20 בעד. יש מתנגדים? יש מתנגדים? אין. יש נמנעים? אין. תודה רבה.

החלטה: הוחלט פה אחד (13 בעד) לאשר כדלקמן: יישור קו והבאה למצב תפעולי בהשקעה

של עד 350,000 ש"ח בתנאי שנמצא מפעיל במכרז, מפעיל שיקבל על עצמו את תפעול

הבריכה ללא תמורה מהמועצה לתקופה של מספר שנים.

5. תב"רים למליאה

מר עידו ליבנה: תב"ר 1355 מה שדיברנו, פאנלים סולאריים,

מר תמיר בוקובזה: זה הצבענו כבר.

מר עידו ליבנה: זה הפרוטוקול יודע. תב"ר 619 – כיסופים, מעון יום. היישוב הביא התחייבות נוספת של 900 אלף ₪, סך הכול 4,017,219, מי בעד?

מר יובל בר: רגע רגע, אני רוצה להגיד משהו. כל פעם אתם אומרים שאפשר לראות באתר את התחייבות היישוב.

מר עידו ליבנה: לא באתר, באקסל.

מר יובל בר: לא, לא פה מופיע, ולא כשאני מקבל את זה במייל, לא מופיע. ביום חמישי אני ניסיתי לפתוח. אני מבקש...
(מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: הלאה.

מר תמיר בוקובזה: עידו, שאלה, בהתחייבות של היישוב, האם זו התחייבות פתוחה? זה אומר שאם יהיו חריגות, היישוב ישלם?

מר גדי ירקוני: לא,

מר תמיר בוקובזה: דיברנו על זה כבר שככה זה יהיה.

מר גדי ירקוני: לא, אם יהיו חריגות פה, זה לא אשמת היישוב.

מר עידו ליבנה: רגע, גדי. בכל התחייבות שם כתוב שבמידה ותהיה תוספת הנדרשת

לפרויקט, היישוב חתום עליה, כל ההתחייבויות שלנו.

גב' יפה בוקובזה: בדיוק, ככה היה בדיוק עם המצב של השביל של...

מר גדי ירקוני: זה אחרי מכרז, חבר'ה. אם אנחנו מבצעים, אנחנו אחראים, היישוב

רק מביא כסף תוספתי, זה הכול.

מר תמיר בוקובזה: אנחנו אחרי מכרז בתב"ר הזה?

מר גדי ירקוני: כן.

מר עידו ליבנה: כן כן. 619, מי בעד?

מר גדי ירקוני: אתה זוכר כשזה לפני מכרז.

מר ניר ים: 13 בעד, נמנעים? מתנגדים אין. הלאה.

החלטה: הוחלט פה אחד (13 בעד) לאשר את תב"ר 619 – כיסופים – מעון יום.

מר עידו ליבנה: בסדר. 1365 – עין השלושה – כרם שלום טיפול נקודתי, זה תב"ר של

אגף אסטרטגיה. יש שם הגדלה של 200 אלף ₪, התחייבות חדשה של החט"ל.

גב' נעמי סלע: של מי?

מר תמיר בוקובה: חטיבה להתיישבות.

גב' נעמי סלע: מה זה הדבר הזה?

מר עידו ליבנה: נקודתית, זה מה שהם נותנים עבודה של מזכירים, רכזים ליישובים, עבודה קהילתית, לחזק יישובים חדשים.

גב' נעמי סלע: רגע, אז מי משלם שם? החטיבה להתיישבות גם?

מר גדי ירקוני: החטיבה להתיישבות.

החלטה: הוחלט פה אחד (13 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 1365 – אגף אסטרטגיה – עין השלושה כרם שלום – טיפול נקודתי.

מר ניר ים: הלאה.

מר עידו ליבנה: 1226 – שינוי סביבתי, תוספת של המשרד להגנת הסביבה, 116,960, סך הכול 305,210, מי בעד?

גב' נעמי סלע: מה זה תקציב חינוך פנימי.

מר עידו ליבנה: סביבתי.

גב' נעמי סלע: מה זה?

מר עידו ליבנה: פנימי, לתוך האגף יש להם תקציב, כדי לתת את המאצ'ינג לתוך...

גב' נעמי סלע: זה מגיע מתוך אגף, משרד...

מר עידו ליבנה: ה-116 מגיע מהמשרד לאיכות הסביבה, בסדר? הייתה שם הרשאה קודמת, והאגף עצמו,

גב' נעמי סלע: גם מהמשרד?

מר גדי ירקוני: לא לא.

מר עידו ליבנה: מהתקציב שלהם. 37 אלף זה מהאגף עצמו, נותן את המאצ'ינג.

מר ניר ים: מי בעד? 10 בעד, יש מתנגדים? יש נמנעים? לא.

מר עידו ליבנה: בסדר.

החלטה: הוחלט פה אחד (10 בעד) לאשר את תב"ר 1226 – מועצה – שינוי סביבתי.

מר עידו ליבנה: אני עושה שנייה הסבר מהיר על ארבעת התב"רים הבאים. תב"ר 1224 זה תב"ר שהמועצה לקחה כדי לתכנן את מרכז ההזנה לילדים ולנוער, הידוע גם בשם חדר האוכל. הפרויקט הזה, כרגע, סיים את שלב התכנון, נמצא בהקפאה. אנחנו מבקשים לקחת את ההלוואה שנלקחה לטובת הפרויקט, הרי לא עשינו בה שימוש, רשמנו פה שאנחנו עשינו, מה שנקרא,

השתתפות, ההוצאות היו 708 אלף ₪ לתכנון וכל מה שהיה נדרש מסביב.
אנחנו לוקחים את מה שנשאר מהתב"ר, לא את הכול, אבל אנחנו לוקחים את רוב מה שנשאר מהתב"ר, את ההלוואה, לטובת פרויקטים אחרים.

גב' נעמי סלע: איזה פרויקטים?

מר תמיר בוקובזה: אני ביקשתי בנושא של החדר אוכל להביא את זה להחלטת מליאה,

גב' נעמי סלע: בדיוק.

מר תמיר בוקובזה: שכרגע אנחנו עוצרים את זה ומשנים את כל הייעוד. הכול בסדר, לא יקרה.

גב' נעמי סלע: ומה עם הפרויקטים האחרים?

מר תמיר בוקובזה: אני לא רוצה להעביר את התב"ר הזה, אני רוצה שזה יעבור בצורה מסודרת, עם החלטה שלא רוצים את הפרויקט הזה.

מר גדי ירקוני: עוצרים, לא לא לא, עוצרים.

מר תמיר בוקובזה: לא יודע, אתה תעמיד את ההחלטה, אני לא... הכול בסדר. אבל אני לא רוצה להעביר את התב"רים האלה. גם פעם קודמת אמרתי.

גב' נעמי סלע: וגם לתת פירוט לטובת איזה פרויקטים,

מר עידו ליבנה: פירוט יש.

גב' נעמי סלע: איפה?

מר ניר ים: הלאה.

גב' נעמי סלע: איפה? כתוב תב"רים קיימים,

מר גדי ירקוני: התב"רים האחרים תלויים בזה.

מר עידו ליבנה: צריך לסגור את התב"ר הזה ולהתקדם. הפרויקט הזה כרגע עצר, פעמיים דנים בעצירה שלו,

מר תמיר בוקובזה: זה בדיוק אותו דיון שחוזר על עצמו בתב"רים...
(מדברים ביחד)

מר ניר ים: טוב, אנחנו...

מר עידו ליבנה: בסדר.

מר ניר ים: תתקדם.

מר עידו ליבנה: אוקיי. העברת הכספים נעשית ל-595 חבל שלום שביל אופניים, מה שהמליאה אישרה אז, להחליף את ההוצאות... את זה כדי לסגור את התב"ר,

מר תמיר בוקובזה: זה כבר נתתי.

גב' נעמי סלע: זה כבר שולם.

מר עידו ליבנה: מה זה? זו הוצאה שכבר הייתה, בסדר גמור, אנחנו צריכים לסגור את

התב"ר. סך הכול להעמיד אותו על 3,777,679, יש שם סגירות אחרונות שנעשו בתב"ר. מי בעד 595?

מר ניר ים: בבקשה להרים את היד.

גב' נעמי סלע: זה סגירה, נכון?

מר עידו ליבנה: כן כן.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את סגירת תב"ר 595 – חבל שלום – שביל אופניים.

מר עידו ליבנה: תב"ר חדש – פתיחת תב"ר חדש, תכנון שטחים מניבים ליישובים

קהילתיים, זה תב"ר שאנחנו מבצעים ביחד עם, בין היתר, יש שם גם מקורות שאנחנו נגייס לו בעתיד, לא הכול יהיה מהמועצה, כרגע...

מר גדי ירקוני: 1500 דונם שאנחנו רוצים להביא לכל יישוב 500 דונם,

גב' נעמי סלע: אוקיי.

מר עידו ליבנה: בסדר? אז יש לנו גם... בביצוע בפועל, יש לנו קק"ל, אנחנו צריכים

להכין חלק מהתכנונים, לרכז את הפרויקט, להרים אותו. זה לא משנה כרגע אם זה יהיה הדונמים, או אם נצטרך גם להביא לשם תוכניות מקדימות ממשרדים נוספים. המשרד הראשון שנרתם זה קק"ל כבר, לקדם תכנון על חלק מהכספים, ולהפוך אותם לשטחים חקלאיים. אז כרגע, לטובת...

מר תמיר בוקובזה: לשלומית כבר יש.

גב' נעמי סלע: נכון. לשלומית קיים, לשלומית כבר יש.

מר תמיר בוקובזה: לשלומית יש 500 דונם, מה זאת אומרת?

גב' נעמי סלע: לשלומית יש.

מר עידו ליבנה: אני לא דיברתי על שלומית.

גב' נעמי סלע: לפי דעתי זה יישוב קהילתי,

מר עידו ליבנה: מה זה?

גב' נעמי סלע: אוזן אמר שיש כבר, הוכנס.

מר גדי ירקוני: תני לי רגע להסביר לך, אם את רוצה... מה שהם עושים, לשלומית יש שטחים שנתנו להם כבר בתב"ע בהגדלה,

גב' נעמי סלע: נכון.

מר גדי ירקוני: רגע. שם הם צריכים לבנות בתים. זה לא ה-500 דונם החקלאיים שאנחנו מתכוונים לתת.

גב' נעמי סלע: זה לא מדויק. הוא דיבר על שטחים חקלאיים שזה יהיה לתעשייה ודברים אחרים,

מר עידו ליבנה: הפרויקט הזה, זה במסגרת ההשקעות ביישובים הקהילתיים, הפרויקט הגדול. חלק מזה הולך לקידום תכנון, חלק מהתכנון כבר קק"ל, יחד איתנו, החל מאתמול, שלשום כשהם היו פה, הם נרתמים לנושא, להביא כספים נוספים ישירות מהם.

מר טל בורנשטיין: צוחר ו?

מר עידו ליבנה: צוחר, אבשלום ושלומית, שלושת היישובים הקהילתיים, שהחלטנו שאנחנו עובדים כדי להקים להם יכולת כלכלית.

גב' נעמי סלע: למה שלומית יקבלו...?

מר עידו ליבנה: זה מה שצריכים להוציא, יש כבר עבודה, הם אישרו את העיקרון, אבל אנחנו צריכים...
(מדברים ביחד)

מר עידו ליבנה: מי בעד פתיחת התב"ר?

מר ניר ים: איזה תב"ר זה? אין לו שם.

החלטה: הוחלט פה אחד (10 בעד) לאשר את פתיחת תב"ר – מועצה – תכנון שטחים מניבים ליישובים קהילתיים

מר עידו ליבנה: פתיחת תב"ר חדש – קידום תכנון ביצוע פרויקטים מועצה.

מר תמיר בוקובזה: מה זה?

גב' נעמי סלע: מה זה הדבר הזה?

מר תמיר בוקובה: מה זה החצי מיליון שם האלה?

מר עידו ליבנה: כן. אני אסביר גם למה זה יותר לא ספציפי, בסדר? המליאה פה, באחד הדיונים האחרונים, דיברנו על צרכים שהמליאה גם שמה, לקדם תכנון של פרויקטים, בין אם זה פרויקטים של חינוך, בין אם זה פרויקטים למסגרת הנדסה, ובין אם זה פרויקטים, לצורך העניין, שיכולים להיות מחר בבוקר מניבים.

רויטל דג'אווני בן יעקב: למה לא לכל פרויקט?

גב' נעמי סלע: זה כל פרויקט תגישו בצורה מסודרת.

מר עידו ליבנה: אני אגיד לכם למה, בסדר? ... אפשר להגיד גם למה. יש פה שתי סיבות, הסיבה העיקרית – מבחינתי – שאנחנו, כשאני בא, גם ממשרד הפנים, גם עכשיו היה לנו את אותו אירוע, עם כסף של משרד הפנים, שביקשנו לעשות שינוי. כשאני מגדיר ספציפית במשרד הפנים, ואחרי זה מנסה לעשות שינוי, זה עובר עשרה מדורי גיהנום, מבחינת משרד הפנים. למה משנים, איך משנים, כמה משנים?

המליאה פה, באחד הדיונים האחרונים, אמרה – חבריה, צריך להתחיל להשקיע בתכנון. צריך לשים כסף של תכנון.

גב' נעמי סלע: אין בעיה, מול פרויקט ספציפי.

מר עידו ליבנה: מה זה?

- מר גדי ירקוני:** לא מול פרויקט ספציפי.
- מר עידו ליבנה:** אם אני אלך עכשיו לעשות...
(מדברים ביחד)
- מר גדי ירקוני:** אנחנו לא כל תב"ע...
- מר תמיר בוקובזה:** אישרנו איזה 200 אלף ש"ח, לפני אני לא יודע כמה זמן,
לא מזמן.
- מר תמיר בוקובזה:** אין בעיה, הכול בסדר, אני לא יודע מה קרה איתם, אנחנו לא קיבלנו פירוט, בסדר?
- מר גדי ירקוני:** אני יכול להביא לכם.
- מר תמיר בוקובזה:** מצוין.
- גב' נעמי סלע:** אין בעיה, תביאו.
- מר ניר ים:** זה בתב"ר, תראו בתב"ר.
- מר תמיר בוקובזה:** באיזה תב"ר?
- מר ניר ים:** פתחנו תב"ר, לצורך העניין פתחנו תב"ר על 200 אלף ש"ח, אם אתה נכנס עכשיו, אם תכנס לכרטסת של התב"ר הזה, שנגיד נסגר, אתה תראה בדיוק על מה יצא הכסף...

מר תמיר בוקובזה: אז הייתי שמח, אם יש תב"ר תכנון פתוח, אוקיי? אז בואו נגדיל אותו, ונוכל לעקוב אחרי ההוצאות תכנון שלנו, ותביאו בפירוט,

מר עידו ליבנה: לא, אני לא אגדיל אותו, ואני אסביר גם למה,

מר תמיר בוקובזה: אין בעיה, הכול בסדר. שנייה, ותביא לנו פירוט של מה קרה עם הכסף הזה, ואז יהיה לנו איזשהו מעקב, מה אנחנו עושים, מה אנחנו מתכננים.

מר גדי ירקוני: יביאו לך, אתה צודק, יביאו לך.

מר תמיר בוקובזה: אבל אני לא רוצה לאשר שום דבר נוסף בצורה כזאת.

מר גדי ירקוני: למה?

מר תמיר בוקובזה: למה? כי אני חושב שאנחנו צריכים, כי בסוף אתה בא ואומר – אתם נשאתם, אוקיי? וזה בסדר גמור האמירה, אוקיי? אנחנו נשארנו. אבל אם אנחנו מאשרים, אז אני רוצה לראות על מה אני מאשר, לפני... אני לא מאשר באוויר, אישרנו מאתיים,

מר גדי ירקוני: אבל אנחנו לא יודעים עוד מה נעשה, איזה תב"ע נעשה.

מר תמיר בוקובזה: אין בעיה, אישרנו מאתיים? השתמשת? כמועצה? כאילו, לא אתה באופן אישי. תביאו את הפירוט, בואו נתקדם ונראה מה קורה עם זה. לא מפזרים כסף, (מדברים ביחד)

מר גדי ירקוני: בגלל זה כל דבר לוקח פה שנתיים, בגלל שכל דבר הולך, תבוא

למליאה, זה חודשיים. אני אומר לכם,

- גב' נעמי סלע:** גדי, יש לנו עכשיו שלושה שבועות כל שבוע מליאה.
- מר תמיר בוקובזה:** הרי אם זה היה מגיע... אתה יודע שאישרנו את זה.
- מר גדי ירקוני:** אני אעשה כל מה שאתם רוצים, אתם תראו שהדברים האלה...
- גב' נעמי סלע:** אין שום בעיה, את בריכת צוחר עכבנו כבר שלוש שנים, הכול בסדר.
- מר עידו ליבנה:** אין לי בעיה להוציא מהכרטסת, גם הישיבה פה ישבה, אמרה – תתחילו לתכנן קדימה. אנחנו אומרים, יאללה.
- מר תמיר בוקובזה:** אנחנו רוצים לראות,
- גב' נעמי סלע:** אין שום בעיה.
- מר טל בורנשטיין:** תמיר, אני חושב שאני דווקא כן רוצה לתת למועצה, כי אני סומך עליה. אני חושב שבכסף הזה, כי הם צריכים אותו נזיל, כדי לקדם דברים.
- גב' נעמי סלע:** זה לא קשור לזה, זה קשור לדברים,
- מר תמיר בוקובזה:** זה בכלל לא קשור,
- מר טל בורנשטיין:** אתה יכול לבוא ולהגיד להם, תקשיבו, אישרנו לכם חצי מיליון, אני רוצה לראות על מה.

גב' נעמי סלע: זה לא עובד ככה.

מר ניר ים: מי בעד לאשר את התב"ר? מספרו?

מר עידו ליבנה: התב"ר החדש, לא מספרו.

מר ניר ים: התב"ר החדש, 500 אלף ש"ח? 11. מתנגדים? 6, נמנעים? אין.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (11 בעד, 0 נמנע, 6 נגד) לאשר את פתיחת תב"ר – מועצה –
קידום תכנון ביצוע פרויקטים מועצה

מר ניר ים: תודה רבה, לילה טוב.

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

2. ועדים מקומיים תקציב והאצלת סמכויות לשנת 2023

החלטה: הוחלט פה אחד (25 בעד) לאשר תקציב בסך 883,883 ₪, והאצלת סמכויות ליישוב שדה אברהם.

3. אישור פרוטוקול מליאה #5 2023 מיום 19.3.23

החלטה: הוחלט ברוב קולות (21 בעד, 3 נמנעים, 0 מתנגדים) לאשר את פרוטוקול המליאה #5 2023 מיום 19.3.23

4. אישור פרוטוקול מליאה #6 2023 מיום 26.3.23

החלטה: הוחלט ברוב קולות (21 בעד, 3 נמנעים, 0 מתנגדים) לאשר את פרוטוקול המליאה #6 2023 מיום 26.3.23

7. הגדלת פרויקט סולארי מאגר חולית (מיכאל)

החלטה: הוחלט פה אחד (23 בעד) לאשר את תב"ר 1355 - מועצה - להגדלת פרויקט סולארי מאגר חולית לסך 2,696,000

*** אישור שינוי שם סעיף מספר 6 – דיון והחלטה באפשרויות לפתיחת בריכת צוחר

החלטה: הוחלט ברוב קולות (20 בעד, 2 נמנעים, 0 נגד) לאשר את שינוי סעיף 6, לסעיף דיון

והחלטה באפשרויות לפתיחת בריכת צוחר.

6. דיון והחלטה על אפשרויות להפעלת בריכת צוחר

החלטה: הוחלט פה אחד (13 בעד) לאשר כדלקמן: יישור קו והבאה למצב תפעולי בהשקעה של עד 350,000 ש"ח בתנאי שנמצא מפעיל במכרז, מפעיל שיקבל על עצמו את תפעול הבריכה ללא תמורה מהמועצה לתקופה של מספר שנים.

5. תב"רים למליאה

החלטה: הוחלט פה אחד (13 בעד) לאשר את תב"ר 619 – כיסופים – מעון יום.

החלטה: הוחלט פה אחד (13 בעד) לאשר את תב"ר 1365 – אגף אסטרטגיה – עין השלושה כרם שלום – טיפול נקודתי.

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את תב"ר 1226 – מועצה – שינוי סביבתי.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את סגירת תב"ר 595 – חבל שלום – שביל אופניים.

החלטה: הוחלט פה אחד (16 בעד) לאשר את פתיחת תב"ר – מועצה – תכנון שטחים מניבים ליישובים קהילתיים

החלטה: הוחלט ברוב קולות (11 בעד, 0 נמנע, 6 נגד) לאשר את פתיחת תב"ר – מועצה – קידום תכנון ביצוע פרויקטים מועצה